

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

özgür gelecek

1-15 TEMMUZ 1993 SAYI: 7 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN -5
12-13. sayfalar

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA ÇKP
20. sayfa

MUSA SELVİ İLE RÖPORTAJ
11. sayfa

EN REZİL PRANGA: YAPAMAM PRANGASI
Muzaffer Oruçoğlu 16. sayfa

DEVLETLÜ
18. sayfa

ÖNCE DURSUN KARATAŞÇILAR, SONRA POLİS BASTI
22. sayfa

KAMU EMEKÇİLERİ ÇESİTLİ EYLEMLİKLERLE
3 TEMMUZ'A HAZIRLANDILAR
9. sayfa

TUZLA TABAKHANELERİNDE GREV DALGASI
10. sayfa

KAĞITHANE İŞÇİLERİ İÇİN ACIL DAYANIŞMA
8. sayfa

TKP-ML Konferansı

**Marksizm-Leninizm-Maoizm'in
zaferiyle sonuçlandı!..**

Sunuş

Merhaba

Silah ve ayak seslerinin oluşturduğu harmoni Haziran sığağında cahinnem ateşini tutuşturarak egemenlerin üzerine sunuyor.

Çilekeş Türkiye halklarının umut ışığı TKP-ML'nin Konferans haberini coşkuyla ve heyecanla okuyacaksınız. Bu konferans genç bedenlerin omuzladığı geleceği yaratma savaşının bu dönüm noktasındaki onurlu yerini almaktadır.

Gazetemize posta yoluyla gelen TKP-ML'nin açıklamalarının ve Karadeniz, Toros'lardaki eylemlilikleriyle ilgili haberleri 4. ve 5. sayfalarımızda bulacaksınız.

Kitlelerin içten içe gelişen huzursuzluğu şimdi daha bir hareketleniyor ve meydanlara doyan ayak sesleri dağın cömertliğine sığınarak hakim sınıfları iyiden iyiyeye korkutuyor.

Aylardan beri azimle direnen Kağıthane işçileri kendilerini satan sendika başkannına inat şimdi daha bilinçli ve kararlı bir şekilde mücadeleye devam ediyorlar. Sınıf mücadelesinde sınımsız ve tavizsiz mücadelemiz Tuzla Deri işçileri yeni bir direniş örneği sergiliyor.

Kamu emekçilerinin örgütlenme mücadelesi adım adım genişleyerek Ankara'ya ulaşıyor.

Sıcak Haziran günlerinden iyiden iyiyeye kabaran işçi eylemleriyle ilgili gelişmeleri haber sayfalarında okuyacaksınız.

Toplumu baskı kuskacına alan egemenlerin zorbalıklarına karşı halkın gözü kulağı olan basın mensupları suda bahanelerle tutuklanıyorlar. Özgür Gündem gazetesinin Haber Merkez Müdürü Ahmet AKKAYA hala cezaevinde tutulmaktadır. Çıkarıldığı mahkemede duruşması ertelenerek gerekçesiz ve keyfi olarak tutulmaktadır.

Kamuoyunda DK. hizibi olarak bilinen kesim tarafından Devrimci Çözüm dergisine yapılan saldırı halk güçleri açısından olumsuz bir gelişmedir. Tartışmayı çok uzatmayı doğru bulmamakla beraber Mücadele Gazetesine yazdığımız açık mektubu 11. sayfada okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz.

Düzenli olarak Kürt ve Ortadoğu sorunlarıyla ilgili yazılarımıza bize destek sunan Faik BULUT'un yazısı bu sayıda elimize ulaşmadığı için yayımlayamıyoruz.

Gazetemizin daha nitelikli çıkmasını, okurlarımızın eleştirileri ve önerileriyle desteklemeleri şarttır. Bugüne kadar okur çevresinden yeterli duyarlılığı göremedik ve bunu eksiklik olarak değerlendirdik. Gazetemiz sizin gözü, kulağı, sesi olurken en büyük destekçisi de sizin olmanız gerekir. Tüm okurlarımızı çevrelerindeki gelişen olayları haber yaparak gazetemizi eleştirel gözle okuyup görüşlerini bize yazarak katkıda bulunmaya çağırıyoruz.

Yeni bir sayıda buluşmak umuduyla.

Dostlukla...

Okurdan

Üşüyen Paris'ten selamlar

Dört yanımızdan çamur üreten, pislik üreten, yalan üreten bir medyayla kuşatılmışız. Bunca manipülasyonların yaşandığı bir ortamda gazeteciliği, yayıncılığı meslek ahlak ve onuruna uygun bir şekilde sürdürmenin ödülünü siyasal iktidardan para cezalarıyla, toplatma kararlarıyla, baskı ve saldırılarla alıyorsanız, biz tutsaklar tarafından, emekçiler tarafından, ezilen, horlanan, katledilen, kurşunlanan, bombalanan halklar tarafından da umut, cesaret, onur yüklü selamlar, saygılar aldığımızı belirtmek istiyoruz. Bütün bunlar sizin yayın politikasının ne denli doğru yolda olduğunun önemli ve ciddi göstergeleridir.

Yolladığınız her gazete ve dergide ülkemizin sıcaklığını soluyoruz. Çıkacak her yeni yayınına anamızı, sevdalımızı, yoldaşımızı bekler gibi sabırsızlıkla bekliyoruz. Neredeyse vücudumuzun bütün fizyolojik, psikolojik, tinsel fonksiyonları, görünür ve görünmeyen bağlarla çıkardığınız yayınlara bağlanmışız. Ülkemizden bir damla bir yudum haber... Gecekondularından, fabrikalarından, üniversitelerinden, köylerinden, dağlarından hele Kürdistan'dan, Munzurdan, Dicle'den bir haber... İşte biz yaban ellerdeki, emperyalizmin kalbi ülkelerdeki tutsaklar için bir HANÇER'dir.

Çıkardığınız yayınlara, işçinin elinde anahtar, köylünün elinde tirpan, aydının elinde kalem, öğrencinin elinde kitap, tutsağın elinde fener, gerillanın elinde silah, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın yürüdüğü sönmeleyen bir VOLKAN'dır.

Simdiye dek cezaevinde çalışma imkanı ve "hakkımız" yoktu. Çalışmak için -emeğimi satmaya özüre -başvurdum. Çalışmaya başlamam durumunda ilk ayılığımı sizlere yollayacağım. Ülkemi, en çok da halkımı ve dostları özledim. Sizleri Diyar-ıbekir sıcaklığıyla selamlıyor ve öpüyorum.

Paris cezaevinden Garabet Demirci

Mücadele okurları ve "Devrimcilikleri!"

Sayın Özgür Gelecek çalışanları halka doğru haber veremeyi ve ezilen sınıfın yanında yer almayı kendisine ilke haline getiren bir gazete çıkardığınız için hepinizi tebrik eder coşkuyla kucaklarım.

Ben Tokat'tan Özgür Gelecek okuru olarak Mücadele okurlarınıza aramızda geçen bazı olaylara değinmek istiyorum.

Öncelikle Devrimciler hiç yakışmayan bir davranış olan ev baskını olayından bahsetmek istiyorum. Bizim bir arkadaşımız bir tartışma ortamında Devrimci Solda'ki bölünmeyi anlattıktan sonra Devrimcilerle karşı şiddet uygulamanın

ileriye yönelik süreçte insanları bireyselliğe, anarşistliğe ve serseriliğe itebileceğini anlatırken yanlışlıkla DS'lilere serseri dediği anlaşılıyor aynı tartışmada orada bulunan başka bir arkadaşımız olaya müdahale edip yanlış anlaşıldığını söylüyor. Yanlış anlaşılmasın yol açan arkadaş hatasını anlıyor ve özür diliyor. O anda orda sesini çıkarmayan DS'liler daha sonra bu olayı "partizancılar hareketimize hareket etti, Dursun Karataş'a hakaret etti" diyesorun haline getirilip sorunu çözmek adına tartışmada bulunan arkadaşın evini yedi kişi ile basıyor ve orada Devrimcilerle yakışmayan dayı hareketlerde bulunarak adete arkadaşları tehdit ediyorlar. Olay bizler tarafından duyulduktan sonra kendilerine neden böyle yaptıkları sorulduğunda biz ev basmadık, tartışmaya gittik diyerek kendilerini haklı çıkarmaya çalıştılar. Yalnız tartışmaya böyle mi gidilir böyle mi tartışılır sorularına ise cevap veremiyorlar.

İkinci bir olay ise Özgür Gelecek gazetesinde Tokat'tan yalan "partizan okurları mücadele gazetesini yalanlıyor" haberinden sonra gerçekleşti. Bu haberi okuyan bir Mücadele okuru iki arkadaşımızın yanında Özgür Gelecek gazetesini yere fırlatarak "bu serefsizlikler, adildir, serefsizler devrimciğin d'sini bilmiyor gibisinden hakarete bulunuyor. Olaya arkadaşların müdahale etmesine karşın hakaretlerine devam ediyor. Özgür Gelecek gazetesinin halka gerçekleri aktarmasını kabullenemeyen Mücadele okurları kendilerinin devrimci olduğunu, devrimciğin d'sini bildiğini küfür ve hakaretle gösteriyorlar.

Yine üçüncü bir olay ise 25.6.1993 tarihinde Halkevi Egit-Sen ve Tarım-Sen'in birlikte düzenlediği gecede meydana geliyor. Bu gecede Mücadele okurları kendilerine/hitap etmeyen müziklerde eşlik eden halkın arasına girerek, eşlik etmemeleri için baskı yapıyorlar. Devrim şehitleri için yapılan saygı durumunda bir Partizan okurunun Devrim andını okumasına ve hemen ondan sonra da başka bir insanın "İbrahimiler ölmez" diye slogan atmasına müdahale ederek o insana

varıp sen slogan atıyorsun senden başka kimse slogan atmıyor devrimci polise o kişiyi teşhis etmesi üzerine başka bir arkadaşımız söz ne karıştırsanız, niye o insani polise teşhir ediyorsunuz diyor. Bu sefer Mücadele okurları bu arkadaşımızın üzerine yürüdüler, araya başkalarının girmesiyle ortak yatıştı ve arkadaş direkt giderek Partizan muhbirine haber verdi. Partizan muhbiride Tarım-Sen'lilere giderek "Biz konsere siz organize ettiniz diye geldik. Mücadele okurları bir daha her hangi birşeye karışmayın tavir alınız" diye uyarıyor ve gelip Partizan okurlarında "Onlar yapsa da biz bu tür davranışlara girmeyelim, bu tür davranışlar polise hizmet eder" diyor. Bu esnada burada bulunan mücadele okurları "Sen ne demek istiyorsun" diyerek Partizan muhbirinin üzerine yürüdüler yine araya başkaları girdi ve olay yatıştı.

Bu anlattığım üç olay kesinlikle Devrimcilerle yakışmayan ve Devrimcilerin tasvip etmeyeceği olaylardır. O yüzden kamuoyuna teşhir edilmesi için size yazma gereksinimi duydum.

Çalışmalarınızda başarılar dilerim. Hepinize selamlar. (Bu mektubu Mücadele'ye de faxladım.)

Tokat'tan bir Özgür Gelecek okuru.

Avrupa denilen merat...!

Benim böyle bir yazı yazmamın amacı Türkiye'deki Devrimci-Demokrat ve ilerici gençliği haberdar etmektir.

Önce biraz kendimden bahsetmek istiyorum. Ben birçok genç gibi tatlı sözlerle aldanıp ülkeyi terk ettim. Ancak geldiğim yerde umduğumu bulamadım.

Tabi buraya (Avrupa) gelmemle birçok gerçeği görmüş oldum. Avrupa'nın ilk basamağı olan Yunanistan'da müteccilerin durumuna baktığımızda burada insanlara insan gözüyle bakılmıyor.

Biraz fiziki yapısı yerinde olan haftada bir veya iki gün iş buluyorsa, zayıf olanlar ise ilaçla yemeği yiyip hemen hayaller aleminde uykuya dalarlar. Yani buradaki pislikleri insanlık dışı muameleleri anlatsam sayfalar yetmez. Ben bu durumu yazarken Türkiye'deki kardeşlerime olan önerilerim ise faşist devletin uzantısı ve işbirlikçi kolu olan mafyanın tatlı vaatlerine kanmayıp, binlerce kızıl kanın döküldüğü toprakları ve her gün baskı altında inleyen çilekeş halkımızı yanlız bırakmamalıdır.

Faşist devletin topraklarımızda serbest at oynatmasına izin veremeyelim. Avrupa'da onursuzca yaşamaktansa, ezilen ve horlanan çilekeş halkımızın yanında onurluca mücadele edelim. O büyük ustanın dediği gibi "Tay dağına erişmek en güçeldir."

En kısa zamanda sınıf mücadelesi içinde buluşalım.

Saygılarımla Yunanistan'dan M.Çelik

"Halkımızın nazlı güllü Şehitlerimizin, İhtilalde büyüyen sürgünleri, Çocuklarımızı And olsun gözebebeklerimizde büyüdüğümüz öfkeye Dağı taşı pıççe kesmiş bir ülkede birleşeceğiz sizlerle."

Gülşen ve Hasan ÇELİKLER'in sevgili çocukları Özgür ve Cihan On'un sünnet töreninde tüm dostları birliktelikte olmaya çağırıyoruz.

Tarih: 3.7.1993, Saat: 13.00-17.00 Tel: 344 12 22 Ümraniye Adres: Kırmızıgül Düşün Sarayı M. Kemal Mah. 3001 Cad. No:8 (Merkez-San Durağı)

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: 850. Sokak No. 31 Üçüncübeşler Yapısoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halepliöğü Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraşoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ
ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188 Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK, Dağıtım: YAY-SAT

Temciti pilavı gibi ıstılıp sunulan bayatlamış "acı ilaç"la nereye kadar?

Egemen sınıflar tarihin her döneminde içine girdiklerini ekonomik çıkmazın yükünü daima emekçi halkın sırtına yüklemiştir. DYP-SHP koalisyonunun yaptığı da budur. Bilindiği gibi hükümet programında; "Kürt realitesini" tanıtmaktan, siyasi yaşamdaki reformlara, çalışma ve yaşama koşullarının düzeltilmesine ve yeşil kart uygulamasına kadar bir dizi cazip vaatler yer almaktaydı. Ve bunlar için 500 gün süre isteniyordu. Bu durum emekçilerin çoğunu önce bekle-gör anlayışına soktu, sonra vaatlerin sözde kaldığı anlaşılınca içten içe bir hareketlenme baş gösterdi. 500 günün bitiminde kuru demogojilerle işi kurtarmaya çalışan Demirel, tam da o günlere denk düşen Ozal'ın ölümüyle rahat bir nefes aldı ve yıpranmışların yeri cumhurbaşkanlığı köşkünde soluklandı.

Başbakanlık, koalisyon ve hükümet sorununun gündeme geldiği süreçte Amerika'dan estirilen Çiller rüzgarı boyalı basın hareketine geçirdi ve ülkenin ücrâ köşelerine kadar Çiller'in giyim-kuşamından, hanımefendiliğinden, zevklerinden yazıldı çizildi. Amaç Çiller aracılığıyla halka icarilecek "acı ilaç"ın tesirini düşürmektir. Zaten her gelen acı ilaç ve bir bekleme-fedakarlık süreci talepleriyle gelmemiş miydi? 24 Ocak 1980 kararları acı ilaçtı ve halkın 5 yıllık fedakarlığıyla düze çıkılabilecekti. 12 Eylül AF Cunta yeni bir acı ilaçtı ve yine 5 yıllık bir sabır-fedakarlık sonunda refaha kavuşacaktı. Sonra aynı şey ANAP iktidarları ve Demirel hükümeti tarafından savunulmuş, vaatlerde bulunulmuştu. Şimdi ise aldatma, soygunu savunma ve terör uygulama süresi Çiller'e gelmişti. Çiller formülüne en başta TOBB ve TUSİAD gibi iki büyük işveren kuruluşu dört elle sarıldı. Çünkü ABD onaylı, dünya bankası ve IMF destekli Çiller onlar için vazgeçilmez bir reklam malzemesiydi. Ekonominin düze çıkması için TISK ve MESS'de aralarındaki nüans farklılıklarını şimdilik bir kenara bırakarak Çiller üzerinde hemfikir oldular. Ancak Çiller hükümetinin yıpranmış durumunu da göz ardı etmeyecek bir Anayol hazırlığını da ihmal etmemektedirler.

SHP ile güven tazeleyen Çiller yeni kabineyi kurarken DYP içinde baş gösterecek çalkantıları bir süre yaşayacağına benziyor. Ancak sermayenin parmak oynatmasıyla her şey süt liman olabilir, yada denge bozulabilir. Bu tamamen Çillerin ekonomik düzenlemelerle yapacağı icrâata bağlıdır. Aynı şey SHP başkanlığından kaçan İnönü içinde geçerlidir. Çiller yeni kabineyi kuramaz hızlı bir şekilde KİT'leri özelleştirme işine soyundu. Bunun yanı sıra sermayenin çıkarı uğruna kamu harcamalarının hatırı sayılır bir düzeye düşürülmesi 100 trilyonluk bütçe açığını kapatmak, iç ve dış borçları ödemek için ücret ve maaşların artışını enflasyonun altında tutmak, eğitim, sağlık, sigorta vb. sosyal harcamaları kısıtlamak için yeni önlemlerde planlıyor. Bu tedbirler sefalet içinde yaşayan emekçilerin açlığa mahkum edileceğini ayan beyan ortaya koyuyor. 24 Ocak kararlarını istenilen tempoda yürütemeyen Demirel'den sonra hükümetin başına geçen Çiller bu uygulamanın adımlarını daha da hızlandıracak.

Kamu emekçilerinin örgütlenmeye sarıldığı bu günlerde KİT'lerin özelleştirilmek istenmesinde bir paralellik var. Durumu değerlendiren egemenler temkinli davranarak KİT'leri parça parça özelleştirmeyi planlamaktadırlar. Aksi durumda binlerce emekçiyi karşılarına almak demektir. Parça parça özelleştirme-kışkırlarında gücünü böleceğinden daha risksiz olur diye düşünüyorlar. Ancak durum hiçte öyle gözüküyor. Çünkü daha şimdiden Kamu Emekçileri özelleştirmeye karşı harekete geçmiş durumda. Görülen odur ki önümüzdeki günler kamu emekçilerinin güçlü direnişine gebe.

Aynı zamanda icarilmek için hazırlanan "acı ilaç" toplumun diğer kesimlerini de harekete geçireceği benziyor. Zira aylardır işten atılmaları ve birikmiş maaşlarını alamayan işçilerin devam eden eylemlerine yenilerinin eklenmesiyle Çiller ikti-

Dağa koşut olarak gelişen halk muhalefeti egemenleri her gün biraz daha sarmalıyor.

darını erkenden sarsacak dalganın ilk işaretlerini veriyor. Buna, tarım ürünleri taban flatının düşük tutulması halinde, ki hükümet programı burada kapsıyor- çiftçilerinde katılmaması düşünülemez. Bu durumda Çiller modeline karşı toplumun her kesiminden yükselerek seslerin bastırılması için MGK devreye girecek. Yani Çiller'in sermaye için yürürlüğe koyacağı ekonomik reformlar halk muhalefetiyle karşılaştığı zaman MGK halk üzerinde terör estirecek. Böylece aldanana "kadife el" uzatılacak, aldanmaya "demir el" çarpacak.

Ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği için milli mutabakata varan egemen sınıf partileri her zaman olduğu gibi yine danışıklı muhalefet yürütecekler. Tabi bu arada parlamento ahırında dönem dönem bizleri neşelendirmek için birbirlerine laf atacak, satışmalarda bulunacaklar. İşte ABD endekslisi Türk hakim sınıflarının "yeni" yönelimi ve çerçevesi. Ancak bunun ne derece yürüye-

ceğini zaman gösterecek. Çünkü Kürt sorunu onlar için hala baş ağrıttıcı konumunu devam ettiriyor. Gelişen ulusal hareketi bastırmak için her ne kadar kırıltı savaşına girmişlerse de kolay başedemeyeceklerini de kestirmektedirler. Dolayısıyla bu alanda yürürlükte olan olağanüstü Hal'i ve süper vali sistemini de yaygınlaştırarak tüm valileri süper vali yetkiyle donatmaya hazırlanıyorlar. Polis selahiyet yasağını da kapsamlı hale getirmek istiyorlar.

İşçi sınıfının muhalefeti bu yaz epey hareketlendi ve kamu emekçileri kazanılmış mevzileri genişletme mücadelesine iyiden iyiye ısınıyor. Tarım emekçileri taban fiyatlarının düşürülmesi halinde tetikte bekliyor sönbaharı.

Yeniden giriştiği silahlı eylemlerle tek taraflı ateşkes sessizliğini bozan ulusal hareket Türk hakim sınıflarını zor durumda bırakıyor. Acze düşen egemenler T.Kürdistan'ında topyekün bir savaşa girişmiş durumdadır. Tamamen savaş alanına dönen

T.Kürdistan'ında köyler, mezralar bombalanıyor insanlar göçe zorlanıyor. Kalanlar işkenceye çekiliyor, köy meydanında açığa infaz ediliyor. Buna rağmen dağı-taşı saran ulusal hareket çözülmek yerine direngenleşerek daha da kitleselleşiyor.

Ayrıca T.Kürdistan'ında proletarya partisinin önderliğinde boy veren gerilla mücadelesinin devindirici gücü Karadeniz bozkırlarını tutuşturarak Toros'ları yalıyor.

Özellikle Haziran ayında yoğunlaşan gerilla eylemleri burjuvaziye epey tedirgin ediyor. Karadeniz ve Toros'lar Kobra Helikopter'lerle bombarduman ediliyor.

Egemenler cephesinde çürüyen düzenin yeniden diriltilecek çabaları sürdürülürken kuşkusuz tikanan sistemin işler hale getirilmesi için sanayi şehirlerine gereken önem verilecek ve esas olarak buralarda yaşama hakkı idame edilmeye çalışılacak. Bugün açısından kırlar henüz ellerinden tamamen çıkmadığı için var gücüyle köyleri, tarım alanlarını tahrip etmektedirler, kök salan gerillayı söküp atmak için. Ancak kitleyle kaynaşan halk savaşçıları koparıp atmanın pek o kadar kolay olmadığını onlarda bilmektedir. Bu nedenle kıvılcımın sıçradığı her yeni alana can havliyle saldırmakta, elden çıkarmamaya gayret göstermektedirler. Bunun için devleti küçültmektedirler, (KIT vb. kuruluşları özelleştirme yoluyla) denetimi daha iyi sağlayabilmek için. Diğer taraftan hükümetin erki işlemediği hallerde MGK ve YHK'yı devreye sokarak durumu idare edecekler.

Dipten gelen dalganın dağa koşut olarak gelişmesi karşısında her gün biraz daha çürüyen düzeni diriltmek için hal çareleri arayan egemenler kendisini yıkacak sınıflarla daha sıkıkuşatılıyor, hareket çemberi git gide daralıyor.

Savaşın içinde olağanüstü parti konferansını yapan proletarya partisi sınıf mücadelesinin nişangahından düşman karargahlarına yapacağı güçlü vuruşlarla ayağa kalkın emekçilerin sevinç kaynağıdır.

Gerillaların dağların doruklarından tutuşturduğu halk savaşı şimdi şehirlerdeki hareketlenmeye daha görkemli kılıyor, ve hergün biraz daha çöremeye yüztutan egemenlerin düzeni kendisini yıkacak sınıflarla daha sıkı kuşatılıyor.

TİKKO Karadeniz'de eylemleriyle atakta

TOKAT, Özgür Gelecek/ 13 Haziran pazar günü akşam saat 22.30 civarında Amasya-Turhal karayolu üzerinde bulunan Çengelkaya köyü Jandarma Karakolu TKP/ML-TİKKO gerillalarına basıldı. Çıkan çatışmada yoldan geçen Murat Gülün yönetimindeki bir minibüs ve Topçam Turizm'in yolu otobüsü iki ateş arasında kaldı. Çatışmasında minibüse isabet eden bir kurşun sonucu Murat Gülün öldü. Topçam otobüsüne isabet eden bir kurşun sonucu da ismini öğrenemediğimiz bir bayan yolu yaralandı.

Çatışmaların Sarıalan ve Hasaptal civarında bir saat devam ettiği daha sonra TİKKO gerillalarının çatışma bölgesini Kaya Kaymaz yönetimindeki traktörle terkettiler öğrenildi. TİKKO gerillaları bölgeyi terkettiler sonra devlet güçleri uçak ve helikopterlerle operasyonlara başladılar. Tokat-Erbaa ve Amasya üçgeninde kalan bölgeyi komple tarayan devlet güçleri, sonuç alamayınca, dağlık alanı bombaladı. Operasyonları daha da genişleterek Topçam dağlarını da taramaya ve bölge köylerine baskı yapmaya başladılar.

Konyula ilgili Amasya Valiliği'nden bilgi istediğimizde ise, "basına bilgi vermek yasak" yanıtını alarak reddedildi. Bölgeden alınan bilgilere göre, Çengelkaya Jandarma Karakolu baskınında çok sayıda ölü ve yaralı asker olduğu bu yüzden bilgi verilmediği, olayın geçirilirmeye çalışıldığı belirtildi. Bu olaydan beş gün sonra 18 Haziran 1993 günü saat 22.00 civarında TİKKO gerillaları E-23 karayolunda Niksar-Reşadiye arasındaki bir mevkiyi keserek gelen araçları durdurup kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

Yine 19 Haziran günü saat 22.00 civarında Almus Gümelönlü Karakolu TKP/ML-TİKKO gerillaları tarafından ikinci kez basıldı. Baskınla ilgili görüşülüşümüze Almus Jandarma Bölük Komutanı "Bir yanlışlık oldu onu araştırıyoruz fazla bir bilgi vermeye yetkim yok" dedi. Bölgeden alınan bilgilere göre çatışmadan sonra çok sayıda yaralı askerin ambulanslarla Tokat Devlet Hastanesi'ne taşındığı, ölü de olabileceği belirtildi. Bölge halkı bu karakolun TKP/ML-TİKKO gerillaları tarafından ikinci kez basıldığı bir önceki baskının 1990 Eylül'ünde Baba Erdoğan komutasındaki bir birlik tarafından gerçekleştirildiği ve bu çatışmada bir askerin öldüğü, iki askerin yaralandığı, Baba Erdoğan'ın da şehit düştüğünü anlatarak, son baskının halk içinde büyük yankı yarattığı belirtildi.

Bu olaylardan sonra Almus-Niksar ve Reşadiye'de de operasyonlara başlayan devlet güçlerinin köylere giderek köylülere baskı yaptığını, "siz gerillaları besliyorsunuz" diyerek evleri talan ettiği ve bölge köylülerini yaylaya çıkmasının da yasaklandığı öğrenildi. Yaylaya çıkması yasaklanan köylüler: "Siz teröristlere yardım ediyorsunuz" diyerek bizi yaylaya çıkarmıyorlar. Onların terörist dedikleri bize hiç birşey yapmıyor bizim yaylaya çıkmamızı devlet engelliyor, devlet bize baskı ve işkence yapıyor" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

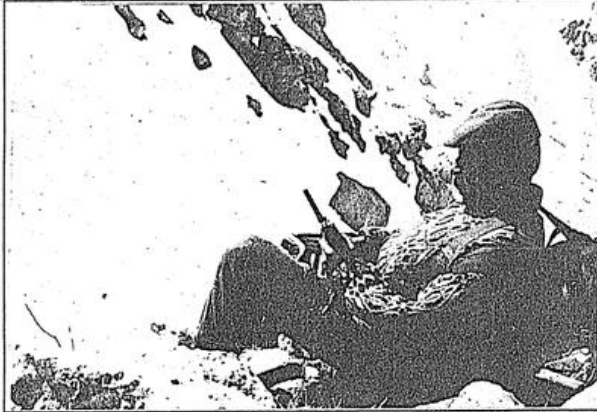
ELİMİZE GEÇEN TKP/ML İMZALI BİLDİRİYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ TKP/ML Olağanüstü Konferansı Marksizm-Leninizm-Maoizm zaferiyle sonuçlandı!

**HALKIMIZA DUYURU:
TKP/ML OLAĞANÜSTÜ PARTİ
KONFERANSI MARKSİZM-
LENİNİZM-MAOİZM'İN ZA-
FERİYLE SONUÇLANDI!**

Faşist T.C. Devleti'nin vahşice ve alçakca saldırılarına rağmen, Enternasyonal Proletaryanın Türkiye kolu; Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan Türkiye işçi sınıfının öncü kumayı Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist, sıcak savaşın göbeği Kürdistan dağlarında OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'ni başarıyla sonuçlandırdı.

TKP/ML'nin askeri kolu TİKKO gerillalarının sıkı koruması altında gerçekleştirilen KONFERANS alanı, Türkiye işçi sınıfının tarihi bir sürecine tanık olurken, T.C. devletinin; "bütün Türkiye'ye hakimiz" demagojisinin de balon gibi söndüğünün bir göstergesini oluştuyordu.

OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSIMIZ'ın Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanması "Ferman T.C. devletinin ise, dağlar özgürlük savaşçıları TİKKO gerillalarımızdır" diyen TİKKO savaşçılarınin coşkun ve sevinç nidalarıyla karşılandı. Dağlar, "Yaşasın Partimiz TKP/ML!", "Yaşasın Halk Ordu-

TİKKO komutanı telsizle egemen sınıfların hareket durumunu çözmeye çalışıyor.

su TİKKO!", "Yaşasın Olağanüstü Parti Konferansımız!", "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!" şairleriyle yankılandı. TKP/ML'nin kızıl bayrağı ve kurtuluşun şahdamarı TİKKO sancağı dağların doruklarında, düşmana meydan okurcasına, ezilen milyonların özgürlük sembolleri olarak asılı kaldı.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EZİLEN BÜTÜN EMEKÇİLER!

OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'ni Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandırın partimiz TKP/ML- birliğini pekiştirerek ve güçlendirerek ileri bir adım atmıştır. Düşmanın ve bazı anti-Marksist-Leninist-Maoist akımların; "bunlar yeniden bölünecek" demagojilerine de samur vurulmuştur.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın zaferi: Türk, Kürt ve azınlık milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının anti-Marksist-Leninist-Maoist akımlara karşı kazandığı tarihsel bir zaferdir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın, faşist T.C. devletinin tüm baskı ve engelleme girişimlerine rağmen, başarıyla sonuçlanması: Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan Türkiye halklarının faşizme karşı direniş sembolünün önemli halklarından ve özgürlüğe giden sığrama tahtalarından birisini oluşturduğunu göstermiştir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın Marksizm-Leninizm-

TKP/ML 1. Olağanüstü Parti Konferansı kullamalarından bir görünüm.

Maoizm'in zaferiyle sonuçlanması: Emperyalist burjuvazinin; "komünizm öldü" aldatmacasının da boşa çıktığını bir kez daha ilan ederek, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde bir adım daha ilerlediğini ve ezilen halkların özgür geleceğine, emperyalist haydutların ve yeminli uşaklarının ipotek koymaya güçleri-

● TKP/ML; Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden Türkiye halklarının düşmanı faşist T.C. devletini yıkıp yerine Demokratik Halk İktidarını kurarak, sosyalizm ve komünizme kadar kesintisiz savaşımını sürdürecektir. Bugüne kadar gerilla savaşını sürdüren TKP/ML, bundan sonra T.C.'ye karşı TİKKO'nun yürüttüğü gerilla savaşını daha da yükseletmeyi ve yeni alanlara açılarak saldırılarını yoğunlaştıracağını karar altına almıştır.

● PKK'nın T.C. devletiyle "ateşkes ilan etmesi ya da herhangi bir anlaşmaya gitmesi TKP/ML'yi bağlamadığı gibi, böyle bir anlaşma, Kürt ulusuna özgürlük değil zulüm getirecektir. Ayrıca, Kürt halkının kurtuluşu Türk halkının kurtuluşundan ayrı ele alınmaz. Kürt halkının gerçek kurtuluşu ve Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün kalkması, ancak ve ancak TKP/ML önderliğinde Türk ve Kürt halklarının T.C.'ye karşı ortak mücadelesiyle mümkün olacaktır. Bütün bunlara rağmen, TKP/ML; faşist T.C. devletinin Kürt ulusu üzerindeki her türlü baskı ve katliamlarının amansız düşmanıdır. TKP/ML, Kürt ulusunun kendini kaderini özgürce tayin etme hakkını kayıtsız koşulsuz savunmaya devam edecektir.

● Faşist T.C. devletinin ekonomik ve siyasi krizinin giderek derinleştiğini, halkın T.C.'ye olan güveninin her geçen gün azaldığını; devrimci durumun imne gösterdiğini saptayan Olağanüstü Parti Konferansı'mız, kitlelerdeki suskunluğun yakın bir süreçte seslileşeceğini, bunun esas dönüştürücü motorunun faşizme karşı gerilla savaşını yükseltmekten geçtiğini bir kez daha vurgulamıştır.

● "İktidar namlunun ucundadır" ilkesinden hareket eden TKP/ML, merkezi görev olarak önüne koyduğu Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşı'nı belli alanlarda yoğunlaştırma ve yeni bazı alanlara ise açılarak yaygınlaştır-

Kızıl Ordu TİKKO'da savaşan kadın gerillalardan bir grup nöbet değişimi yaparken görülüyor.

mak için, partinin merkezi gövdesini kırsal alanlara kaydırma kararı alarak; Partinin en küçük hücrelerine kadar silahlı mücadele-doğrultusunda şekillenmesi için ileri bir adım atarak, işçi sınıfına ve tüm emekçilere yeni bir umut vermiştir.

● İşçi sınıfı içinde reformizmin etkinliğine dikkat çeken Konferansımız, şehirlerdeki Parti fonksiyonerlerin önüne: bu etkinliği kırma ve ihtilalci kitle çizgisi izleyerek, merkezi görevimiz olan gerilla savaşına hizmet etme ve onu geliştirmek için metropollerde işçi sınıfı içindeki çalışmayı yoğunlaştırma kararını alırken; büyük şehirlerde güç toplamanın ve kuvvet biriktirmenin araçlarından biri olarak; Düşmanı yıpratmaya yönelik askeri eylemlere hız vermeyi de karar altına almıştır.

EMEKÇİLER, DEVRİMCİ-DEMOKRAT AYDINLAR, GENÇLER, DAR GELİRLİ MEMURLAR, YOKSUL GECEKONDU HALKI!

Partimizin kurucusu ve TİKKO'nun başkomutanı komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın çizdiği güzergahta emin ve bir o kadar da çetin adımlarla ilerleyen TKP/ML; halkımıza yoksulluğu ve zulmü reva gören, emperyalizme göbekten bağlı Patron-Ağa devleti olan T.C.'yi yıkıma bir kez daha and içmiştir. Bir avuç burjuvazinin ve feodalilerin çıkarını koruyan faşist T.C. devleti, varlığını sürdürmek için, halka zulüm ve yoksulluktan başka bir şey vermemiş, her geçen gün de baskı ve sömürsünü artırarak, halkımızın kani canı pahasına bazı kazanımları olan demokratik hak ve özgürlükleri de zorla elinden almıştır.

Sözde "demokrasi" havariliğini elden bırakmayan DYP-SHP koalisyon hükümeti ise, uyguladığı ekonomik politika ile halkımıza daha da yoksulluğu artırırken, bir avuç sömürücüye daha da zengin etmiş; "özgürlükçü demokrasi" safesatı altında, işçilerin tüm demokratik haklarını gasp ederken, sokak ortalarında devrimcileri kurşunlamayı kendilerine görev belledikleri gibi, Kürt ulusu üzerindeki katliam ve her türlü baskıları da arttırmaktan başka bir şey yapmamışlardır.

Partimiz TKP/ML, faşist T.C. devletinin halkımıza zulüm, yoksulluk ve can almaktan başka bir şey veremeyeceğini bir kez daha ilan etmektedir. Ezilenler ezenlere karşı silahlı karşı koymadıkça, zulüm ve sömürle azgınca devam edecektir. Ezilen milyonlar burjuva-feodal iktidarı yıkıp yerine kendi iktidarları olan Demokratik Halk İktidarını kurmadıkça, Türk ve Kürt halklarının kardeşçe bir arada yaşaması ve özgürlüklerine kavuşmaları gerçekleşemeyecektir.

Bütün işçileri, yoksul Kürt ve Türk köylülerini, dar gelirli memurları, faşizmin çemberi altında inleyen gençleri; işsizleri, yoksul gecekondu emekçilerini, devrimci-demokrat aydınları, TKP/ML saflarında mücadelede çağırıyoruz. Özgürlük ve haklar bedeller ödenmeden kazanılmaz. **Kahrolsun Faşist T.C. Devleti! Kahrolsun Emperyalizm ve Her Türden Gerillik! Yaşasın Olağanüstü Parti Konferansımız! Yaşasın Kürt ve Türk Halklarının Kardeşliği! Yaşasın Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemizi! Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi! Yaşasın Halk Savaşı!**

15 Haziran 1993
TKP/ML-MK
(Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist-Merkez Komitesi)

ELİMİZE GEÇEN TKP/ML İMZALI BİLDİRİYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ TKP/ML: Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Komünizm yolunda emin adımlarda ilerliyor!

TKP/ML konferansının güvenliğinden sorumlu bir grup kadın gerilla konferansın MLM'in zaferiyle sonuçlanmasını havaya ateş ederek selamladılar.

TKP/ML güçleri olan TKP/ML-KONFERANS ve TKP/ML-DABK'nın 1992 Nisan'ında birleşmesinden bir yıl sonra gerçekleştirilen OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANS'ından, TKP/ML birliğini pekiştirerek ve güçlendirerek çıktı. TKP/ML güçleri birleşerek enternasyonal proletaryaya ve Türkiye proletaryasına olan tarihi görevlerini yerine getirirken; Olağanüstü Parti Konferansı'nın MARKSİZMİN-LENİNİZMİN-MAOİZMİN zaferiyle sonuçlanması ise, ideolojik anlamda enternasyonal proletaryaya büyük bir destek, emperyalist burjuvaziye ise vurulan büyük bir darbe olmuştur.

Partimizin kurucusu ve Türkiye işçi sınıfının ölümsüz komünist önderi İBRAHİM KAYPAKAYA'nın kırız güzergahında ilerleyen partimiz TKP/ML, enternasyonal proletaryanın kendisine yüklediği Türkiye devrimini gerçekleştirme görevini yerine getirmeye büyük gayret göstermektedir. Bunun için bugüne kadar onlarca değerli önder kadro ve savaşçısını şehit verirken, başta partimizin kurucusu ve önderi ve kızıl ordumuz TIKKO'nun başkomutanı olan komünist önder İBRAHİM KAYPAKAYA olmak üzere, partimizin genel sekreterleri Süleyman CIHAN, Kazım ÇELİK ve Askeri Komisyon Sekreterimiz İsmail BULUT yoldaşlarımızı şehit verdik. TKP/ML, proletaryanın nihai amacına ulaşana kadar da bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacaktır.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, Mao Zedung Düşüncesini yerine bundan sonra MAOİZM'i kullanmayı kabul ederek, enternasyonal proletaryanın büyük öğretmenlerinden Mao'nun Marksizme-Leninizme nitel katkı yaptığını resmen teyit etmiştir. Ve Marksizmin-Leninizmin tek başına dünyayı açıklamaya yetmeyeceğini, günümüzün açıklanmasını MAOİZM'le tamamlanacağı anlayışını onaylamıştır. Konferansımız, oportünist ve revizyonistlerle Marksist-Leninist-Maoist akımlar arasındaki ayrımın kesinlikle vurgulanması anlamında da Maoizmin nitel katkılarının bilince çıkarılması gerektiği üzerine dikkat çekmiştir. TKP/ML, bugüne kadar Mao'nun nitel katkılarını savun-

makla birlikte, MAOİZM kavramını kullanmamasını önemli bir hata olarak değerlendirmiş ve MAOİZM savunulmadan Marksizm-Leninizm'in savunulamayacağını bir kez daha vurgulamıştır. Ayrıca, enternasyonal proletaryanın büyük ustaları Mark, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun birbirini tamamladığını bir kez daha ortaya koymuştur.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, UKH'nin nicel olarak zayıfladığını vurgularken, bu alanda, bugüne kadar kendi üzerine düşen fonksiyonu oynamadığını da belirtmiş ve UKH'nin güçlendirilmesi, birliğinin pekiştirilmesi için üzerine düşen görevi yapmayı kararlaştırmıştır.

Enternasyonal proletaryanın temsilcisi olarak DEH'in ayakta kalması önemli bir gelişme olmakla birlikte, DEH tıkanma noktasına gelmiş ve kendi içinde ideolojik hesaplaşmasını yapamamıştır. Aynı zamanda bütün Marksist-leninist-maoist akımları bünyesinde toplamaktan ve enternasyonal proletaryaya yol göstermekten uzak kalmıştır. Bu nedenle öncelikle DEH'in kendi iç hesaplaşmasını yapması şarttır. Bunun için yeni bir deklarasyon hazırlanarak, UKH'in toparlanması için harekete geçilmesi, emperyalist burjuvazinin komünizme yoğun saldırılarının olduğu günümüz konjektüründe daha da aciliyet ve önem kazanmaktadır.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı; emperyalizme ezilen ülke halkları arasındaki çelişme baş gelişme olarak hala varlığını sürdürürken, RSE'nin çözülmesiyle birlikte ABD emperyalizminin dünya halklarının baş düşmanı olduğunu vurgulamıştır. Ve Konferansımız; emperyalist haydutlar arasındaki dalaşmaların kızışmasına karşın, hala esas akımın devrim olduğunu ve dünya devrim merkezleri olarak Asya, Latin Amerika ve Afrika ülkelerinin öncelikli yerini koruduğunu belirtmiştir.

RSE'nin çöktüğüyle birlikte atığa geçen ve dünya jandarmalığını tek başına üstlenen ABD emperyalizminin "Yeni Dünya Düzeni" dediği sistem, düzensizliği, emperyalist yağmacılığın, ezilen ülke halklarının daha fazla sömürülmesinin, proleter devrimlerin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bo-

ğulmasının, eşitsizliğin ve bölgesel savaşların daha fazla arttırılmasının ve kışkırtılmasının bir başka adımıdır. Bu, emperyalistler arası dalaşmanın durduğu ya da yeni pazar paylaşımının sona erdiği anlamına gelmediği gibi, tersine emperyalistlerarası dalaşmanın daha da hızlandığı, çok bloklu emperyalist kutuplaşmaların nüvelerinin atıldığı bir süreç girildiğinin göstergeleri olarak kabul edilmelidir.

Partimiz TKP/ML, en iyi enternasyonal dayanışmanın, her komünist partisinin Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi rehberliğinde kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmeleri olarak görmektedir. Bu anlayışa hareket eden TKP/ML, Türkiye'de devrimi gerçekleştirmek için daha atılan ve yılmaz bir mücadeleye girişmiş, bu uğurda silahlı mücadeleyi geliştirme ve güçlendirme kararı almıştır. Ve bugüne kadar TKP/ML, önemli iç sorunlarla uğraşmasına karşın, bunu önemli ölçüde gözerek, mücadeleyi esas olarak düşmana yöneltmiştir. İç sorunları çözenin en önemli yolunun da pratik mücadeleden geçtiğini belirtmiştir.

Olağanüstü Parti Konferansı'mız; enternasyonal dayanışmanın en güzel örneğini veren, partimizin safklarına kattarak mücadele ederken Kürdistan dağlarında şehit düşen, partimizin de-

ğerli üyesi, enternasyonal proletaryanın örnek savaşçısı İsviçreli Barbara Anna KISTLER yoldaşımız, TKP/ML "Merkez Komitesi Onur üyeliği" ile onurlandırarak, onun mücadelesini ve partimize yaptığı hizmetleri ölümsüzleştirmiştir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı; başta Peru Komünist Partisi önderliğinde verilen Peru Devrimini, Komünist partilerin emperyalizmle ve onların usaklarıyla dışı dış verdikleri devrim mücadelelerini ve emperyalizme darbe vuran bütün ulusal kurtuluş hareketlerini selamlamaktadır. Kahrolsun Emperyalizm ve Her Türden Gericiilik!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Yaşasın Sosyalizm ve Komünizm Ülküsü!

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Yaşasın Peru Proletaryasının Şanlı Mücadelesi!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin!

20 Haziran 1993
TKP/ML-MKSB
(Türkiye Komünist Partisi/Marksist-leninist Merkez Komitesi Siyasi Büro)

Yoldaşları Barbara'yı Merkez Komitesi Onur üyeliğine seçtiler. Türkiye halkları onu unutmayacaktır!

TIKKO gerillaları Ovacık yoluna pantart astı

DERSİM, Özgür Gelecek/ 24 Haziran tarihinde Ovacık-Tunceli yolu Güney konak köyü mevkiinde akşam saat 8.00 sularında TKP/ML-TIKKO gerillalarınca kesildi. Ve yol denetimi yapıldı. Daha sonra yola "San Olsun Parti Konferansımız, Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm, TKP/ML, TIKKO" ibareli 3 pankart asıldı. Pankartlar sabah saat 8.30 sularında geniş askeri önelemler indirildi. Yöredeki kaynaklardan alınan bilgiye göre eylemin TKP/ML Konferansının MLM ideolojisi ve İbrahim KAYPAKAYA'nın ışıklı yolu güzergahında başarıyla sonuçlandığı öğrenildi.

15 Nisan 1993 tarihinde Ovacık ABK üyeleri olduğu gerekçesiyle gözaltına alınıp idam istemiyeli Nevşehir'de yargılanan Seyfi Üzen, Onder Coşkun, Hıdır Gedik, Kenan Akgül, Oğün Geçgin, Alper Gedik ilk duruşmada tahliye edildi Ovacık'ta kendileriyle yapılan görüşmede TKP/ML-TIKKO ile ilişkilerinin olmadığını belirttiler.

Ote yandan 22 Haziran'da İstanbul-Kartal'da iki üstgeçite "Kürdistan'da Kirli Savaşın Son!", TKP/ML-TIKKO-TMLGB imzalı iki bombalı pankart asıldı. Aynı gün Bahçelievler Garanti Bankası ve Ümraniye Emlak Bankası Şubelerine, "Amasya ve Tokat'taki hava bombardımanları protesto amacıyla" yine TKP/ML-TIKKO-TMLGB tarafından molotof kokteyl atıldı.

Toros Dağları'nda silah sesleri

Haber Merkezi/ Haziran ayı içerisinde TKP/ML TIKKO gerillaları Toros Dağları'ndan da ses getirmeye başladılar. Niğde'nin Ulukışla ilçesi'nde karayolunu kesen gerillalar araçlardan insanları indirerek bir süre propaganda yaptılar.

Tarsus'ta da benzer bir eylem oldu ve Tarsus karayolu trafiği kapatılarak araç sahipleri ve yolculara TKP/ML propagandası yapıldı.

Erciyes dağının eteklerinde bulunan bir jandarma karakolu da TIKKO gerillalarının baskınına uğradı. Gerillalar Karakolu taciz ateşine tuttuktan sonra güvenli bir şekilde üs bölgelerine döndüler.

Öğretmenlerin katili kontrgerilla

Heber Merkezi- Diyarbakır'a bağlı Buçtepe Köyü'nde 10 Haziran'da kaldıkları evde katledilen Nuriye Ak ve Elif Livan'ın kontrgerilla tarafından katledildiği bildirildi. Öğretmenlerin ailelerinin açıklamalarına göre, Elif Livan 29 Mayıs'ta bölgede kontrgerilla şehit olarak bilinen Cemil kod adlı kişi tarafından lojmanında PKK'lılarla konuştuğu ileri sürülerek tehdit edilmiş. Livan durumu ailesine bildiren kontrgerilla tarafından öldürüleceğinden korktuğunu söylemiş.

Elif Livan ve Nuriye Ak'ın Çınar jandarma Tabur Komutanlığı tarafından da, "işbirliği" tarafından da, "işbirliği" yaşamadıkları için "daha önce tehdit edildiği" ailesinin saptamaları arasında bulunuyor Elif Livan'ın yakınları iki öğretmen ölümünün Show TV'de öldürülmeden önce verildiğini; O gece lojmanda olup olmadıklarının köy muhtarının evindeki telefonla kontrol edildiğini; jandarmanın ertesi gün 8.30'da köye geldiğinde olayı sorma yerine köylüleri köyü yıkıp yıkmakla tehdit ettiğini; katliamı gerçekleştiren kişi kişinin PKK'lıların aksine eylem yerinden "Biji Apo, Biji Kürdistan" sloganlarıyla uzaktıklarını ve bu altı kişinin civar köylerde renault marka otomobile dönüştürüldüğünü söylüyorlar.

Ava giden anları

TUNCELİ, Özgür Gelecek/ 6 Haziran 1993'te Özel Tim Hozat'ın Xoşan köyü civarında pusuya yatmıştı. Gerilla avındaydı yine. Osa gerillanın istihbarat kaynakları vasıtasıyla tüm gelişmelerden haberdardı. Pusudaki özel time pususu atanlar bu kez gerillalardı. Haziran yağmurlarının arttığı bir dönemde. Ve yağmur bastırdı. Özel Tim daha fazla ısınmamak için pusudan fırlayıp caddeye koşmaya başladı. Yoldan geçen araçlara binip gidicekleri. Oysa, yağmurdan kaçarken doluya tutulmuşlardı.

Bu kez dolu dolu yağın TKP/ML TIKKO gerillalarının kurşunlarıydı. Kurşun yağmurundan kaçan Özel Tim dörf arkadaşlarının cesedini yağmur altındaki çamurlu zeminde bırakmıştı.

Ovacık'ta mayın patlaması: İki kişi ağır yaralandı

OVACIK, Özgür Gelecek/ 27 Haziran 1993 tarihinde Ovacık ilçesi hayvan otlanan Fatma Çılgin (20) Mesut Çılgin(17) Nihat Güleçli (6) Cevizlidere köyü karakoluna yerleştirilen mayına basmaları sonucunda meydana gelen patlamada, öldüler. Fatma Çılgin ve Mesut Çılgin ağır yaralandı.

Patlamada ağır yaralanan Fatma Çılgin Diyarbakır, Mesut Çılgin ailesine haber verilmeden apart topar askeri helikopterle Elazığ tırat araştırma ve uygulama hastanesine kaldırıldılar.

Patlamada yara almadan kurtulan Nihat Güleçli Cevizlidere köyü

karakolunca köye haber vermemesi için gözaltına alınıp tehdit edildi. Bazı subayların halkı telkin için "Mayın gerillalar tarafından yerleştirilmiş. Mayın bize ait değildir," gibi açıklamalar yapılmaktadır. Kendileriyle görüştüğümüz köylüler söyledikleri yalanlayarak yaptıkları açıklamada:

"27.6 tarihinde saat 8 suları Karakol yakınında çok şiddetli patlama sesi ve duman görüldü. Sıradan askeri eğitim sandık. Öğle saat 12 sularında Nihat Güleçli olayı bize haber verdi: 300 kadar hayvanımız patlamadan dolayı kayıp. Tüm aralara yağın bulamadık. Kara-

kola yakın tepeler bilinçli olarak mayınlanmış, korkudan hayvanlarımızı otlatmıyoruz. Rastgele ormanları tarayıp bombalyorlar.

Ote yandan 15 Haziran tarihinde aynı mınftkada Kanuşağı köyünün evinin önünden kaçırıldı. Yaşlı köylüye sabaha kadar işkence yapılarak TIKKO gerillaları hakkında bilgi alınmaya ve bölgede örgüte yardım edenleri söylemeye zorlandı. Köylü bilgi sahibi olmadığı için sabah saatlerinde serbest bırakıldı.

ÜSKÜDAR NAKKAŞTEPE'DE YIKIM

"Demirel elimizdeki tek anahtarı da aldı"

Nakkaştepe Gazhane Sokak'ta MSB'a ait arazi üzerinde inşa edildikleri gerekçesiyle 23 Haziran günü 4 ev yıkıldı. 24 Haziran günü de geri kalan 20 ev Üsküdar belediyesi zabıta ekiplerince yerle bir edildi.

Yıkım sırasında dövülen Gülcan Ölmez ile 70 yaşındaki Merem Kalkan hastaneye kaldırıldılar. Halil Kalçak da göz altına alındı. Nakkaştepe'de Çevik Kuvvet'e bağlı polislerin geniş güvenlik önlemi alması dikkat çekiciydi. Yıkım sırasında polislerin gecekonduların sakinlerine karşı saldırgan bir tutum izlediği ve bir provakasyon ortamı yaratmak için çabaladıkları mahalle sakinleri tarafından ifade edildi. Kendisiyle görüştüğümüz Merem Kalkan: "45 yıldır burada oturuyorum.

Yıkım sonrasında çıkmayacağını söyleyince dövüldüm. Çocuklarımızı bu evlerde yetiştirdim. Hepsinin askere gönderdim. Devletin bu yaptıkları bize reva mı?", "Demirel bize iki anahtar vereceğini çim alanlarında bağıra bağırla söylüyorduk. Ama, elimizde ol... bir anahtarımızı da aldılar"

Mahalle sakinleri: 1940'da askerlere yer verdik, şimdi biz evlerimizden olduk.

dedi. Mahalle sakinlerinin eşyalarını dışarı çıkarmalarına izin verilmediği için, yıkılan evler gibi eşyalar da kullanılmaz hale gelmiş.

Mahalle sakinleri yıkıntılar arasında kurtarabildikleri eşyalarını bir kenara toplama telaşıyla koşuşturup duruyorlardı. Eşyalarını kamyonetlere yükleyip giden ge-

cekonduların 35-40 yıllık yaşamlarının keçe ve dozer paletleri altında kalışının acısını da yüreklerinde götürüyorlardı. İçlerinde bir burukluk, gözlerindeyse kaygı okunuyordu. Yıkımı içlerine sindiremiyorlardı.

Mahalle sakinlerinden Fahrettin Kerim, "1940 yılında askerler gelip yer istediler verdik, şimdi

biz evlerimizden olduk." dedi. Geçen Ramazan bayramında Demirel Dolmabahçe Sarayı camisine gelmişti, gidip görüştük. Evlerimizin yıkılmayacağını söyledi. Biz de birşey anlayamadık." diyerek şaşkınlığını dile getiriyor. Mahalle sakinleri: "Mademki evler kaçaktı niye elektirik, su bağladılar? Bugüne kadar vergimizi ödüyorduk. Yasal olmayan bir yapıdan niçin devlet vergi alıyordu? Bu yasadışı değil mi?" diyerek, kafalarındaki soru işaretlerine yanıt arıyorlardı.

Mahalle sakinlerinin diğer bir iddiası da, "bizim evlerimiz yıkıp buranın kaymağını hazine ve belediye ortak yiyecekler" şeklindeydi.

Belediyeler yandaşlarına kaçak inşaat izni veriyor; rüşvet karşılığında kaçak ve yasadışı yapılaşmayı yaygınlaştırıyor, diğer yandan çeşitli bakanların ortak olduğu kooperatiflere yasadışı yeni inşaat alanları açılmasına ses çıkarmıyor bütün hüjşunları birinci göz odadan ibaret gecekondularında yaşayan yoksul insanlardan alıyorlar.

"Yaza Merhaba" gezisinin ardından...

İSTANBUL, Özgür Gelecek/20 Mayıs'ta Yeni Demokrat Güçler İstanbul'da "Yaza Merhaba" gezisi yaptılar.

Organizasyon komitesinden bir yetkilili gezi gözlemlerini okurlarımız için anlattı:

Bilindiği gibi 9 Mayıs Anneler günü için bir gezi tasarlanmıştı. Burjuvazinin Anneler Günü adı altında sergilediği iki yüzölçümü taşıyan emekçilerin Anneler Gününe nasıl yaklaşması gerektiği anlayışını özümsemek ve anaların evlatlarının güzel duygulu ve coşkulu bir gün yaşama amacıyla düşünülmüştü. Gezi iki hafta hava muhalefeti nedeniyle ertelendi. Daha sonraki haftalarda ise hem İbrahim yoldaşı mezarı başında anma eylemi, hem de bazı zorunlu çalışmaların dolaylı belli bir süre yapılmadı. Geziyi ancak 20 Haziran'da yapma olanağı bulabildik.

Gezinin organizasyonu çok sınırlı ve özveriyle birkaç arkadaşın omuzlarında oldu. Arkadaşlar iyi olmaları için çirpindılar ama sonuç olarak böylesine geniş kapsamlı bir geziyi organize etme noktasında yetersiz kaldı. Ve istenilen düzeyde bir gezi yapılamadı.

Organizasyondaki arkadaşların en önemli eksiği yer seçiminde olmuştur. Yor, arabaların durduğu yerden oldukça uzaktı. Araba sa-

hiplerinin bazıları da riskli diye daha ileriye gitmeme noktasında diretilince bir kısım kitle daha da uzak bir yerden yürümek zorunda kaldı ve bu kitlede haklı olarak büyük bir hoşnutsuzluğa neden oldu. Gençler için sorun değildi ama bu tür gezilere oldukça yoğun yaşı ve çocuklu kadınların katıldığı bir gezide ölümlü tepki toplaması kaçınılmazdı. Gölgelek fazla yerin olmamasında ayrı bir sorun oldu.

Gerçi organizasyondaki arkadaşlar önceki keşiflerinde arabaların daha yakın yere kadar gideceğini hesaplamışlar ve programın derli toplu izlenmesi için açık alanın iyi olacağını düşünmüşler ama iyi niyetlerine rağmen yeterince objektif davranmadıkları açıktır.

İkinci bir olumsuzluk arabalara binerken oldu. Kalkış yerlerine beklenenden çok fazla insan geldi ve yeniden araba temin etmek zorunda kaldı. Bu da bir dizi kargaşaya ve zamanında gezi yerine varılmamasına neden oldu. Araba sorunlarının yetersizliği söz konusu oldu.

Tüm bu tersliklere rağmen eğer ses düzeni iyi çalışsaydı var olan olumsuzlukların aşılması belli ölçüde mümkün olacaktı. Zira program olarak zenginlik söz konusuydu. Çeşitli politik konuşmalar, tiyatro, folklor, şiir, müzik grubu vb.

bir dizi etkinliğin olacaktı. Ama ses cihazının olay yerinde bozulması olumsuzlukların tuzu biberi oldu.

Geziye çıkmadan birkaç saat önce yine kontrol edilen ve çalışan ses cihazı orada ayarlama esnasındaki hatadan dolayı yandı. Tamiri yada yenilenmesi mümkün olmadı. Ses düzeninin olmayışı programı yarı yarıya felç etti. Öylesine geniş kitleye çıplak sesle hakim olabilmek pek mümkün olmadı. Ama yine de duyurlu kesimlerin ilgisizliği, çıkabilecek en güçlü sesle program yaşama geçirildi.

Bir arkadaşın var olan durumu açıklamasından sonra devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Daha sonra konuşmacı arkadaş, egemen sınıfların içinde bulunduğu bunalım, ekonomik, siyasi ve askeri istikrarsızlığı, ulusal sorundaki imhacı mantığını, Refah Partisi'nin Adil Düzen diye işçi düşmanı tavır sergilediğini, düzen partilerinin hiçbirinin birbirinden farkı olmadığını, buna karşılık devrim cephesinde TKP/ML'nin mücadelesinin geliştiğini, PKK'nin zorunluluktan dolayı tekrar ateşe başlamasıyla uzlaşmacı mantığın vazgeçemediğini, Dev-Sol içindeki sorunlarda Dursun Karataş tarafından şiddet uyguladığını ve bunun devrime büyük zarar verdiğini, düşmanı sevindirdiğini, önmüz-

deki süreçte işçi memur hareketliliğinin artacağını ve gerilla savaşının gelişeceğini vurguladı.

Konuşmadan sonra bir bayan arkadaş İbrahim yoldaşı ilgili uzun ve coşkulu bir şiir okudu. Daha sonra YDKD'nin tiyatro grubu güzel bir skeç sergiledi. Onun ardından Grup Asmin programda yerini aldı. Deri işçilerinin folklor ekibi ile Erzincanlılar folklor ekibi güzel bir gösteri sundu. Daha sonra tekstil işçileri adına söz alan konuşmacı, Patron'un ve DİSK'in kendilerine yaptığı baskı ve oyunlarını anlattı. Tiyatro grupları kısa bir oyun sergiledi. DDBS adına yapılan konuşmada mevcut durum anlatıldı ve kitle yapılacak eylemliliklere katılmaya çağrıldı.

Program Grup Munzur'un coşkulu marşları ve sloganlarla son buldu.

Kitlenin kalabalık olması, onca olumsuzluğa rağmen programı yaşama geçirme çabası bir olumsuzluk olarak değerlendirilmeli. Var olan eksikliklerden dersler çıkararak bundan sonraki böylesi büyük organizasyonların daha profesyonelle ve daha çok kişinin sorumluluk almalarıyla gerçekleştirilmesi düşüncesi bir kez daha bilince çıkarıldı.

Polis SHP elele yeni infazlara!

Haber Merkezi/İstanbul devrimci kanına doymuyor. Kesin öldürme kastıyla ölüm timleri sokaklarda geziyor. amaçlanan korkuyu hakim kılmak yüreklerde. Bu kez de Gaziosmanpaşa'da Devrimci Sol savaşçı olduğu iddia edilen Mehmet Eroğlu (17) ve Yüksel Güneşel (20) 26 Haziran'da katledildi.

Cumhuriyet gazetesi katliamı "20 saniyede Yargısız Infaz" başlığını atıyordu. Polis yine kaba ve umursamaz edasıyla işi ne kadar hızlı bitirdiğiyle övünüyor. Polise göre SHP'li Gaziosmanpaşa Belediye Meclis Üyesi Mehmet Altuncu'dan öldürülen militanlar 300 milyon lira para istemişti. Mehmet Altuncu hemen alarma basmış ve çevrede bulunan ekipler olay yerine gelmişti. Polisi gören militanlar atış ederek kaçmaya çalışmış ve çıkan çatışmada iki militan öldürülmüştü.

Oysa görgü tanıkları polisin önceden pusu kurarak işyerinin içinde "çatışma" süsü vererek iki devrimciyi öldürdüğünü anlatıyorlardı.

SHP'nin Gaziosmanpaşa İlçe Başkanlığı'na aday olan Mehmet altuncu nedense (!) polisi yalanlamıyordu ama, korkusundan SHP ilçe kongresine bile katılmıyordu.

Yargısız infazların takipçisi olduklarını dillerinden düşürmeyen SHP İstanbul il yöneticileri yine protestolarını patlatmadın duramadılar. Hükümetin başlarından biri olan SHP'nin İstanbul il başkanı Ali Rıza Dızdar "Biz parti olarak yargısız infazlara karşı olduğumuzu çok herye açıkladık" diye biliyor. Peki böyleye koalisyon hükümetiyle inanılmaz rakamlara yükselen yerinden infazlar kimin oluruyla yapıldı? Herkes biliyor ki katliamların birinci dereceden sorumlusu SHP'dir. Dızdar SHP'nin eline yüzüne buluşan kanları çıkaracağını sanıyorsa aldanıyor.

Harun Çetin için IHD kampanya başlattı

Haber Merkezi/ Harun Çetin, 15 Mart günü İ.U. Avcılar kampüsünde polis tarafından gözaltına alındı. Sonra Avcılar Polis Karakolu'na götürüldü. Polisler tarafından kalaslarla kafasına vurulan Çetin, bitkisel yaşama girdi. Karakolda kafasından aldığı darbelerle kendine gelmeyen Harun Çetin, Avcılar Karakolu polislerince Terörle Mücadele Şubesi'ne teslim edildi. İşkence sonucu kafası ezilen Çetin'in savcılığa çıkması gerekirken, savcılıktan olay uzun süre gizlendi. Sağlık durumu düzelmeyen Çetin, daha sonra Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Bu süre zarfında hastane masrafları polis tarafından karşılanıyor. Uzun süre Cerrahpaşa Hastanesi'nde tedavi gören Çetin, durumu iyileşmeye gittiği bir dönemde basının olaya ilgi göstermesinden rahatsız olan polis tarafından Cerrahpaşa'dan Bakırköy Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi'ne götürüldü. Çetin'in sağlık durumu yine kötüleşince Taksim İlk Yardım Hastanesi'ne kaldırıldı. Ve Emniyet bundan sonra Harun Çetin'in masraflarını da karşılamıyor. Harun Çetin'in abisi, Nezir Çetin, kardeşinin 2 milyona varan masraflarını ödemiyor.

Harun Çetin'in iyileşmesi için hareket geçen İnsan Hakları Demegü (IHD) İstanbul Şubesi "Harun Çetin'i yaşatalım" kampanyası başlattı. IHD yetkilileri yardım yapmak isteyenlerin İstanbul'da Yapı Kredi Bankası Taksim Şubesi 0530 555-2 numaralı hesaba, Diyarbakır'da ise Yapı Kredi Bankası Ofis Şubesi 101496 numaralı hesaba para yatırabileceklerini söylediler.

Tokat'ın Halkevleri Gecesi

TOKAT, Özgür Gelecek/25.6.1993 günü saat 19.30'da Tokat Halk evleri bir gece düzenlendi. Geceye sanatçı olarak İlyas Salman, Sevinç Eratalay ve Mehmet Gümüş katıldılar.

1000 civarında katılım olan gece Halkevi başkanı Merdan İyidoğan'ın konuşmasıyla başladı. Merdan İyidoğan konuşmasında "Geceyi Eğitim ve Tarım-sen ile birlikte organize ettiklerini ve Halk evinin bu tür etkinliklerinin bundan sonra devam edeceğini belirtti"

Sevinç Eratalay'ın konserden sonra devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı Duruşu esnasında bir Partizan okuru devrim andı içti. Daha sonra Mehmet Gümüş ve İlyas Salman'ın da konserlerini bitirdiler gece sona erdi.

Konya'da Yeni Demokrat Güçler gezi yaptı

KONYA, Özgür Gelecek/Fa-şist-feodal, sermaye ve mafyanın iç içe geçtiği Konya'da Halk Demokrasisi perspektifli Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik okurları, kara terörün sivri ucunun kendilerine yöneldiği bir dönemde, daha önceki çalışmalarının bir parçası olarak önlere koydukları bir gezi düzenlediler.

MLM perspektifli bu kuvvetin Konya'da karantılı tutulmasına çalışması çok yenidir. Buna rağmen, düşmanın hısmını ve çeşitli saldırılarını da aşarak önemli bir güce ulaşmışlar ve çeşitli çevreleri etkilemeyi başarmışlardır.

Gezide temel olarak iki amaç vardı. Birincisi geziyi tertip eden Yeni Demokrat Güçlerin düşüncelerinin diğer devrimci çevrelerin görüşleriyle tartışarak, katılanlara kavratılması, ikincisi ise, iyi bir or-

ganizasyonla belli değerlerle donatılmış ya da buna aday kitlelerin toplanmasıdır. Hemen belirtelimki Yeni Demokrat Güçler, hedeflediği kitleye, organizasyon bozukluğu nedeniyle bir kısım arkadaşlara haber verilememesi, bir kısım arkadaşın son saldırılarından sonra gezinin önemini kavrayamaması olmaları ve bizim dışımızdaki bir takım olumsuz tesadüfler nedeniyle ulaşamamışlardır. Bütün bu olumsuzluklara rağmen, geziye 25 kişilik bir topluluğun katılımı sağlanmıştır.

Gezi bir arkadaşın, uluslar arası ve ulusal düzeyde devrimin ve karşı devrimin kuvvetlerinin durumlarına ve insanlığın umudunun hala devrim, sosyalizm ve komünizme olduğuna ilişkin kısa bir konuşmayla başladı. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde şehit düşen devrimciler anısına yapılan ve "Ya-

sasın Halk Savaşı" şiarıyla noktalanın saygı duruşundan sonra, saz eşliğinde marşlar, türküler ve şarkılar söylendi. Bu anlar, gezide coşkun ve moralin en üst boyutta olduğu anları.

Gezide, "Yeni Dünya Düzeni", Kürt ulusal savaşında ateşkes süreci, Devrimci-Sol örgütünde halk içindeki çelişkilerin çözümü ve Demokratik Merkeziyetçilik gibi genel ve güncel konular tartışıldı. Bu tartışmalarda, MLM bilimiyle donanmış proletarya partisinin görüşleri kitlelere aktarıldı.

Gezi dönüşünde MLM güçler, dostlarının, yoldaşlarının gözünde belli bir güven, sevinç ve coşkun izlerini görüyorlardı. Artık hiçbir kuvvetin kendilerinin Konya topraklarında gelişip boy vermelerini engellemeyeceği inancını pekiştiriyorlardı.

Öğretim üyeleri: Örgütsüzlüğe devam!

Ankara/Özgür Gelecek- Yıllardır, üniversite'de örgütlenme denilince akla öğrencilerin örgütlenme çabaları geliyordu. Oysa üniversite sadece öğrenciden oluşmuyordu. Öğretim elemanları, çalışan personel de üniversitenin bir üyesi, bir unsuru idi. Öğrencilerin yıllardır sürdürdükleri örgütlenme çabalarına karşın diğer iki kesimin örgütlenmesi, dolayısıyla örgütlü güç olarak toplumda yer almaları konusunda bugüne kadar önemli bir çıkış gözükmüyor. Eğer birkaç öğretim görevlisinin, birkaç araştırma görevlisinin kurmuş olduğu işlevsiz dernekler hesabına katılmaz ise,

Bugün bu örgütsüzlüğün sıkıntısı, sayıca az olan bazı öğretim elemanları tarafından dile getirilmekte, bu örgütsüzlükten çıkış yolları aranmakta. 18 Haziran'da Mülkiyeliler Birliği tarafından organize edilen ve Harp-ış konferans salonunda açıldığı dinleyici karşısında gerçekleştirilen panel, bu gerçeklikten yola çıkılarak yapıldı.

Prof. Dr. Korkut Boratav'ın yönettiği panelde konuşmacılar şu isimlerden oluşuyordu: Ayhan Al-

kış (üniversite öğretim üyeleri derneği 2. başkanı), Ar. Gör. Aykut Çoban, Prof. Dr. Mehmet Tomak, Prof. Dr. Yakup Kepenek, Ar. Gör. Ozan Erözden (İstanbul Ar. Gör. Derneği Başkanı).

Panelistler konuşmalarında bugüne kadar örgütlenme alanında yaşanan sorunlardan, özellikle de öğretim elemanları arasında örgütlenmeye karşı var olan duyarsızlıktan bahsettiler. Bunun nasıl aşılabacağı üzerinde durdular. Bu konuda ağırlıklı olarak öne çıkan görüş, sendikalaşmak oldu. Gelinen bugünkü aşamada sendikalaşmanın tükandığı aşamada etkili olabileceği görüşü dile getirildi. Ne varki sendikalaşma konusunda da panelistlerde iki farklı eğilimin olduğu görüldü. Birinci eğilim, sendikalaşım ama, bu önce her üniversite-nin kendi alanında olsun. İkinci eğilim ise, sendikalaşım ama bu Türkiye çapında bütün üniversitelerinde kapsayacak şekilde olsun biçiminde formüle edildi. Panelde birinci eğilimi daha çok Yakup Kepenek, ikinci eğilimi ise Mehmet Tomak temsil ediyor gözüktü.

Yakup Kepenek, her üniversite-

nin kendi öğretim elemanlarının özellikle sendikalaşması gerektiğini, buna bütün üniversitelerde aynı zamanda değil, önce bu işi götürülecek üniversitelerden başlanması gerektiğini söylerken, karşı görüşü temsil eden Prof. Tomak ise görüşlerini şu şekilde dile getirdi: "Bugüne kadar yapılan örgütlenme çalışmaları başarısız olmuştur. Bunun üzerine bir çalışma var mı? Diğer yandan üniversitedeki eğitim elemanlarının yüzde kaçının örgütlenmiş olduğunu düşünürsek, Ben fizikçi olduğum için biliyorum fizikte bu 40 kişidir. Bunu fiziğin alt dallarına bölersen birer tane düşer. Böyle bir üniversite de yerel düzeyde nasıl örgütlenilir?"

Birinci turun bitiminin ardından panelin yöneticisi olan Prof. Korkut Boratav, 10 dakikalık bir süre içinde salonda bulunan dinleyicilerden görüşlerini dile getirmelerini istedi. Bu açıklamanın ardından söz alanlar da öğretim elemanlarının örgütlenmesine yönelik iki farklı öneri getirdiler. Eğitim-ış ve Eğitim-sen üyesi olduklarında söyleyen iki dinleyici konuşmalarında, günümüzde sendikacılığın iş kolu

düzeyinde örgütlendiği, bu nedenle öğretim elemanlarının da eğitim iş koluyla yer aldığı düşünülürse, bugün kurulmuş bulunan iki sendikaya öğretim üyelerinin katılması doğru olacağını savundular. Diğer görüşü ise üniversite personelinin doğru olacağını savundular. İkinci turda konuşmacılar, zamanın kısalığından dolayı kendi görüşlerini derinleştirmek için çok salondan gelen önerileri tartıştılar. Konuşmacıların genel kanısı, var olan bu sendikalara katılmanın mümkün olmadığı, bunun sorunu çözmeceği, hatta daha çok sorunu getireceği yönünde oldu.

Panelin bitiminde ortaya çıkan gerçek şu idi: Öğretim elemanları bir süre daha örgütsüz kalmanın sıkıntılarını yaşamakta kararlılar. Bir buçuk saatlik tartışmada ortaya elle tutulur ve üzerinde anlaşabildikleri tek bir öneri koyamadılar.

Ayhan Uzala'nın tedavisi engelleniyor

Haber Merkezi: Sağmacılar Cezaevindeki TKP/ML davası tutsakları gazetemize bir açıklama gönderdiler. Açıklamada Ayhan Uzala'nın cezaevindeki sağlık durumuna değiniliyor:

"22 Nisan 1993 tarihinde İstanbul Bakırköy'de tek olduğu halde gözaltına alınan ve 16 gün yoğun bir şekilde işkenceye tabi tutulan Ayhan Uzala'nın tedavisi bilinçli bir şekilde engelleniyor.

Vücutunun her yerinde işkence izleri taşıyan, özellikle de boyun, omuz ve sırtındaki yoğun kas ve adele ezilmelerinin yanı sıra, sol kolunun kırık olması Ayhan Uzala için acilen tedavi gerekmektedir. Keza, kol ve ayaklarındaki karıncağın ve uyusukluk da tedavinin engellenmesi nedeniyle halen devam etmektedir.

Ayhan Uzala'nın 16 günlük yoğun işkence serüveni, 8 Mayıs'tan itibaren Sağmacılar Cezaevindeki yeni serüveni izledi. Sağmacılar Cezaevi doktoru, Ayhan Uzala'nın vücudunun muhtelif yerlerinde 1,5 sayfa aşkın işkence bulgusunu içeren raporuna rağmen bugüne dek ciddi bir tıbbi müdahale yapılmamış, aksine, Ayhan Uzala'nın tedavisi için hastaneye her sevki cezaevi idaresi tarafından özellikle dış güvenlik değişik vesilelerle engellenmeye çalışılmaktadır.

Örneğin: İşkence'de sol kolu kırılan Ayhan Uzala tutulduktan sonra Bayrampaşa hastanesinde çekilen röntgen filmine rağmen, aynı hastanenin ortopedi doktorları tarafından "kırık yok" denilerek tedavi edilmemiştir. Kolundaki ağrıların artması üzerine, yoğun ırsarlar sonucu Cerrahpaşa hastanesine sevk edilmiştir. Burada yeniden çekilen röntgen filminde kol dirseğindeki kırık tespit edilmiş ve hemen alçıya alınmıştır. Ne varki, cezaevi idaresinin ve dış güvenliğin tedaviyi engelleyici olumsuz tavırları nedeniyle 15 gün sonra sökülmesi gereken alçı ancak 23. gün Ayhan Uzala ve arkadaşları tarafından hiç bir tıbbi malzeme olmaksızın cezaevinde sökülmüştür.

Günlere sonra yeniden çekilen röntgen filminde kolda yoğun bir şekilde kırılma ve zayıflama görülmüştür. Yoğun kırılma ve zayıflama alçının gereğinden fazla kalda kalması sebep olmuştur. Devam eden serüvende, bu kez kırık kola kelepçe vurmak isteyenler kırılma ve zayıflama ile dilayısıyla kolun eski hareket kabiliyetine kavuşabilmesi için gerekli olan (doktor sevkine rağmen) fizik tedavisine gidilmesi engellenmektedir. Tamamen bilinçli olarak yapılan bu uygulamalar halen devam etmektedir." deniyor.

Günlere sonra yeniden çekilen röntgen filminde kolda yoğun bir şekilde kırılma ve zayıflama görülmüştür. Yoğun kırılma ve zayıflama alçının gereğinden fazla kalda kalması sebep olmuştur. Devam eden serüvende, bu kez kırık kola kelepçe vurmak isteyenler kırılma ve zayıflama ile dilayısıyla kolun eski hareket kabiliyetine kavuşabilmesi için gerekli olan (doktor sevkine rağmen) fizik tedavisine gidilmesi engellenmektedir. Tamamen bilinçli olarak yapılan bu uygulamalar halen devam etmektedir." deniyor.

Buca cezaevinde direniş bitti

İZMİR,Özgür Gelecek/ Buca cezaevindeki siyasi tutsakların açlık grevinin 28. gününde durumu ağırlaşan direnişçilerden Serdar Karabulut, Mehmet Çalışkan, Özgür Çetin, Mehmet Örs ve Kader Aksu hastaneye kaldırıldı. Tutsak yakınlarının İHD İzmir şubesinde başlattıkları destek açlık grevi devam ediyor. TBMM başkan vekili ve SHP Diyarbakır milletvekili Fehmi İşıklar ziyarete ettiği tutsaklara "grevi bırakın emekçi yiyn" önerisinde bulundu. Ayrıca İzmir valisi Kutlu Aktaş'ın tutsakların can güvenliğinin sağlanmasını için güvence verdiğini söyledi. Fehmi İşıklar'ın söyledikleri tutsaklar ve dışarıdaki yakınları tarafından tepki ile karşılandı. Açlık grevi verilen sözler üzerine 28 Haziran'da bitti.

Emekçi Kadınlar Kurultayı Girişim Komisyonu'ndan protesto

28 Haziran günü İstanbul Tabibler Birliği'nde, İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı (EKK) Girişim Komisyonu çalışanlarına; Bolu'da Kredi ve yurtlar kurumuna bağlı kız öğrenci yurdunda açığa çıkan öğrenci kızların pazarlanmasını kıyanan, Diyarbakır'da bir süre önce iki ileri kadını öğretmenin öldürülmesini lanetleyen ve 10-11 Temmuz günlerinde yapılacak olan Emekçi Kadın Kurultayına çağrıda bulunan bir basın açıklaması yapıldı.

EKK Girişim Komisyonundan Sıdıka Özoğlu'nun yaptığı basın açıklamasında; genellikle kırsal

kesimden, yoksul emekçi aile kızlarının yerleştiği Bolu kız öğrenci yurdu gibi yurtların, insanlık payını almaması yoz, sorumsuz yöneticilerin elinde hazır fuhuş potansiyeli olarak kullanılması emekçi halkın ve kadınların insanca yaşama hakkına, bedenlerine sahip çıkma hakkına ve onurlarına indirilmiş bir darbe olduğunu belirterek; "Biz Emekçi Kadın Kurultayı Girişim Komisyonu ve çalışanları olarak sorumluların cezalandırılması ve teşhirinin yapılması için olayı izlemeye devam edeceğiz. Bundan böyle işçi ve emekçi halkın parçası olan emekçi-kadınlara

yönelik her türlü aşağılanmanın ve saldırının karşısında olacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz." dedi.

EKK'dan Seza Mis ise: Bir süre önce Diyarbakır'da iki kadını öğretmenin öldürülmesini protesto ettiklerini belirterek; Diyarbakır'da genç olmak, sorumlu gazeteci olmak, halk olmak, insan olmak ne ise, Diyarbakır'da öğretmen olmak hem de devrimci, demokrat, kadın emekçi olmak aynı şeydir; Devlet terörüne karşı olmak, safını kırt ulusal uyanışının yanında belirlemek, Kürt halkına karşı sormayeyle sınıf işbirliğini ve onun parçası, ajanlığı reddetmek. Sonuç; özünde

failli belli, failli meçhul ölmek demektir." dedi.

Yine EKK'dan Tülay Aşkını yaptırdığı basın açıklamasında 10-11 Temmuz günlerinde Caferpaşa spor salonunda yapılacak olan Emekçi Kadın Kurultayı'na duyarlı herkesin davetli olduğunu belirterek "Artık ezilmek, horlanmak istemiyorum diyen her emekçi kadın ve tüm emekçi dostları Kurultaya güç ve destek vermeli. Kendi dilince, özelemlerini, öfkesini anlatıp yarın için, özgür kadını yaratacak bir toplumsal yapı için mücadelede yerini almasında Kurultay açılan ilk kapı olabilir." dedi.

Asker değiliz, işçiyiz!

KAYSERİ, Özgür Gelecek: TÜRK-İŞ'e bağlı Harp İş Sendikası ile TÜHİS arasında Toplu-ış sözleşmelerinin çıkmazda girmesi ve TÜHİS'in işçilere askeri muamele uygulamaya çalışması üzerine, 3200 işçi yürüyerek olayı protesto ettiler.

Kayseri'de bulunan Hava İkmal Bakım Merkezi Ana/Tamir Fabrikası ve 12. Hava Ulaştırma üs komutanlığı Fatma'ta tesislerinde çalışan 3200 işçi 14 Haziran'da Fabrikadan sendikaya kadar yürüyerek, sendika binasının önünde bir

miting yaparak işveren sendikası TÜHİS'i protesto ettiler. Yürüyüş sırasında tepkilerini dile getiren işçiler sloganlarla, "İşçiyiz güçlüyüz", "sözleşme ukandı. Sabrımız tükendi." dediler.

27 Nisanda başlayan sözleşme görüşmelerinin çıkmazda girmesi ve Fabrikada işveren sendikası TÜHİS'in işçilere baskı yaparak işçilerden, askerlere ve subaylara karşı saygı göstermelerini beklemeleri, böylece işçilere askeri muamele uygulamaya çalışmaları bardağı taşırın son damla olmuştur.

Bir işçi "Bizim amacımız insanca yaşamak için tüm sosyal haklara sahip olmaktır. Bizler işçi olmamıza rağmen, fabrikada askerlere uyguladıkları muameleleri yani (dayak, ceza küfür vb.) bize de uygulamaya çalışıyorlar. Biz asker değiliz. İşçiyiz. Bunun ayrımını yapmalarını istiyoruz." dedi

Yine başka bir işçi de; "bu yürüyüşle tüm işçilerin tek bir yumruk olduğunu" belirterek; "Kurban bayramı öncesi 2 milyon olan ikramiyelerinin kurban bayramı sonrası 1.396.000 olarak ödenildiğini"

söyledi.

Milli savunma Bakanlığı'nın sözleşmedeki temsilcileri, getirilen önerilerde, "olmaz", "geçelim", "mümkün değil", "bizi aşar, sonra görüşelim" gibi oyalama metotlarıyla işçilerin isteklerini geri çevirdiler.

İşçilerin tepkileri ücretlerin azlığının yanında, askeri muameleler uygulamalarına da tepki gösteriyorlar.

Bu fabrikalarda toplam 3200 işçi çalışıyor. Fabrikalarda üretim olarak askeri malzemeler üretiliyor.

Özgür Gelecek Yetkililerine

1/15 Haziran tarihli sayınızda "Özgür Derneğinin baskı ve katliamlara karşı birlik üyeliği askıya alındı" başlıklı yazınızda Özgür-Der'in birliktirliği ile çıkarıldığı yazılmaktadır. Birlik içinde yer alan EKD olarak böylesi platformların mücadelesinden önemli olduğu, Özgür-Der'in de bu birliğin önemli bir bileşeni olduğu vurgulanmış ve birliktirlik uzlaştırılmışı konusunda karşı tavrı alınmamıştır. Oy çoğunluğu ile alınan karar Özgür-Der'in platformu kendisinin terketmesine yol açmıştır.

Emekçi Kadınlar Derneği

Kayseri Cezaevinde 'Olağanüstü Hal Tatbikati'

KAYSERİ, Özgür Gelecek/ Gelişen, kökleşen halkın devrimci mücadelesi karşısında acizleşen Patron Ağa devleti artık açık halkı bombalıyor, işkence ediyor, götürüyor ve korucu olmaya zorlayarak sürdürdüğü kirli savaşını devam ettiriyor. Bu acizliğiyle saldırganlaşarak cezaevlerinde de özgürlük mahkumlarına saldıran, baskı yapıyor, ve süreklilik haklarını gasp ediyor. "Bayan tutsakların muayenelerine erkek asker ve polis sokuluyor.

Polis, asker ve gardiyanları siyasi mahkumlarla karşı nasıl davranacağı veya saldırıcağı konusunda eğitecek "Olağanüstü Hal Tatbikati" diye bilinen tatbikatın ilki Kayseri kapalı cezaevinde yapıldı.

20 Haziran'da yapılan tatbikata jandarma, polis, itfaiye, sivil savunma uzmanları ile cezaevi görevlileri

katıldı. Yaklaşık 2,5 saat süren ve 300 kişinin katıldığı tatbikat sırasında; mahkumların kendi haklarını almak için öldürdükleri direniş ve açlık grevlerini bastırmak için görevliler fiili olarak eğitildi. Cezaevi müdürü ile yaptığımız görüşmede; "1988'de üç ayda bir yapılması gereken tatbikat işçileri ve Adalet Bakanlığı tarafından bize genelgeçer gönderildi. Bundan sonra da üç ayda bir yapacağız" dedi.

Tutuklu yakınları Yapılan tatbikatta esas amaç siyasi mahkumların tüm haklarını gasp etmek ve onların en doğal direniş hakkı olan "açlık grevini" saldırdı ve işkenceyle bastırmaya çalışmaktır" dediler.

23 Haziran Kayseri Kapalı Cezaevinde siyasi kısımda yapılan aramada Dev-Sol davasından yargılanan Hamdi Kayısı'nın dövülmesi üzerine, siyasi mahkumlar direnişçi

geçtiler. Gardiyanlar operasyona cop ve sopalarını hazırlayarak askerlerle birlikte beklediler. Daha sonra cezaevine gelen cezaevi savcısı ve il jandarma alay komutanı, operasyonu yapmayarak geri adım atmazda kaldılar.

Kayseri Cezaevinde daha önce de bazı tutuklular mahkemeye götürülmemiş, bazıları ise, götürüldükleri halde ayakları çıplak olduğu gerekçesiyle mahkeme salonuna alınmayarak cezaevine geri getirilmişlerdi. 23 Haziran'daki saldırıda ağır yaralanan TKP/ML-TIKKO davası tutsağı Orhan Takak ve Dev-Sol davası tutsağı Hamdi Kayısı, doktorun sevkine rağmen hastaneye götürülüyorlar. Cezaevi müdürü ve savcısı, duruşmaya çıkmaları halinde bazılarının tahliye olacaklarını bildikleri halde tutsakları bilinçli olarak duruşmalara götürüyorlar.

POLİS LOKALİ KAPATTI

Kağıthane işçileri için acil dayanışma!

İSTANBUL / Özgür Gelecek- Kağıthane Belediyesi işçilerinin 20 Mayıs'ta Ankara'da başlattıkları açlık grevi devam ederken, İstanbul'da farklı gelişmeler oldu. 3 Mayıs'tan bu yana süren grevde tedavi olmayı reddeden son üç işçi de 16 Haziran'da ağırlaşıp hastaneye kaldırıldı. Bu olay sonucu eylem farklı boyutlar kazandı. Süresiz açlık grevinin bitmesi destekçilerin, dönüşümlü olarak sürdürdüğü açlık grevlerine dönüştü.

"ÇADIR KURALIM"

Bu gelişmeden sonra, süresiz açlık grevinin bitmesi fiili desteği azalttı ve başından beri gözünü işçilerin üzerinden ayırmayan polis, bu durumu fırsat olarak değerlendirdi. Ve 27 Haziran'da, saat 05.00 sularında 100'e yakın Çevik Kuvvet lokali bastı. Kağıthane Belediyesi başkan yardımcısı Emre Sabır, Halil Durna ve Necati Ermiş'in denetiminde içeri giren polis, lokale bulunan 23 kişiden 8'ini göz altına aldı. Televizyon, buzdolabı da dahil olmak üzere bütün eşyaları el konda. İşçiler, başkanı olayını, 1 gün önce Belediye Mec-

Lokali kapatmak için fırsat bekleyen polis, işçi desteğinin en azanmasını bekledi.

lisindeki oylamada faaliyet raporu kabul görmeyen Calban'ın intikamı olarak değerlendiriyorlar. Bilindiği gibi 27 Haziran'da, Calban'ın faaliyet raporunun onaylanmaması yetkisini azaltmış, işçi maaşları ve kırtasiye işleri dışında başka yetkisi kalmamıştı.

Başkan olayının ardından, Kağıthane İşçi Lokali'nin tam karşısında bulunan SHP İlçe Merkezi'ne geçici olarak yerleşen işçiler, yeni çözüm arayışları içine girdiler. Eylemci işçiler, "Düzen partisi" olarak nitelendikleri ve belli düzeyde güvensizlik besledikleri SHP ilçe

binasında geçici olarak bulunuyorlar ve kendilerine yeni bir yer arıyorlar.

Süresiz açlık grevinin bitmesini ve lokalin kapatılmasını kullananlar ise kamuoyunda direnişin bitmeye çalışıyorlar. Bunu farkında olan işçiler, direnişi farklı boyutlarda canlandırmayı düşünüyorlar. 6 aydır evleri gibi benimsedikleri işi lokalden çıkararak şu an işçiler arasında çeşitli çözümleri gündeme getiriyor. Bazıları Direnişçiler kurmayı öneriyor. Bir binanın tutulmasını zorunlu görenler de var. Önümüzdeki günlerde kiralama işlemlerinin tamamlanması beklenen bir binada, direnişi sürdürmeyi düşünen işçiler böylece SHP binasında bulunmanın rahatsızlığından kurtulacaklarını düşünüyorlar.

Bütün direnişçiler, diğer belediyelerden destek eylemleri gelmediği sürece başarı sağlanamayacağı noktasında hemfikirler. Fakat kimileri, açlık grevinin sürmesini istiyor; kimilerince ise "açlık grevinin, tıkanıklığı aşmak için yararlı çözüm olmadığı" öne sürülüyor.

"HEM RP'NİN, HEM DÜZENİN TEŞHİRİ"

İşçiler, İşçileri Bakanlığını, Calban'la ilgili olarak sundukları yolsuzluk dosyalarının incelenmeye alınması gibi bir beklentiden arık umudu kesmiş görünüyorlar. Ankara'da 20 Mayıs'tan bu yana süren açlık grevi İstanbul'daki işçilere büyük bir güç katıyor. Şimdiye kadar ki direniş sürecini gözden geçirip, bazı konularda özleştireni veren işçiler şöyle diyor: "Direniş sadece Refah Partisi'ni teşhiri hedeflemesi yanlış. Biz düzenin teşhirini ihmal ettik. Bundan sonra düzenin teşhirine de ağırlık vereceğiz." Kağıthane eylemcileri, işçi mücadelesine yakın tarihinde, en uzun direniş yaratmış olmanın verdiği güvenle, morallerini diri tutuyorlar. Ancak bu morali, pratikte eyleme dönüştürmek için "silkelemenin" şart olduğuna inanıyorlar. Şu bir gerekçeli ki, belediye işçileri, düzenin dayattığı taşeronlaştırma ve özelleştirme gibi uygulamalara karşı, daha uzun soluklu bir mücadele bekliyor.

İlyas Güven'e büyük öfke

ANKARA-Özgür Gelecek/ Kağıthane Belediye işçilerinin 80 kişi ile süren açlık grevinin başından beri işçilerle birlikte bulunan Belediye-İş Beyoğlu Şube başkanı İlyas Güven'in, DİSK Genel-İş'e geçmesi Ankara ve İstanbul'da bulunan kağıthane işçilerini oldukça öfkelendirdi.

Hemen her işçi bu konudaki tepkisini dile getiriyor. İstanbul'da Kağıthane lokalinin polis tarafından basıldığı gün, işçilerden biri şöyle diyor: "İlyas Güven artık askerlerini cepheye bırakıp giden komutan gibidir bizim gözümüzde!"

Ankara'da Belediye-İş 1 No.lu şube binasında açlık grevini sürdüren işçilerin de tepkisi aynı; Aydın Boztepe, başkanın 6 aydan beri süren mücadeleyi terketmesinin yanlış olduğunu söylüyor. Ali Erdoğan adlı işçi ise "Her şeyden önce sözüm ona mücadelenin başında olan bir adamdı. Onu biz seçmiştik." diyor. Erdoğan, sözünün arkasını şöyle getiriyor: "6 bin işçinin iradesini hiçe sayıp 'ben gidiyorum' diyor. Açlık grevinin sonuç alma aşamasında, eylemi terket edip, arkadan hançerleme... Ben.. buna dilim dönmüyor ama 'ihanet' diyorum..."

İşçilerin sözcüsü Selman Yeşilgöz göre, başkanın Genel-İş'e geçmesi "işçileri satmak" anlamına geliyor. Bu tavır ona göre "devrimciliğe yakışmaz." Ali Erdoğan "sınıfa ihanet eden bir solcuyla ilk defa rastladığımı" söylüyor. "Genel iş lafını duyunca tüyleri diken diken olan ve Genel-İş'teki işçilerle konuşmaya bile gerek görmeyen Güven niye gitti?" İşçiler hep bu soruyu soruyorlar.

Hasan Şencan bir zamanlar açlık grevine Genel-İş'ten gelen insanlara Güven'in "Bunlar niye geliyorlar. Madem destek vermek istiyorlar, işçiyi niye yola dökmüyorlar dediğini" anlatıyor.

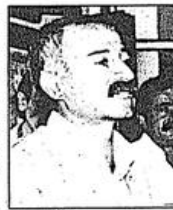
BELEDİYE-İŞ'TEN İSTİFA EDEN GÜVEN: 'Genel-İş sınıf sendikası değildir!'

İSTANBUL / Özgür Gelecek- Belediye-İş Beyoğlu Şubesi'nden İlyas Güven, Seyithan Güneysel, Mevsim Gürlevik, Fehmi Yüzgen, M. Ali Keskin ve Belediye-İş 1 No.lu Şube'sinden Şükri Kartal, Mevlüt Eken, Hüseyin Kablan 23 Haziran'da yaptıkları bir basın açıklaması ile DİSK Genel-İş'e geçtikleri açıkladılar. İstifam gerekçesinin yer aldığı basın bildirisinde, "Sorunların çözülmesinden sürekli kaçan Belediye-İş'te kalmamanın hiç bir zeminin kalmadığını" anlatıyorlardı. Bu istifalar Kağıthane işçileri üzerinde olumsuz etki yarattı. İşçilerin eleştirilerini İlyas Güven'e yönelttik.

Belediye-İş Beyoğlu Şube Başkanı, kendisine 6 bin işçinin iradesi hatırlatıldığında, "Tabana sormak kadar güzel bir şey yok, ama bu iş ifade etmezdi" diyor ve ekliyor: "Taban olumsuz tavır takınsa bile Belediye-İş'te kalmadım." Tabana "inmeyişi" zaman olgusuna bağlıyor ve taban-

dan özür dilediğini belirtiyor. Sendikadan onlara sormadan ayrıldığı için kendisine kızgın olan işçiler şöyle diyor Güven: "İşçiler o moral çöktüğü süresi nedeniyle ben de arayacağına genel Merkez'de arasın." Güven daha sonra ayrılışına ilişkin şunları anlattı:

"Fuat Alan 31 Temmuz'a kadar işçileri oyalayacak ve bundan sonra hoşgörüsünü ortadan kaldıracak. Bunun nedeni de 31 Temmuz'da, Genel-İş'in sözleşme yetkisinin gelmesi. Kağıthane direnişinin altı ay süren mücadelesi boyunca Genel Merkez politika olarak çözüm getirici bir şey yapmadı. Merkez, Türkiye'de 78 şubenin başkanları kurulmuş acilen Ankara'da toplanması noktasında çağrı yaptık, ancak olumsuz yanıt aldık. 16 Haziran'da Belediye-İş'te yapılan bir toplantıda

İlyas Güven

Genel Merkez bana şöyle bir metin imzalatmak istedi: "Ben bundan sonra Genel-İş için çalışmayacağım, Genel Merkez'e sadık kalacağım..."

BAL BANA TAVİR ALDI

Hıdır Bal (Hıdır Bal geçmişte Beyoğlu Şube Başkanı iken 1 Kasım 1992'de yapılan Genel Merkez kongresi'nde yönetimi seçilmiş ve o sırada Şube sekreteri olan İlyas Güven ise tüzük gereği başkan olmuştu.) bana tavir aldı. Kendisi genel merkezde gidince tüzük gereği benim seçilmem gündeme gelince, "İlyas'ın dışında birileri şube başkanı olacak" dedi. Tüzüğe göre seçilmem halinde olağanüstü kongreye götürüleceğini de söyledi. Beyoğlu Şubesi 28 Aralık'ta olağanüstü kongre de kazandı tak-

dirde ihraç edeceğini söyledi. Orada kalsaydım yine ihraç edecektiklerdi."

Bugün Genel-İş'in sınıf sendikacılığını savunması... Ben kahin değilim ki. Ama şu an böyle bir yapı yoktur. Şimdi kadrosu olmayan bir yapı için orada sınıf sendikacılığı var demek doğru olmaz. Ancak mutlaka sınıf sendikacılığı yaratılmalı. Genel-İş'in kongresini yapan şubelerine bakmak lazım. Oralarda sınıf bilinçli insanlar yönetimler geliyor.

Geçmişte Genel-İş'e söylediğimiz eleştiriler hala geçerli. Genel-İş'e "Mücadele kaçkın" deyin demediğimi hatırlıyorum. Ancak 80 öncesinde bana kişiliğimi kazandıran sendika DİSK olmuştur. Genel-İş'te şu an sınıf sendikacılığı anlayışını yok diyoruz. Ama bir nefes olarak sınıf ve kitle sendikacılığının yaratılmasından yanayım. Bizim buraya gelmemiz, Genel-İş'e yaptığımız eleştirilerin üstünü çizeceğimizi anlamına gelmez."

Kağıthane işçilerinin Ankara günlüğü

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kağıthane işçilerinin Ankara'daki eylemlerinde yavaş yavaş sona yaklaşıyor. Bir yandan bürokratik engellerin aşılması diğer yandan oldukça uzun bir bekleme süreci getirdiği karamsarlık ve kendi içinde çözümlenemeyen doğru hızla götürüyor. Bu değerlendirilmeyi aktardığımız işçiler, "Sanırım böyle olacak, ama bilinmeli ki sonuç mutlaka olumlu olacak. Zafer bizim olacak!" demekten kendilerini alamadılar.

İşçilerin Türk-İş'e, Belediye-İş Genel Merkezine tepkisi gün geçtikçe artıyor. Genel Merkez görevleri kalmamış. Aydın Boztepe adlı işçi: "Bunlar şirket sendikacılığı yapıyor, düzenle her an uzlaşıyor" diyor.

11 Haziran'dan bu yana pek öyle farklı bir gelişme olmadı. Yapılan görüşmeler ve eylemdeki gelişmeler kısaca şöyle oldu: 12 Haziran'da işçilerin kaldığı Belediye-İş 1 Nolu şubenin bulunduğu binanın önünde Tüm Sağlık-Sen üyeleri bir basın açıklaması yaparak Kağıthane işçilerinin yanında olduklarını söylediler. Aynı gün işçilerle, Kamu Çalışanları Platformundan bazı yetkililerle bir

toplantı yapıldı. Toplantıda eylemlerde ortak tavır konuşuldu. 14 Haziran'da Mahmut Kılıç'ın da içinde bulunduğu bir grup HEP heyeti ziyarete bulundu.

15 Haziran'da İşçileri Bakanlığı'na PTT'nin Kızılay şubesinde telgraf çekildi. Ardından TBMM'ye doğru yürüyüşe geçildi. Güven Parkın çıkışında polis bariyeriyle karşılaşıldı. Barikat aşılamaarak yürüyüşü bitirildi. Aynı gün TBMM Başkanvekili Fehmi Işıklar'la bir randevu alındı.

17 Haziran'da Fehmi Işıklar'la görüşülerek, Güven Park'ta toplanan imzalar kendisine iletildi. 18 Haziran'da İşçileri Bakanı ve Çalışma Bakanı ile görüşüldü. Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay gerekeni yapacağını söyleyerek, bilinen şarkının bilinen nakaratlarını tekrarlamakta pek bir sakınca görmedi. Akşam saatlerinde Tabibler Odasından gelen 10 kadar doktorun yaptığı sağlık taramasında Ahmet Akar adlı işçiyi verem teşhisi kondu. Bunun üzerine bütün işçiler verem testinden geçirildi. 19 Haziran'da Tabibler Odasından ve Tüm Sağlık-Sen'den gelen doktorlar açlık grevine ilişkin bir basın açıklaması yaptılar.

20 Haziran'da İşçileri Bakanı İsmet Sezgin ile bir görüşme daha yapıldı. Sezgin'in koltuk devrine hazırlandığı son günlerde işçilere söylediği son sözlerle şöyle oldu: "Bu arkadaşların hak arama mücadelesini saygıyla karşılıyorum. Bugüne kadar yasal zemin dışına çıkmadılar. Bunu da takdir ediyorum. Bu arkadaşlar için birşey yapamamanın özürünü diliyorum."

25 Haziran'da süresiz açlık grevini devam ettiren iki işçi hastaneye kaldırıldı. Aynı gün konuya ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. 26'sında aralarında Belediye-İş 1 Nolu Şube'nin de bulunduğu 4 sendika yetkilisi bir günlük destek açlık grevinde bulundular. 27 Haziran'da ise İstanbul'da Kağıthane işçilerine yönelik saldırıları kinayan bir basın açıklaması yapıldı.

30 Haziran'da ise Kağıthane direnişçileri açlık grevindeki altı arkadaşlarını TBMM'sinin önüne bıraktılar.

Belediye-İş sendikası önünden üç ambulansla taşıyıp Meclisin Dikmen Kapısı'nda sedyelerle indirdikleri arkadaşlarının 42 gündür açlık grevinde olduklarını hastaneye tedavi kabul etmediklerini açıklayan direnişçi işçiler "Bugün en

üst boyutta gösterilen duyarlılığa karşı arkadaşlarımızı her türlü kötülüğü ve sağırhığı protesto için TBMM kapısına bırakıyoruz. Sorunlarımızı ve arkadaşlarımızı ilgi göstermesi gerekenler rahatsız olsun artık" diyerek meclisin önünden ayrıldılar. Meclis Kapısına gelen CHP İstanbul milletvekili Algan Hacaloğlu ve CHP Ankara milletvekili Uluç Gürkan işçilerin yanında olduklarını söylediler.

Çok hızlı gelişen olaydan şaşkınlıkla dönen emniyet yetkilisi "Ankara polisi nerde", "bunlar buraya nasıl geldi" diyerek çevresindekilere bağırtı çağırıyordu.

Uluç Gürkan "işçiler Mehmet Moğultay'la ve Meclis başkanıyla görüşmek istiyorlar, kendileri gelinler" diyerek işçilerin haklılığını savunurken, emniyet görevlisinin "bu yasadışı bir eylemdir" demesi üzerine "Gürkan 'bunların yaptığı yasadışı bu da işçiyi bu hale getirenlerin yaptığı yasal mı?' diye sordu.

Yeni başbakanın meclis görüşmesine gelişinde sedyedeki işçiler ambulanslara taşıyılıyor. Durdurulmak istenen Tansu Çiller, el sallayarak yoluna devam etti.

Memurlar Samsun'da yürüdü

Haber merkezi- Samsun'da Kamu Sendikaları platformunun düzenlemek istediği "Demokratik ve Sendikalar Hakları Mitingi"ne valilik izin vermedi. 27 Haziran'da valiliğin tavrını protesto eden bin kadar kamu emekçisi Samsun'un en merkezi caddelerinden birini işgal ederek basın açıklaması yaptılar ve alkışlı protestoyla PTT binasına dek yürüdüler. Postahane'de herkesin telgraf çekmesine polis izin vermezince 20 memur telgraf çekerek valiliğin keyfiyetini protesto etti. Diğer kamu emekçileri dışarda oturma eylemi yaparak arkadaşlarının çıkışını beklediler.

Kamu çalışanlarının Karşıyaka mitingi

İZMİR, Özgür Gelecek / Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir platformunun düzenlediği "Demokratik ve Sendikalar Hakları" mitingine yaklaşık 8 bin kişi katıldı. 26 Haziran'da Karşıyaka İnsan Hakları Park'ında toplanan kamu çalışanlarının başlattıkları yürüyüş Bostanlı Balık Halli meydanında yapılan mitingle sona erdi.

İzmir'de bulunan bütün sendikaların, çevre il ve ilçelerden gelen kamu çalışanlarının Sadaka değil maas istiyoruz" "Söz yetki karar çalışanları katıldığı mitingde" "İşçi memur elele genel greve" "Yaşasın demokratik mücadelelerimiz", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", sloganları atıldı.

Mitinge İnsan Hakları Derneği İzmir şubesi kalabalık bir kortejle katılırken, Buca Cezaevindeki 29 gündür açık grevde olan yakınlarına destek vermek amacıyla bir haftadır açık grevi yapan tutuklu aileleri giydikleri, kefen elbiseler ve ellerinde tuttukları "çocuklarımızı öldürtmeyecüz" dövizleriyle oldukça etkiliydiler.

Kamu Çalışanları Sendikaları platformunun grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı kazanmak için ülke çapında geliştirilen eylemlerinin bir parçası olarak düzenlenen yürüyüş ve miting alanında yapılan konuşmalarla sona erdi.

Adana ve Mersin'de kepenk kapatmalar

ADANA, Özgür gelecek / ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'nin 16, 18 ve 19 Haziran günlerinde kepenk kapatma, okula gitmeme, işe gitmeme, sokaka çıkma ve kontak kapatma çağrılarını yapması üzerine yoğun eylemlilikler yaşandı.

16 Haziran'da Mersin'in Çay, Cilek, Yenipazar, Gündoğdu, Sitel, Sağlık, Toroslar, Demirtaş, Alsancak, Portakal, Barbaros, Güneykent ve Akbelen mahallelerinde esnaf kepenk ve kontak kapattı. Bunun üzerine çağrıya uyan işyerleri ve kiraathaneler polis tarafından "Siz PKK kararlarına uyup kepenk kapatıyorsunuz, biraz da biz kapatalım" denilerek ruhsatları alınıp kapatıldı. Bazı işyerleri de yağmalandı.

18 Haziran'da ise Adana ve Mersin'de Kürtlerin yoğun yaşadığı mahallelerde kepenk ve kontaklar kapatıldı, okula ve işe gidilmedi, bazı yerlerde sokaka çıkılmadı.

Bu olayların ardından da polis, esnafın arabasını, işyerlerini ve dükkanlarını tahrip etti ve gözaltıya başladı. 19 Haziran'da yapılan çağrıda daha yoğun katılım oldu polis de boş durmayarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar hakkında bilgi alınmadığı gelen haberler arasında.

İSTANBUL'DA SENDİKAL HAK MİTINGİ:

"Geliyoruz bekle bizi Ankara"

İSTANBUL/Özgür Gelecek / 3 Temmuz Ankara Yürüyüşü öncesi kamu Sendikaları platformunun eylemlilikleri sürüyor. 27 Haziran'da İstanbul Kamu Çalışanları Şubeler Platformu'nun düzenlediği "Grevli, Toplu Sözleşmeli Sendikalar Hakları Mitingi" Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda gerçekleştirildi. Yaklaşık 3 bin civarında kamu çalışanları saat 13.30 Çağlayan'dan miting alanına doğru yürüyüşe geçtiler. Memurlar yürüyüşü boyunca megafonla yönlendirilerek, saptanmış sloganlar atıldılar. Yürüyüş ancak 14.20 sularında bitti. Polislin kalabalık bir kitle halinde yürüyüşü ablukaya aldığı gözlemlendi.

Alanda Koma Dengi Azadi'nin müziği eşliğinde halaylar çekerek bekleyen Kamu Emekçilerine devrim şehitlerinin anılmasının ardından sendika merkezleri adına ilk konuşmayı Tüm Maliye-Sen Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu yaptı. Erdemoğlu düzenin işçi sınıfını yoketme kampanyasının olanca hızyla devam ettiğini; bencil, bireyci bir insan kuşağının yaratılmaya çalışıldığı belirtti. "Devlet değişimden söz ediyor... Teknoloji değişti, işçi sınıfı da değişti. Devlet'e işçi sınıfı uzlaşmalı deniyor. Ama bu iki sınıf arasında varolan temel çelişkiler

Miting: Kamu çalışanlarının güçlerini 3 Temmuz'da Ankara'ya taşıyalım sözleriyle bitirildi.

sürüyor" diyerek Yeni Dünya düzeninin yaydığı işsizlik, irkçilik, toprak paylaşımı ve yoksulluğa dikkat çekti ve Türkiye'deki icraatlara değindi. Erdemoğlu emekçilerin kopara kopara almadığı demokrasi demokrasi değildir diyerek Kamu çalışanları için 1993'ün kendi kaderlerini kendilerinin yarattığı bir yıl olacak. Bugünden itibaren hak-

larımızı alacağız" dedi. Erdemoğlu sözlerini "Kamu Emekçilerinin güçlerini 3 Temmuz'da Ankara'ya taşıyalım" dileğiyle bitirdi. Grup Yorum'un konserinin ardından Kağıthane belediyesi işçileri adına konuşan Cengiz Yıldırım lokallerinin basıldığını ama bu tüm baskıların mücadelelerine engel olmadığını belirtti ve Kamu Çalışanlarını kendi-

leriyle dayanışmaya çağırdı. Yıldırım: "Son sözüm su; Zafere Kadar Direniş" dedi

Grup kızılmak "İbrahim Yoldaş"ı söylemeden bütün eller havadaydı ve ezgiye hep bir ağızdan eşlik ettiler. DDBS pankartının altında toplanan 300 kişilik bir kitle de bu coşkuya katıldı.

Kitlenin bir kısmı Ağacların arasında yer alan meydana adeta piknik yapıyordu. Sosyalist dergilerin pankartları çevresindeki bir çok insan halayla çekiyordu. "Dersim, Erzinan, ilerliyoruz partizan" sloganları yankılanıyordu

Eğitsen 3 nolu şube Başkanı Ömer Elmas son konuşmayı yaptı. Grevli toplu sözleşmeli sendikalar hakkının anayasal güvenceye kavuşmasını istediklerini belirten Elmas, "Hükümetin hazırladığı yapı grevizi, toplu sözleşmesiz yeni düzenlemeyi tanımayacağız. Ya ileri sırayacağız ya da geri kalacağız, Ankara yürüyüşünde gücümü zü Çiller hükümetinin kapısına sayalım" Ömer Elmas'ın konuşması sürerken arkaalardan birçok insan miting alanını terk etmeye başlamıştı bile. Kapanış resitalini Ferhat Tunç verdi. Miting dağıldığı sırada bir grup devrimci tartaklandı. Gözaltına alınanlar oldu.

Erciyes'de memurun sesi yükseliyor

KAYSERİ/Özgür Gelecek / Kayseri'de Kamu Çalışanları Şubeler Platformu "hak verilmez alınır" ilkesinden hareketle; Grevli-toplu sözleşmeli sendika haklarını almak için gezi ve mitingle seslerini duyurdu. Eğitim-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen, Tarım-Sen, Tüm Yargı-Sen, Kültür-Sen, Sosyal Hizmetler-Sen ve Tüm Sağlık-Sen'in bir araya gelerek oluşturdukları Platform; 16 Haziran'da yaptıkları toplantıda grevli-toplusözleşmeli sendika hakları meclise gelene kadar eylemlerini sürdürmelerini belirttiler. 3 Temmuz'da Ankara'da yapılacak olan genel mitingde katılmak için Kayseri bölgesinde de katılımı sağlamak için alt çalışmalarını başlatmak amacıyla daha önce aldıkları kararlar doğrultusunda; 19 Haziran'da gezi düzenlediler. 26 Haziran'da da Kayseri'de miting yaptılar.

Yapılan Miting'e yaklaşık 1500 kişilik bir katılım oldu Birçok sen-

dika ve bölgelerden gelen kamu işçileri pankart ve dövizleriyle mitingte yer aldılar.

Kayseri'nin Erkekler yolu üzerinde bulunan köprüünün üzerinde başlanan miting fuar yolu üzerinde sona erdi. Miting izni için başvuran Kamu Sendikaları Platformu Üyeleri Kayseri'nin en kalabalık caddesi olan Sivas caddesi içinde miting yapmak için diretilerse de başaramadılar. Miting izni, özellikle şehrin dışına verildi.

Miting sırasında taşınan sendika pankartlarının yanında, Belediye işçileri adına iş-ekmek-özgürlük, "Özgür-der adına "Halkız Haklıyız Kazanacağız", Kayseri Halkı ve CHP Pankartı da taşındılar. Yapı-yol sendikası pankartını da işçi ve memurlar birlikte taşıdılar.

Mitingte sendika başkanları yaptıkları konuşmalarda, emeklerinin karşılığını, sosyal haklarının alan, demokratik, çağdaş, örgütlü bir toplum yaratmayı istediklerini

ve grevli toplu sözleşmeli sendika taleplerini bir an önce almak için mücadeleye devam edeceklerini açıkladılar.

Gelen mesajlar da okundu. Özgür Gelecek okurlarının göndermiş olduğu mesaj şöyleydi: "Yasallaşan 12 Eylül Askeri Faşist cuntası ezilen, sömürülen tüm halkın haklarını baskı, işkence ve katliamlarıyla gasp ederken, işçi ve memur sınıfı da bundan nasibini aldı. 13 yıldır parçalanamayan burjuva yasalarını söktür çöplüğe atma zamanı gelmiştir diyerek, demokrasi ve Sendika Hakları Mitinginizde başarılar diliyoruz. "Miting sırasında 80'lik bir emekli olan Mükremin Ulu "1977'de emekli olduğumu, 1.600.000 bin lira aylık aldığımı, bundan sonra hirsizlikten başka çaresi kalmadığını" söyledi. Mükremin Ulu "aylığım zenginlerin ayaklarının altına papuç parası dahi olamaz" dedi

Eğitim-iş Sendikası Kayseri Şubesi mitingde katılmadı. Miting ön-

cesi katılmama gerekçelerini dinlemeye gittikimizde; "Mitingin olacağını duyduklarını ama, platformun aldığı kararı duymadıklarını, haberleri olmadığını" söylediler.

Yönetimden bir kişi de "Eğitim-iş Sendikasının merkezi olarak katılmadığını, Kayseri'de de platform başından beri dışında kaldıklarını, herkesin bireysel olarak katılabileceğini" söyledi. Bir kamu işçisi Eğitim-iş'in katılmamasını değerlendiren "Kamu çalışanlarının gücünü bölmek, sınıf sendikası adına burjuvazinin lehine çalışmaktadır" dedi.

Kamu çalışanlarının Mitingi, 13 yıl aradan sonra Kayseri'de yapılan ilk miting olması nedeniyle bazı eksiklikler ve gerilikler olmasına karşın, gasp edilen hakların geri alınma mücadelesi açısından başarılı oldu. Artık insanlar DYP-SHP iktidarının açık yüzünü teşhir ederken, Kendi haklarını alma mücadelesi veriyorlar.

15 -16 Haziran için Ankara'da memur eylemi

ANKARA/Özgür Gelecek - 15-16 Haziran Büyük işçi direnişinin 23. yıl- dönümünde Ankaralı Kamu Emekçileri ve Kağıthane Belediye-işçileri Çalışma Bakanlığı önünde yaklaşık 2 bin kişiyle bir gösteri yaptılar.

16 Haziran günü öğle saatlerinde Necati Bey caddesinden yürüyüşe başlayan Kağıthane işçileri sloganlar atarak kızılây'dan Selanik Caddesi'ne kadar yürüdüler. Burada Kamu Çalışanları Sendikalarıyla buluştular.

Topluluk Çalışma Bakanlığı'nın önüne kadar 200 metrelik bir yolu sloganlarla yürüdüler. Burada bir konuşmacı Türk-İş'e bağlı 20, DİSK'e bağlı 31, Hak-İş'e bağlı 8 Kamu Çalışanları Platformunu oluşturan 19 sendika ile TMMOB ve T.T.B'nin ortak imzalı açıklamasını okudu. Açıklamada:

Emenel insan hakkı olan siyaset yapma hakkı konusunda memurlar, sendikalar arası ve meslek örgütlerine getirilen siyaset yapma yasası kaldırılarak, çalışanların ilke yönetimini doğrudan katılma hakkının tanınması demokrasinin

vazgeçilmez gereği olduğu vurgulandı.

Çalışma yaşamını düzenleyen yasaların ücretle çalışanların sendikalar hak ve özgürlüklerini evrensel demokratik ilkeler temelinde ve çalışanların katılımıyla yeni baştan hazırlanması isteniyor ve "Tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikalar hak ve özgürlükleri üzerindeki engeller, yasalar, idari baskılar kaldırılmalı, kabul edilen İLO sözleşmeleri iç hukuka uygulanmalıdır. Lokavt kaldırılmalıdır. Sendikalaştırma, özelleştirme ve taşeronlaşımın uygulamalarına son verilmelidir.

Kamu kesimindeki toplu sözleşmeler bir an önce işçiler lehine sonuçlandırılarak, işçilerin ekonomik kayıpları önlenmelidir.

TBMM'de bekleyen 158 sayılı İLO sözleşmeleri kabul edilmeli ve "iş güvencesi yasası çıkarılmalıdır. İşsizlik sigortası yasası da TBMM gündemine getirilerek yasallaştırılmalıdır" deniyor

"Kağıthane İşçileri" "Ülker", "Türkiye otomotiv Endüstrisi" ve Çukurova İşçileri" işlerine geri

Çalışma Bakanlığı'nın önünde fiili mitingde 2 bin kamu emekçisi katıldı.

dönmelidir."

Kağıthane işçileri" adına konuşan Salman Yeşilöz bir işyerinde ilk kez bu kadar uzun süreli bir açık grevi yaşamıştır. Fakat, halen bir takım gözler kör, kulaklar sağır. Beklediğimiz fiili desteği göremedik." dedi.

Platform adına yapılan konuşmada 3 Temmuz'da Kamu Çalışanlarının Ankara'ya yürüyeceği daha sonrasında da iş bırakma eylemi yapılacağı duyuruldu. 2 bin kişilik topluluk içinde 80 kişilik Kağıthane işçisinin sesi en gür çıkan ve en coşkulu sestti.

TUZLA TABAKHANELERİNDE GREV DALGASI

Deri işçilerinin patronlara karşı birliği

İSTANBUL,Özgür Gelecek/ Tuzla, Aydınlı Köyü Organize Deri Sanayii Bölgesi'nde toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanmasının ardından deri işçileri eylemlere başladı. Eylemlerin sıkığı Deri İşverenleri Sendikası tarafından şu cümleyle dile getiriliyordu: "Doğru'da kepenk kapatma Tuzla'da direniş!" Deri-İş Aydınlı Şube Başkanı Musa Servi, "Hak verilmez alınır" ilkesiyle hareket ediyoruz diyor. 23 Haziran günü işverenle yapılan son toplantıdan da bir sonuç çıkmaması deri emekçilerini harekete geçirdi. 24 Haziran'da

sendikali sendikası bütün işçilerin katıldığı yürüyüş, öyle etkili oldu ki, yürüyüş sonrası bazı işçiler sendikaya gelip üye oldular.

JANDARMA PATRON İŞBİRLİĞİ

Organize Sanayii Bölgesi'nde toplam 22 fabrikada örgütlü Deri-İş sendikası,17 Haziran günü grev kararı aldı. Grev kararından önce, işverene uyarı amacıyla bir ya da iki saatlik iş bırakan işçiler, daha sonra yürüyüşlere başladılar. Son15 gündür bu eylemlilikler da-

ha da sıklaştı ve iş bırakma süreleri uzadı.

24 Haziran'da gerçekleşen tam gün iş bırakma eylemi, Organize deri sanayii bölgesinin caddelerinde yapılan yürüyüşle daha da etkili oldu. Bu olay üzerine işverenler, her zamanki gibi jandarmaya haber verdi. Her fabrikanın önüne iki jandarma diktiler. Bazı fabrikaların patronları kastıllı olarak o günkü yemeği ve çayı da kestiler.

Ayrıca Aydınlı'da "İşçiler 15 milyon istiyorlar" diye bir söylenti yayıldı. Onların bu söylentisi boşa çıktı çünkü, bordrolarda yazılı 1.5

milyon lira onları yalanlıyordu.

İŞÇİLERİN TALEPLERİ

Deri işçileri 48 bin lira olan günlük ücretlerinin 80 bin liraya yükselmesini istiyorlar. İşverenler demokratik maddelerde hiç taviz vermiyor. Taslakta, "toplular çıkarılma" sayısının 2'ye indirilmesi talebi yer alıyor. (Geçen yılki sözleşmede bu sayı 10'dan 4'e indirilmişti.)

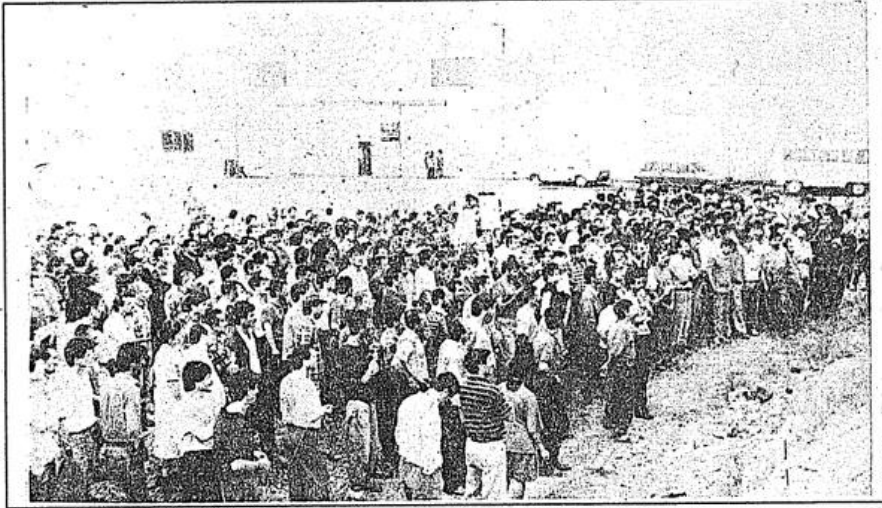
Musa selvi, bu talebe imza atmak isteyen işverenlerin söyle dediğini söylüyor: "Bu madde olmasa da toplu çıkış olmaz. Siz böyle bir şey olduğu zaman hemen direniş yapıyorsunuz." İşçiler çıkarılmayı da şu şartlara bağlıyor: İşveren önce gönüllü olanları, sonra sendikası olmayanları, üçüncü olarak da emekliliği gelenleri çıkartabilecek.

"SİZ ZATEN 1 MAYIS'TA ÇALIŞMIYORSUNUZ!"

İşçiler, birlik mücadele günü olan 1 Mayıs'a taslakta yer verdiler. O günün ücretli tatil olmasını istedikler. İşveren sözleşme masasında; "Siz 87'den bu yana 1 Mayıs'larda çalışmıyorsunuz. Zaten yasallaşmış durumda(!) Biz kabul edelim ama sözleşmeye koymayalım" dediler. Sendika ise imza atılmasını şart koşuyor.

Haftalık 45 saat olan çalışma saatinin 40 saate indirilmesi isteniyor.

Kadın işçilerin kreş talepleri var. İşveren "bunu kabul etsek te bizim elimizde bir şey yok." deyip, topu Sanayii ve Ticaret Bakanlığı'na atıyorlar: "Bakanlık onaylamadan biz kreş açamayız."

Yoksul deri işçileri en ağır şartlarda 1.5 milyonla çalışırken, patronlar şu yalanı yayıyor: "15 milyon istiyorlar!"

YÜRÜYÜŞTEN NOTLAR

Grevden önce güç gösterisi

24 Haziran günü saat 13.00'te Organize Deri Sanayii bölgesi işçileri fabrikaların önlerinde birleşmeye başlıyor..

Sıcaklık 35'e yakın. Erkek ve kadın işçilerin gözü yolda. Herkes bir işaret bekliyor. İşaret alıyorklar ve hareket geçiyorlar. (İşçiler bu işaretin "sır" olarak saklanmasını istedikler.) Ve toplanma yerine doğru yürümeye başlıyorlar. Yükseller Deri önünde biriken yürüyüşçülerin yanına jandarma jipi yaklaşıyor. Jandarma çavuşu, yürüyüşün kanunsuz olduğunu, izinsiz yürüyüş yapılamayacağı konusunda uyarıda bulunuyor. Musa Servi, bir basın basın açıklamasının yapılacağını ve bunun için izin gerekmediğini söylüyor.

Fabrikalardan 6. Yol'a doğru ilerleyen işçiler sadece tek döviz çıkarıyorlar: "Birlik, mücadele, zafer."

Hepsi aynı noktada buluştuktan sonra kortej oluşuyor ve sloganlarla yürüyüş başlıyor: "İşçiler elele genel greve", "Sözleşme hakkımız, grev silahımız", "İş etmek özgürlük". Sloganlar çok güçlü seslerle atılıyor.

Bu arada fabrikaların önünde Mercedeslerinin, Mazdalarının içinde bekleyen bazı patronlar görülüyor. İşçileri görünce zoraki gülmemeye çalışıyorlar.

Kadın işçilerin oldukça coşkulu olduğu görülüyor. Sendikası işçilerin de katılımı yürüyüşü kitleselleştiriyor. (Bunlar sendikaya üye olmuş ancak yetki tesbiti henüz gelmemiş fabrikaların işçileri.) Yaşlı kadın ve erkek işçilerin de gençlerle aynı coşkuda slogan attığı görülüyor. Önce 6'şarlı sıra olmaları isteniyor, ama işçiler bütün caddeyi kaplayıp yürümekten yana. En öne geçmek ve öncülük etmek için birbirleriyle yarışan o ka-

dar işçi var ki. İki yıl önce Kazlı'daki direnişlerde, fotoğraf makinesi görünce arkalara saklanan kadının işçiler şimdi ise "Çek çek" diyorlar. Bir işçi önden var gücüyle sloganı bağıyor. Arkadan bütün işçiler üç kez, "Birlik mücadele zafer!" diyerek onu tekrarlıyorlar. Yine bir mercedesin yanından geçiliyor. Bir yürüyüşçü, "Daha dün köyden geldin. Bizim paramız Mercedes sahibi oldun ha" diye arkadan öfkeyle bağıyor.. Yaklaşık 2 bin kişilik işçi topluluğu Deri İşverenleri Sendikası Başkanı Alaattin Koşar'ın fabrikası olan Koşar Deri'nin önünde toplanıyorlar. Önce patrona bir yuh çekiyorlar. Aralarında güçlü bir birlik olduğu anlaşılan işçiler, deriden karamış

ellerini yumruk yapıp güçlü seslerle sloganları haykırıyorlar.

Musa Servi fabrikanın önüne yığılmış kömür tepciğini "kürsü" olarak kullanıyor ve konuşmaya başlıyor: "Artık grev silahını kullanmanın zamanı geldi. Bizlerin ücret taleplerini astronomik olarak değerlendiriyorlar. Fakat bizim taleplerimiz astronomik değil, geçmişteki kazanımlarımızın devam etmesi.

Biz suna inanıyoruz. Hiç bir hak kendiliğinden verilmez. Bu gün bize çok direniş yapıyorsunuz" diyorlar. Peki bizi eyleme zorlayan onlar değil mi? Değerli arkadaşlar, işveren yalan söylüyor. Jandarma'ya 'eli sopalı insanlar zorla iş bıraktırdılar, diyor. Doğru mu ar-

kadaşlar? Siz bu gün zorla mı iş bıraktınız?" (Güçlü bir "Hayır" sesi yükseliyor.) Servi devam ediyor: "Arkadaşlar biz haklıyız. Haklılarımız mahallelerde, kahvelerde anlatacağız. Eğer haklarımızı vermezlerse grev silahını kullanarak bunu almasını da biliyoruz."

Musa Servi'nin konuşmasının ardından daha da coşan işçi topluluğu "Yaşasın Tuzla direnişimiz!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "İşçiler birleşin sömürdye son!", "Birlik, mücadele zafer!", "Grev için tek yumruk, tek barikat!" sloganlarıyla ortalığı cınlattıyorlar.

Daha sonra aşırı ısıca aldırma olarak aynı güzergahtan birleşme noktasına kadar yürüyüp, oradan fabrikalarına dönmüyorlar...

Yaşlı, genç bütün kadınlar.fabrikalardan çıkıp haykırıyorlar: "Birlik, Mücadele, zafer"

Yükseller Deri'de Inanılmaz serüven

Mücadele gelenegine sahip Kazlıçesme deri işçisinin Tuzla'da süren kavgası sırasında ilginç olaylar da yaşandı. Patronlar sendikalaşmayı kırmak için her türlü yöntemi denediler. Bu cabaların hiçbiri işe yaramadı. İki yıl içinde 1000 dolayındaki deri işçisinin bin 300'ü sendikaya üye oldu. Mücadele tarihinin bir sayfası da Yükseller Deri işçisi için açıldı.

Geçen yıl Haziran ayında 46 işçiyi sendikalaşmadan dolayı atan patrona, işçiler direnişle yanıt verdiler. Yükseller Deri önündeki çadırda 2 ay boyunca süren direniş boyunca fabrikanın bacası tütmedi. İşveren, iki ay sonra içerdeki makinaları kaçırmak istedi. Bir gece, jandarma nezaretinde makinaları Zeytinburnu'ndaki fabrikaya kaçırmaya kalktı. O sırada çadırdaki nöbetçinin uyarısı üzerine diğer işçiler harekete geçti. Makinaların konduşu kamyonun önüne yatan işçiler "Buradan ancak bizi çığneyip geçersiniz" dediler. İşçilerin kararlılığı sonucu işverenin oyunu boşa çıktı. Patron bir başka gece yine aynı olaya yeltendi. Bu kez fabrikanın arka kapısına yanarüstü kamyonu. Son anda kamyonun hareket ettiği gören işçilerin deri aracin kasasına atıldı. Ancak yarı yolda bu olay farkedildi ve işçi zorla araçtan indirildi. Fakat bu arada hızla uzaklaşan aracın plakasını almayı ihmal etmemişti. Direnişçi işçiler ertesi gün plakadan Araç sahibini bulup makinaların taşındığı fabrikanın adresini öğrendiler. 46 işçi doğru bu adrese gittiler. İçeriye "biz yeni gelen makinaların montajını yapmak için gönderildik" diyerek girdiler ve işgal ettiler. Olayı duyan patronun haber vermesi sonucu polisler baskın yaptı ve içerdekiler götürüldü. Ancak ertesi gün bırakıldılar. Fabrikası desifre olan patron üretimi sürdürmek için başka bir yol buldu ve derileri işletmek için Corlu'da bir fabrika ayarladı. Direnişçi işçiler için peşini yine bırakmadı. Bir otobüsle doğru Corlu'ya gittiler. Fabrikada deriyi işleyen işçiler durumu anlattılar. Fason çalışan fabrikanın işçileri ikna oldu ve patronlarına bu işi yapmayacaklarını söylediler... Ve işveren teslim bayrağını çıkardı. Attığı işçilerin tazminatlarını ödedi. Fabrikanın kapısına kilit astı.

DERİ-İŞ AYDINLI ŞUBE BAŞKANI MUSA SELVİ:

“Jandarma, sabahları işçilerin servislerine binip ‘sendika sizi rahatsız ediyor mu?’ diye sorguya çekiyordu”

"Bizim anlayışımız sınıf sendikacılığıdır."

Tuzla'da iki yıldan bu yana yaşanan ve işçi sınıfına örnek oluşturan bir sendikalaşma mücadelesi var. Deri-İş Sendikası Aydınli Şube başkanı Musa Selvi *Özgür Gelecek*'e bu süreci anlattı:

Özgür Gelecek: Sendikal yaşamınız ne zaman başladı?

Musa Selvi: Ben 1974'ten beri deri işkolundayım. Bu tarihten 1987'ye kadar çeşitli fabrikalarda çalıştım. İlk işçiliğim Kazlıçesme'de Sepici Deri'de başladı. 1980 öncesi Kazlıçesme'de sık sık direnişler ve grevler yaşıyorduk. Ben sıradan bir işçiye ben eylemlilikler içinde değişimle sınıf bilinci kazandım. 1980 sonrası askere gittim. Askerlik sonrası bir süre köyde yaşadım. Daha sonra Kazlıçesme'de işçiliğe yeniden başladım.

Sendika yönetimine geliş süreciniz nasıl oldu?

Ben askerlik sonrası işçilik yaşamında Coşar Deri'de temsilciydim. 1987'deki şube kongresinde sendikamızın yönetimi kuruluca seçildim. 1987 yılında Kazlıçesme'de 129 günlük bir grev yaşandı. Bu grev sonrası Şube Başkanı Hüseyin Aktas'ın ayrılması ile birlikte sekreterliğe getirildim.

1992 Mart ayı'nda yapılan kongre sonucu ise şube başkanı oldum.

Fabrikaların Kazlıçesme'den Tuzla'ya taşınması sırasında neler yaşandı?

Benim başkanlığım Kazlı'nın en zor dönemlerine rastladı. O günlerde belediye fabrikaları yıkma kararı almıştı. İşverenler bu kararı kendi lehlerine kullandılar ve 'Fabrikamız yıkılacak' diye işçilerin haklarını vermediler. Biz bu hak gasplarına ve işçi kıyımlarına karşı bir direniş başlattığımız zaman işveren hemen fabrikayı kapatıyor, bir kaç ay sonra Tuzla'da değişik bir adla fabrikayı açıyor. Amaç Kazlıçesme'deki kazanımlarımızı yok etmekti. Üstelik, patronlar ikiyüzlü davranıp 'Modern bir işyerine sahip olacağız, sizleri de oraya getireceğiz' diye umut ve-

riyorlardı. Buna inanan insanlar Aydınli köyünden arsarlar gelcekondular yapmaya başlamışlardı. Oysa onların amacı Tuzla'ya sendikalı işçiyi getirmemektir. O nedenle Tuzla'da Aydınli'dan ve çevre köylerden işçileri çalıştırmayı tercih ettiler. Bu işçilerin bir çoğu tarım işçiliğinden gelme idi. Patronlar, 'Bunlar nasılsa sendikalı olamazlar biz de rahatlıkla sömürürüz' mantığı içindeydi. Bizim şubemiz o sırada hala Kazlı'daydı. Genel Merkez'e bu şekilde burayı örgütlemenin mümkün olmayacağını anlattık. Ve sonunda 1992 yılında Deri-İş Sendikası Aydınli İrtibat Bürosunu açtırmayı başardık.

İrtibat Bürosunun açıldığı günlerde Tuzla organize Sanayii'nin genel durumu nasıldı. Bu süreçte nasıl bir örgütlenme çalışması izlediniz?

Yaklaşık 500'e yakın fabrika inşa edilmişti. Ancak sadece 20 kadarında üretim vardı. Fabrikadaki işçilerle ulaşmamız mümkün değildi. Bu nedenle sabah ya da akşam işçilerin Selvis otobüslerine binip durumu anlatıyorduk. Patronlar bizim girmemizi engellemek için her fabrika kapısına bekçiler dikmişlerdi. Biz de örgütlenme ağıımızı önce mahallelerde oluşturmaya başladık. İşçilerin evlerine ya da kahvehanelere gittik. Akşamları işçi arkadaşlar kahve tutuyorlardı. Biz buralarda toplantılar yapıyorduk. Bunu yanı sıra öncül işçi arkadaşlarımız görev alıp komiteler oluşturdu. Herkes bir fabrikadan sorumlu oldu. Süreç içinde insanlar kendiliğinden gelip üye olmaya başladılar.

Peki bu sırada Deri İşverenleri Sendikası örgütlenmeyi duyunca nasıl tavrı aldı?

Onlar Jandarma karakolu ile sıkı ilişkilere geçtiler. Jandarma da sabahları Servislerine binip "Sendika sizi rahatsız ediyor mu?" diye sorguya çekmeye başladı. İşverenler öncül işçileri attılar. Ardından buralarda eylemler başladı. Eylemliliklerin yaşandığı fabrikaları jandarmaya şikayet ediyordu. Hemen her eylemde gözaltılar yaşandı.

Tuzla'da ilk direniş hangi fabrikada oldu?

Burada ilk direniş Servet Deri'de 9 işçinin sendikalaşma yüzünden atılmasıyla gerçekleşti. Patron Mardinden gelmişti ve işçilerin de evi yoktu. Fabrikada yatıyorlardı. O güne kadar bir çok yerde kıyım yaşanmıştı. Bir fabrikada bir işçi 4 aydan fazla çalıştırılmıyordu. Biz insanlara artık bunlara dur demesinin zamanının geldiğini anlattık ve işyeri önünde çadır kurduk. İşveren, içeride çalışanlara "Ben de Kürdüzü, siz de Kürdüzü" diyerek duygu sömürsü yaptığını ve onların atılan işçilere destek vermesini engelledi. Bir süre sonra arkadaşlar ikna oldu ve iş bıraktı-

lar. Ve bu direniş tam 210 gün sürdü. Bu süre içinde ben ve işçiler defalarca jandarmalar tarafından göz altına alındık. Söz de çalışma huzurunu bozuyor olduğumuzu iddia ediyorlardı. Sonunda biz kazandık. Patron 210 gün sonra işçilerin haklarını verip fabrikayı kapattı.

Tuzla'daki mücadelenin 1980 öncesinde Kazlıçesme'de yaratılan mücadele geleneğinin bir parçası olduğunu söylediniz.

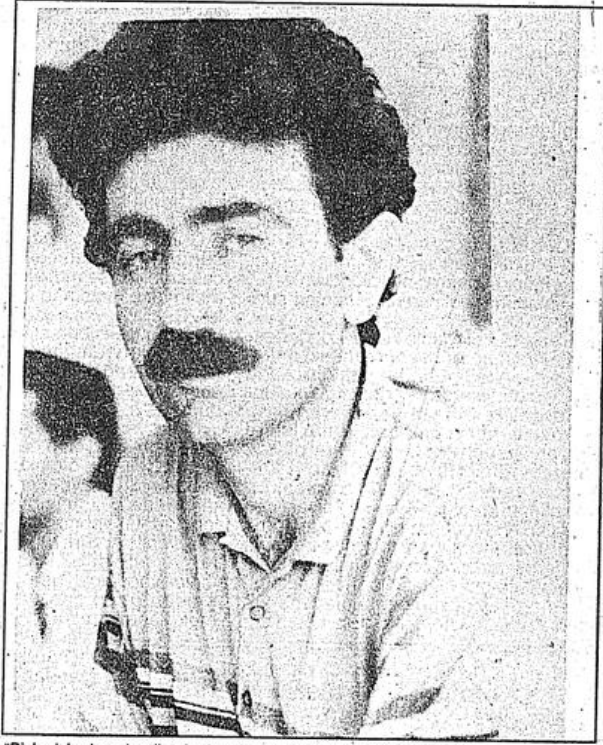
Evet. Deri işkolu Maden işkolundan sonra en ağır işkolu. Bu şartlar Kazlıçesme'de çok kötüydü. Orası bizzat verem yuvasıydı. İşçilerin en az yüzde 10'u verem hastanelerinde tedavi gördü. Emek-yoğun bur işkolu olduğu için artık gelişmiş kapitalist ülkeler deriyi işlemiyor. Bu üretimi geri kalmış ülkelere kaydırdılar. Bunun yanı sıra sürekli kıyımın yaşandığı bir işkolu. Ancak bugün bunu sadece bizim için söylemek doğru değil. Bütün işkollarında işçi kıyımı var. Egemenler saldırılarını yoğunlaştırıyor. Bir de şunun altını çizmek isterim; Deri işçileri başka işkollarında direnişlerle de dayanışmaya giriyor ve o eylemliliklerin başarısını kendi başarısı olarak görüyor.

Egemen sınıfların bu saldırıları karşısında nasıl bir sendikacılık anlayışı ile hareket ediyorsunuz?

Biz revizyöist-Reformist sendika ağaları gibi sabah 9 akşam 18.00 mesaisiyle hareket etmiyoruz. Biz işçilerle sabah 06.30'dan gece 24.00'lere kadar beraberiz. Bizde alınan kararlar tabanın iradesi doğrultusundadır. Gelişmeleri sürekli işçilerle birlikte değerlendiriyoruz. Bizim sendikal anlayışımız, mevcut sendikal anlayışa karşı sınıf sendikacılığı temelinde hareket eden DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) ile birlikte hareket etmekten yanadır.

Sizin bu temelde hareket etmeniz karşısında Deri-İş Genel Merkezi nasıl tavrı takınıyor. Sanayorum Genel Merkez tarafından bir ara görevden alınmıştınız.

Sorum şu; Bizim yapımız sınıf sendikacılığı, ve bu durum mevcut sendika ağalarının korkusu haline geliyor. Bizim buradaki hareketimizden rahatsız olan Genel Merkez bu yıl Mart ayında beni görevden aldı. Gerekçesi de şuydu: "Çok direniş yapıyorsunuz. İşverenleri fazla üzüyorsunuz!" Bir örnek vereyim. Yeni başkan vekilimiz bizi eleştirmek için toplantılarda şu örneği veriyordu: "Tuzla'da fasülye yeni ekildi. Ve tomurcuk açtı. Siz fasülyenin büyüüp kartlaşmasına, sonra da tohumlaşmasına müsaade etmiyorsunuz. Hemen tomurcuğu koparıyorsunuz?" Yani amaç "Deri işverenleri otursun yerleşsin ön-

"Bizim için demokratik talepler ekonomik taleplerden önde gelir"

dan sonra müsaade edelim" mantığıydı. Bunların beni görevden alması tabandaki işçilerin tepkisine nedeni oldu. Sonra bu tepkileri görünce kararı geri aldılar. "Biz yanılmışız, sizin bu derece sevdiğinizizi bilmiyorduk" dediler. İşçilere de "Sendikalarına bu derece sahip çıktıkları için" teşekkür ettiler. (1)

İşçi sınıfına yapılan saldırılar karşısında bu gün örgütlü bir tavrı geliştiremiyor. İşçi kıyımlarını, taşeronlaştırmanın ve özelleştirmenin gündemde olduğu şu koşullarda yeni 15-16 haziranlar neden yaratılmıyor?

Bugün işçi sınıfı genel anlamda tabandaki örgütlülüğünü sağlayamamış durumda. Bunun gerçekleştirilmesi için, reformist-revizyonist sendika ağalarının etkisinin kırılması gerekiyor. Genel anlamda her yerde yaşanan taşeronlaştırma, özelleştirme karşı tabanda bir sıkıştırma var ama bu taban sendikalarına karar aldırıyor.

Tansu Çiller Hükümetinin özelleştirme politikalarına karşı bir tepki olarak yer yer eylemlilikler gündeme geliyor. Sümerbank'ta, Demir-Çelik'te...

İnanıyorum ki her bölgede işçilerde rahatsızlık var. Bu da sınıfa

genel grevi dayatıyor. Ama işçilerin başına çöreklenmiş sendika bürokratları işçinin tepkisini kırma çabası içinde. Bu anlamda sınıftan yanayım diyen tüm sendikacıların bu olaya sessiz kalmayıp örgütlü bir tavrı geliştirmesi gerekir. Geç bile kalmıyor. Bu örgütlülüğü Tuzla işçisi yaratmıştır. Ben örnek olarak Tuzla işçisini veriyorum.

Topluluklaşmalarla elde edilen ekonomik taleplerin yanı sıra demokratik talepler ön plana çıkıyor.

Biz demokratik taleplerin ekonomik taleplerden önde olacağını düşünüyoruz. Bizim sendikal anlayışımızda da bu var. Deri işverenleriyle de önce ekonomik taleplerimiz görüştük. Yarın işçi kıyımı ya da enflasyon karşısında demokratik haklar sınırlanıyor. Ancak demokratik kazanımlar her zaman kalıcı. Senin elde ettiğin demokratik kazanımlardan yarın diğer insanlar da yararlanıyor.

Ben ayrıca *Özgür Gelecek* Gazetesi vasıtasıyla diğer sınıf kardeşlerimize bir çağrı yapmak istiyorum. Burada işverenler mücadeleyi kırmak için her türlü yöntemi deniyor. Deri işçilerinin mücadelesine dayanışma sağlanması temelinde sınıfı dayanışmaya çağırıyoruz.

Tuzla'da sendika işçilerin aldığı karara göre hareket ediyor. Yıllarca azgın sömürü koşullarında yaşayan deri işçileri, işverenlerin "Modern sanayii" diye lanse ettikleri Organize Deri Sanayii Bölgesinde de yine bir şeyi değişmediğini görünce direnişlere başladılar.

DAR PRATİKÇİLİK: Sadece pratik işlere tikanıp kalmayı ifade eden bu hastalık aynı zamanda pratiğin gerisinde kalmayı da ifade etmektedir. Zira işten işe koşan, bırakılmı düşünmeyi "kafayı dinleyecek" bir dakikası bile olmayan insanın belli planlar, programlar dahilinde işler kotarması düşünülmez. Bu yanı sıra dar pratikçilik aynı zamanda kendiliğindenciliğin peşinde sürüklenmeyi beraberinde getirecektir. Süreci gerisinde de, değiştirmek amacıyla yola çıkan insanlar değiştiremez hale gelir, pratik yüklerin altında ezilir, yaptığı işten tatmin olamaz, kendisine-yoldaşlarına güveni sarsılır ve iyice bunalar. Eğer bu aşamada da hastalığın doğru tespiti ve tedavisi uygulanmazsa sonuç olarak sınıf mücadelesinin yükünü omuzlayamaz hale gelir ve mücadeleden uzaklaşır. O, işten işe koşan, her anını işle doluduran, enerjik, inançlı yoldaşımızı omuzları düşünmüş, bunalmış olarak görürüz.

Bu hastalığın belli başlı nedenleri şunlardır:

● Siyasi olarak gerilik, siyasi değerlendirmeler yapıp çözümler üretmenin önünde engel olduğundan bu hastalık daha çok bu tür insanlarda gündeme gelmektedir. Sorunları çok yönlü değerlendirip esas-tali ayrımı yapmadan bütün işlere saldılan insan hiçbir şeyi tam olarak halledemediği gibi bir dizi yarım kalmış iş arasında bocalayıp duracaktır. Bunu aşmanın yolu, bir yandan siyasi olarak eğitimin sürdürülmesi, aynı zamanda da sorunların bilimsel bir incelemeyle analizlerinin yapılarak esas-tali ayrımının yapılması ve tabii ki, tali olanı yok saymaktan ama esas gücümüzü asıl olana yönlendirmek hareket etmektir... Esas olan ön-

kimsenin düşmeyeceği kadar yanlış ve zararlı bir anlayış olacaktır.

Herkes kendisini biraz daha zorladığında kaldırabileceği kadar işin altına girmez, görev ve yetki talep etmeli, diğer yandan herkese yapabileceği kadar görev ve yetki verilmelidir. Kuşkusuz, çok özel koşullar olabilir. 12 Eylül AFC (Askeri Faşist Cunta) sonrası ve belli oranda süren şimdiki koşullar gibi. Görev ve sorumluluklar bizim kapasitemizi, birikim ve deneyimlerimizi aşabilir. Ortada ise yapılması gereken görevler vardır. Altına girmemek tavrı gerçeklikle bağdaşmayan bu tür durumlarda, "bir süre sonra altında ezilecek olursa da görev omuzlanabilir" anlayışı ve fedakarlık ruhuyla görevler omuzlanmalıdır. Bunlar çok özel durumlardır ve içinde burjuva-feodal bir zaaf taşımamakta, zorunluluğun gereğinin yerine getirilmesi anlamına gelmektedir.

Görev alanlar, "hakkında yanlış düşünülür mü" demeden, eğer yapamayacakları bir iş ise mutlaka görüşlerini söylemeli, yanlış yapmanın önüne geçmelidirler. Geçici hevesle ya da duygu tatmin etme isteğiyle işlerin altına girmek, işin ciddiyetini kavramamak demektir. Bu durumda da doğal olarak dar pratikçilik ve sonrası bir dizi hastalık kendisini bekliyor.

Diğer yandan görev verenler; sözkonusu kişileri çok yönlü değerlendirmeye tabi tutmalı, olumlu-olumsuz, ilerleyen-gerileyen yanlar vb. yönleriyle katı-nesnel tahlillerde bulunmalı ve ona göre görevlendirmeler yapmalıdır. Ki işler sağlıklı, yürüyebilsin. Sırf yerler doldurulsun diye rek ve gelişigüzel bir şekilde görevlendirmeler yapılmıca, "işe yolla, sonrada peşinden gidip sen yap" noktasına düşmek kaçınılmazdır. Kaldığı bu durumda işler karışacağından ilk anda harcanacak enerji ve zamandan daha fazlasını gerekli kılacak, daha da problemli olacaktır. O nedenle ilk anda daha nesnel, bilimsel değerlendirmeler yapıp ona göre görevlendirmeler yapmak gerekmektedir.

● Plansız-programsız çalışma da dar pratikçiliğin nedenlerinden birisi olmaktadır. Sadece yüzyüze geldiği işleri yapan, yarımını planlamayan anlayış kaçınılmaz olarak darpratik içinde boğulacaktır. Bu nokta ancak arada bir yaşananları değerlendirerek ve ölümlü süreç planlı programlı müdahale ederek aşılabılır.

● Diğer bir nokta da, görev verilen kişilere çalışma alanlarına ilişkin yapacakları işler, görev ve yetkileri konusunda geniş perspektifler sunmak gerekir. Kısa ve genel perspektiflerin ötesine geçmeyen bilgilendirme-eğitim, görevli kişiyi yerleri önderliğinin yapıldığı anlamına gelmemekte, çalışma içinde kişi "kendini başına kalmak"la yüzyüze gelmektedir. Bu da darpratikçiliğe düşülmesinin diğer bir nedeni olmaktadır.

Dar pratikçilik doğallıkla bir süre sonra kişileri bunaltmakta, görevlerini yapamaz

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-5

İdeolojik hastalıklardan arınam!

hale getirmekte ve hatta mücadeleden uzaklaşmasında neden olmaktadır demektir. Bu gerilemiş süreci aynı zamanda KENDİLİĞİNDENCİLİK Hastalığının yaşadığı süreçtir de... Bu hastalık adından da anlaşıldığı gibi işlerin kendiliğine bırakılması demektir.

Bir insan, bir örgüt işleri için kendiliğine bırakır?

Birincisi, sınıf mücadelesini kavrayıp önünü açacak bir ideolojiye sahip olmadığından olabilir. MLM anlayışa sahip olmayan kişi ya da yapı doğaldır ki işlerin önünü açamaz, gelişmelerin gerisinde kalır. Müdahalede bulunamaz. Kitlenin kendiliğinden hareketine tapar, onun peşinden sürüklenir.

İkincisi, MLM ideolojik hat'ta sahip olmasına rağmen bu silahı kullanabilecek kapasite ve kavrayış noksanlığından olabilir. Genel doğru hat'ın somuta uyarlanması olan taktik politika üretmeyen, sınıfın, mücadelenin önünü açamayan kavrayış ve çaba verimli olamayacak, yer yer anarşist çıkışlara yolaçabileceği gibi genel olarak işleri kendiliğine bırakmaya ve kitle kuyrukçuluğuna yol açacaktır.

Demekki sadece genel doğru MLM bir hat'a sahip olmak yetmiyor, bunun "somut koşulların somut tahlili" yapılarak güncel olana indirgenmesi ve taktik politikalar belirlenerek yaşama geçirilmesi gerekiyor.

Üçüncüsü, doğru hat ve taktik politikaları olsa da buna uygun örgütlenme ve mücadele araçları yaratılmadığına yine kendiliğindenciliğe düşülmesi kaçınılmaz olacaktır. Doğru tarzda örgütlenme ve mücadele araçları politikanın somutlanması ve yaşanır kılınması, kısacası kağıt üzerinde kalmaması için gerekli koşullardır. Kağıt üzerinde kalan bir dizi görüşün onca da kıymeti harbiyesi yoktur. Görüşler pratiğe uygulandığı ve pratik tarafından kabul gördüğü zaman anlamı ve değerlidir. Uygulanmadığına aradaki fark, boş kağıtla karanlık kağıt arasındaki fark kaddır. Bunu aşacak olan da doğru örgütlenme (örgütlenme içinde doğru görevlendirmeler) ve doğru mücadele araçlarının kullanılması ola-

caktır.

AŞIRI DEMOKRASIÇILIK-AŞIRI DISİPLİN

Bilindiği gibi komünist partilerin işlerliği Demokratik-merkezizetçiliğin hayata geçirildiği bir işlerliktir. Bu hem zıtların birliği ve mücadelesinin bir sonucu, hem de parti örgütünün, üyelerinin bir arada bulunuşunun yöntemidir. Her iki olgunun birliğinde, birbirini bütünler tarzda ele alınması Marksist-Leninist-Maoist proletarya partisi için bir zorunluluktur. İşlerlik kuralı olarak ilkesel temelde ele alınmaz ve taktik bir sorun olarak görülürse partinin tartışma kulübü ya da lider (liderlik) altında emir kulları örgütlenmesine dönüşmesi kaçınılmaz olur. O halde örgütlenme ve işlerlik kuralı olarak mutlaka demokratik yanla, merkezizetçi yan içiçe geçmeli, birbirini bütünlemelidir.

Demokratik yan nedir? Bu, Parti üyelerinin iradesinin temel alınmasıdır. Yani sonuçta herşeyi belirleyen olgunun parti üyelerinin iradesi olmasıdır. Bu irade belirli kullar altında ve belirli örgütlenme anlayışı içerisinde kendi mecrasında Partiyeye damgasını vurur. Bunun en önemli organları ise, parti kongre ve konferanslarıdır. Bu organlarda, gündemdeki konular genişçe tartışılır ve üyelerin iradelerini-alt konferanslarda yetki alarak- temsil eden delegelerin oylarıyla politikalar belirlenir, yetkili merkezi organ seçilir. Bu aşamadan sonra parti iradeyi temsil yetkisi Merkez Komitesindedir. Demokratik işlerliğin birincil noktası budur. İkincisi, var olan parti organlarında (Merkez Komitesi ya da sempatizan hücreler de dahil), kendi yetkili oldukları alan ve çerçevede, organ üyelerinin kararları tartışarak ve çoğunluğun görüşünün karar haline almasıyla oluşan ilişkidir. Üçüncüsü, bazı önemli konuların sadece organ içinde değil, örneğin MK'nın önderliğinde parti içinde tartışılarak ve görüşler toparlanarak yani tartışma mekanizması işletilerek karar verilmesi sürecinde demokratik yan vardır. Kısaca toparlamak demokratik yan tabanın konuyu tartışması ve kararalma sürecine aktif katılımıdır.

Merkezizetçi yan ise; birkere karar alındıktan sonra artık tartışmanın -yeni- den gündeme geleceği bir başka tartışma gündemine kadar- sonra erdirilmesi ve kararın herkes tarafından yaşama geçirilmesidir. Artık herkes, kararı doğru bulsun ya da bulmasın kararı en iyi şekilde yaşama geçirmek zorundadır. Disiplin budur. İkincisi, kararların çoğunluğun oylarıyla belirlenmesi nedeniyle, azınlığın çoğunluğa uyması, kararları benimseyip yaşama geçirmesidir.

Komünist Partisi tüzüklerinde bu olay şöyle ifade edilmektedir. "azınlık çoğunluğa, birey partiye, tüm parti Merkez komitesine tabidir." Çünkü iki kongre/konferans arası parti iradesini temsil yetkisi Merkez Komitesindedir.

Aşırı demokrasiçilik ya da aşırı disiplin olguları yukarıda belirttiğimiz yanlardan bir diğeri reddi ya da önemsizliği anlayışına dayanarak bir tarafın abartılarak ele alınmasıdır. Konuyu detaylandırmadan bir noktanın altının çizilmesi gerekiyor. Zira olgu yanlış olarak, her zaman demokratik yanla merkezizetçi yanın eşit düzeylerde olduğu şeklinde kavranabilir. Her konu her zaman her koşulda genişçe tabanda tartışılmak zorunda ve ancak tabanın oylarına başvurularak karar verilebilir gibi kavrayış yanlışır. Komünist Partisi'nin savaş örgütü olarak kavranma-

Komünist partilerin işlerliği Demokratik-merkezizetçiliğin hayata geçirildiği bir işlerliktir. Bu hem zıtların birliği ve mücadelesinin bir sonucu, hem de parti örgütünün, üyelerinin bir arada bulunuşunun yöntemidir. Her iki olgunun birlikte, birbirini bütünler tarzda ele alınması Marksist-Leninist-Maoist proletarya partisi için bir zorunluluktur.

çelikli ve önemli, tali olan tamamlayıcı ve ikinci dereceden önemli olmalıdır. Her zaman her koşulda birden fazla çelişki, birden fazla iş olacaktır. Bunlar içinde esas-tali ayrımı yapıp ona göre hareket ettiğimizde bu açıdan doğabilecek dar pratikçiliği de aşmış olacağız. Dört yana birden yumruk sallama değil, esas-tali ayrıma göre yumruk sallama hedeflenmelidir.

● Kolektif çalışma, görev ve yetkileri paylaşma yerine bütün işlere soyunmak, kolektivizm dışı hareket etmek de dar pratikçiliği doğuracaktır. Devrim mücadelesi, görevler, politik değerlendirmeler ve çözümler, kısacası tüm devrimci sorunlar bir kişinin tek başına altından kalkacağı sorunlar değildir. (Kaldı ki bazı sorunlar, kapasite açısından tek başına bir kişinin altından kalkacağı sorunlar olsa da, kolektif bir çabanın ürünü olarak hareket etmek daha sağlıklı ve verimli olacaktır.) Görev paylaşımına gitme, görev ve yetkileri paylaşma anlayışına dayanmayan çalışma da doğal olarak bir süre sonra kişiyi dar pratik içinde bunaltacaktır. Hele de siyasi canlılığın olmadığı ya da diğer bazı ideolojik hastalıkların yaşandığı bir yapıya kişinin gücü çok daha çabuk tükenerek, bunalacak ve gerileyecektir. Kolektif çalışma, bu noktada ortaya çıkabilecek dar pratikçilik hastalığının panzehiri olacaktır.

● Görev dağıtımında, isabetsiz görevlendirmeler yapıldığına ya da ağır görev verildiğinde kişi dar pratik içine sürüklenir. Gerek görev isteyenler açısından olsun, gerekse de görevlendirilenler açısından isabetli değerlendirme ve görevlendirmelerin olması temel çıkış noktası olarak alınmalıdır. Gelişigüzel ya da dileyim ki bazı burjuva hastalıklar nedeniyle (akrabacılık-hemşericilik vb.) yapılan görevlendirmelerde hem o kişi işlerin altında ezilecek, hem de mücadeleye sağlıklı gelişemeyecektir. Böyle bir görevlendirme anlayışı, yüreğinde devrim aşkı olan hiç

masından kaynaklanmaktadır. O halde altını çizerek şunu söyleyebiliriz; Demokratik-Merkeziyetçilik de iki yan eşit olarak değil, yerine, zamanına, konusuna göre değişik düzeylerde ele alınmak ve uygulanmak zorundadır. Örneğin, savaş kurmayları olan Komünist Partilerde devrim öncesinde demokratik yanın etkinliğiyle, devrim sonrasında etkinliği farlıdır. Yine genel olarak devrim öncesi merkeziyetçilik olgusu, demokrasi olgusuna oranla ağırlıkta ve belirleyici önemdedir. İlgalete, örgütlenme ve savaş koşullarının getirdiği bu zorunluluğu kavramamak, demokratik yanla merkeziyetçi yan eşit düzeyde ele almak örgütü düşman karşısında zayıf bırakacak, mücadelelenin gelişmesini engelleyecektir.

Konumuza dönersek, iki olgunun bütünlüğünü sağlayamayan anlayışlar ve yine ikisinden birisinin aşırı abartılıp diğerinin gereğinden fazla düşürülmesi de yanlıştır. Örneklere;

- Her konunun mutlaka tabanda ve genişçe tartışılmasını istemek,

- Konuların tabanda tartışılmadan sadece yetkili organlarda karar verilmesini savunmak,

- Azınlık kalındığında, çoğunluğun görüşünün karar olmasını kabullenmemek ve kararı hayata tüm gücüyle geçirmemek, (*)

- Çoğunluğun görüşü karar oldu diye, azınlığın görüşünden vazgeçmesini zorlayıp, görüşünü saklı tutma hakkını yok saymak,

- Daha tartışma yeni bitip, kararın uygulanması gündemde olduğu halde konuyu hemen yeniden tartışma gündemine sokmak ya da buna çabalamak,

- Bir kere karar alındıktan sonra bundan böyle o konunun tartışılması bir daha hiç gündeme alınmaz diye düşünüp, uygulamak,

- Üstten alınan kararların eleştirilemezliği (kuralları içinde) savunmak,

- Eleştirileri örgüt dışında yapmak,

vb. vb. şekillerde gündeme gelebilen abartmalar ve uygulamalar doğru değildir.

Bu tür anlayış ve uygulamalar demokratik-merkeziyetçi işlerliği, disiplini ve gönüllülüğü zedeler. Ve gönüllü, çelik disiplin ortadan kalkar.

Aşırı demokrasilik doğal olarak kulağını merkezdən gelecek direktiflere karşı yeterince açık tutmaz. Kayıtsız kalır, uysa bile gönülsüzdür ve salt yapmış olmak için yapar. Aşırı demokrasilik demokratik işlerliği savunmak değil, gevşekliği, bireyciliği, disiplinsizliği savunmak demektir. Ve dolayısıyla parti birliğini, çelik disiplini zaafa uğratar. kolektivizmin yerine bireyciliği geçirir.

Aynı şekilde aşırı merkeziyetçilik parti disipliniyi savunmak demek değildir. O liderliği sultalaştırarak demektir. Kolektif önderliği ve çalışma tarzını bireysel, grupsal darlaştırmaya yönelmek, kolektivizm yerine bireyciliği öne çıkartmak demektir. Çokça disiplin yanlısı gözükmesine rağmen gerçekte, komünist disiplinin temelini dinamik koymak, ilerletici, geliştirici disiplini ortadan kaldırmak demektir. Komünistlerin amacı olan, "bir ağaç gibi tek ve hür, bir orman gibi kardeşçesi"nin ereğini zedelenmesi anlamına gelen her iki yönde abartmalar; demokratik-merkeziyetçiliğin ne olduğu, hangi koşullarda hangisinin öne çıktığı, parti işleri ve kuralları vb. tarihteki yaşanmışlıklar da incelenerek aşılabilir, yoldaşça ilişkiler yaratılabilir. Tartışma kulübüne dönüşen örgütler sınıf savaşımı gibi zorlu bir görevin altından kalkamazlar. Aynı şekilde, bilinçli, gönüllü disipline dayanarak ve demokratik işlerle bütünleşen merkeziyetçilik (disiplin) uygulayarak hareket etmeyen yapı ve önderlikler de devrim mücadelesinde başarıya ulaşamazlar. Hatta denebilir ki, örgütü devrimci-sosyalist bir örgüt olmaktan çıkarıp, çeteye dönüştürebilirler.

Çin'deki yaşanmışlıklardan dersler çıkararak, aşırı demokrasiyi ve örgüt disiplinine karşı kayıtsızlığı işleyen Mao'nun yaklaşımını özet olarak buraya aktarmakta yarar görüyoruz.

"Aşırı Demokrasi Üzerine: Kızılordu'nun 4. ordusu, Merkez Komitesi'nin talimatlarına uygun hareket etmeye başladığından bu yana, aşırı demokrasi belirtileri büyük ölçüde azalmıştır. Örneğin, Parti kararları artık oldukça iyi bir şekilde yerine getirilmektedir; ve artık hiç kimse, Kızılordu'nun "demokratik merkeziyetçiliği aşağıdan yukarıya" uygulaması gerektiği yada "bütün sorunların önce alt kademelerde tartışılıp, sonra üst kademelerin karar vermesi" gerektiği şeklinde yanlış talepler ileri sürmemekte-

dir. Ancak bu azalma, gerçekte sadece geçici ve yüzeyseldir. Ve aşırı demokrasiye yana fikirlerin artık giderilmiş olduğu anlamına gelmez. Başka bir deyişle, aşırı demokrasinin birçok yoldaşın zihninde hala derin kökleri vardır. Çeşitli biçimlerde ifadesini bulan, Parti kararlarını yerine getirmede gösterilen gönülsüzlük bunun kanıtıdır.

DÜZELTME YÖNTEMLERİ ŞUNLARDIR:

1) Teori alanında, aşırı demokrasinin kökünü kazımak, ilkönce, aşırı demokrasinin doğurduğu tehlikenin, parti örgütüne zarar vererek ve hatta onu tamamen yıkarak, Partinin mücadele gücünü zayıflatarak ve hatta yok ederek, partiyi mücadele görevlerini gerçekleştiremez hale getirmesinden ve böylece devrimin yenilgisine yol açmasından ileri geldiğine işaret edilmelidir. İkinci olarak da, aşırı demokrasinin kaynağının, küçük burjuvazinin disiplini karşı beslediği bireyci hoşnutsuzluk olduğu belirtilmelidir. Bu özellik P. içine girdiği zaman, siyasi ve örgütsel alandan aşırı demokrasiden yana fikirler dönüşmektedir. Bu fikirler, proletaryanın mücadele görevleriyle hiçbir şekilde bağdaşmaz.

2) Örgütlenme alanında, merkezi önderlik altında demokrasinin uygulanmasını sağlamak. Bunu yapmanın yolları şunlardır:

a- Partinin yönetici organları, kendilerini önderlik merkezleri olarak kabul ettirebilmek için, rehberlik görevini yerine getirecek doğru bir çizgi göstermek ve ortaya çıkan sorunlara çözüm bulmak zorundadırlar.

b- Üst kademedeki organlar doğru rehberlik edebilmek için nesnel bir temel sahip olmak amacıyla, kitlelerin hayatını ve alt kademelerdeki organların durumunu yakından bilmek zorundadırlar.

c- Bütün kademelerdeki Parti örgütleri,

sorunlara çözüm ararken, gelişigüzel kararlar almamalıdır. Bir kere alındıktan sonra da kararlar sebatla uygulanmalıdır.

d- Üst kademelerdeki parti organları tarafından alınan bütün önemli kararlar, derhal alt kademelerdeki organlara ve Partinin üye kitlelerine iletilmelidir. Bunun yöntemi de, aktif üye toplantıları ya da parti kollarında, hatta (eğer koşullar uygunsa) tümenlerde... genel üye toplantıları yapmak ve bu toplantılarda belirli kimseleri rapor vermekle görevlendirmektir.

e- Partinin alt kademelerindeki organlar ve bütün parti üyeleri, üst kademelerdeki organların talimatlarını tam anlamıyla kavramak ve uygulama yöntemlerini kararlaştırmak için bunları ayrıntılı bir şekilde tartışmalıdır.

ÖRGÜT DİSİPLİNİNE GÖSTEİLEN KAYITSIZLIK ÜZERİNE:

Dördüncü ordudaki parti örgütünde örgüt disiplinine gösterilen kayıtsızlık, şu şekillerde ortaya çıkmaktadır:

A- Azınlığın çoğunluğa tabi olmaması. Örneğin bir azınlık, önerisi oylamada kabul edilmediği zaman, parti kararlarını samimiyetle uygulamamaktadır.

Düzeltilme yöntemleri şunlardır:

1)- Toplantılarda, bütün katılanların görüşlerini mümkün olduğu kadar kapsamlı olarak ortaya koymaları teşvik edilmelidir. Tartışmalı sorunlarda doğrular ve yanlışlar, uzlaşmalar ve yüzeyselliğe yer verilmeksizin açıklığa kavuşturulmalıdır. Açık ve kesin sonuçlara varmak için, bir toplantıda çözülmeyen bir sorunun tartışılmasına, çalışmalar engellememesi koşuluyla, başka bir toplantıda devam edilmelidir.

2)- Parti disiplinin gereklerinden biri de, azınlığın çoğunluğa tabi olmasıdır. Azınlık, kendi görüşü reddedildiği zaman, çoğunluğun kararını desteklemek zorundadır. Eğer gerekirse, sorunu yeniden görüşülmek üzere bir sonraki toplantıya ge-

tirebilir; ancak bunun dışında hiç bir şekilde karara aykırı hareket edemez.

B- Örgüt disiplini gözönüne alınmaksızın eleştiriler yapılması.

1)- Parti içi eleştiriler, Parti örgütünü güçlendirmek ve partinin mücadele gücünü arttırmak için bir silahtır. Ancak, Kızılordu'nun parti örgütünde, eleştiriler her zaman bu nitelikte olmamaktadır; bazen kişisel saldırılara dönüşmektedir. Sonuç olarak, kişilere olduğu gibi Parti örgütüne de zarar vermektedir. Bu, küçük-burjuva bireyciliğinin bir yansımasıdır. Bunun düzeltilmenin yöntemi ise, parti üyelerinin, eleştirinin amacının sınıf mücadelesinde zafere ulaşmak için partinin mücadele gücünü arttırmak olduğunu ve kişisel saldırı aracı olarak kullanılmaması gerektiğini kavramalarına yardımcı olmaktır.

2)- Birçok parti üyesi, eleştirilerini parti içinde değil, dışarda yapmaktadır. Bunun nedeni, genel olarak, üyelerin parti örgütünü (toplantılarının vb.) önemini henüz kavramamış olmaları ve örgüt içinde yapılan eleştirilerle, dışarda yapılan eleştiriler arasında bir fark görememeleridir. Bunu düzeltilmenin yöntemi, parti üyelerini parti örgütünü önemini kavramalarını ve parti komitelerini ya da yoldaşları hakkındaki eleştirilerini parti toplantılarında yapmalarını sağlayacak şekilde eğitmektir." (Mao Zedung Seçme Eserler 1.)

Dipnot:

Bu noktanın biraz dataylandırılması gerekiyor.

Açıktır ki, çoğunluğun görüşü karar halini aldıktan sonra azınlık (eleştiriler hakları saklı kalmak koşuluyla) o karara uyacaktır. Bazen banañevci davranışlar olabildiği gibi memur tavırla uyma da gündeme gelebiliyor. Disiplin gereği uyma, memur-tavrı demek değildir, olmalıdır. Katılım ve uygulama aktif ve geliştirici olmalıdır.

Karar kayıtsızlık ya da memur tavırla uymanın gerekçesi olarak, ben farklı şey savunuyorum, bu bakış açısıyla nasıl farklı birşey hakıyla uygular ya da geliştirebiliriz mantığı gündeme getirilebilir. Bu yaklaşım doğru değildir.

Gerçekten, muhalif olanlarda alınan kararları kavrama, yetkinleştirme ve geliştirerek pratiğe geçirme fonksiyonuna sahip olamazlar mı? Komünistler, düşmanın nerede ne yapabileceğini, ne gibi ince taktiklere başvurabileceğini dahi düşünebilir, düşünebilirken, ya da başka bir ifadeyle, gerçektir bakış açısıyla düşünün neler yapabileceğini görebilirken kendi yoldaşlarının ve organının bakış açısıyla da o olayı değerlendirebilir, geliştirebilir, yetisine sahip olabilmelidirler. Bu olumsuz bir durum değildir ve kimsenin siyasi kimliğini, kişiliğini zedelemeyiz.

Diger yandan, gerçekten duyurular, davranış, kendisi karşı çıksa da alınan kararın en iyi şekilde hayata geçirmeye çalışan insanlara karşı olumsuz bakış açısı edinme şeklinde olumsuzluklar da olabilmektedir. Bu yaklaşım yıkıcı bir yaklaşımdır, bütünleşmeyi engeller ve muhalif insanları dışlanmaya iter. Ve bu tutum aynı zamanda, azınlığın çoğunluğa uymasını, kararın herkesin uygulamasını anlayışını da zedelemekte, tutarsızlığa düşmektedir. Doğru davranış, ister doğru bulalım, ister muhalif olalım alınan kararın en iyi şekilde kavrayıp hayata geçirmek, somut koşullara uygun hale getirip geliştirmektir.

Kamu emekçileri haziran temmuz dönemini kapsayan eylem ve etkinliklerini açıkladılar. Bu eylem programının bir basamağı olarak 27 Haziran'da Abide-i Hürriyet meydanında Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu bir miting düzenledi. Mitingi izleyen hemen herkes "Kamu emekçileri nerede? Bu alanları niye onbinler dolduramıyor?" demekte çokça haklıydılar. 89'da başlayan sendikal haklar ve özgürlükler mücadelesini izleyen ya da yaşayanlar o dönemlerdeki hareketliliği ve canlılığı unutabilirler mi? O dönem öyle bir dönemdi ki; 12 Eylül'ün baskı rejimi işçi sınıfının bahar eylemlilikleriyle sarsılıyor ve arkasında yıllarca devletin kapı kulu sayılan "memur" Sendika Hakkı için devlete isyan ediyordu.

İşe başlarken biravuçtular. Fakat, bilinç beyinle ve inanç yürekle bütünleşmişti: Sonra bu bir avuçlar, salonlardan alanlara taşındılar. Temmuz zamlarına tepki, vizite eylemleri... Bordro yakma ve basın açıklamaları ile binlere, onbinlere ulaşılar. Kamu emekçileri bu eylemleriyle işçi sınıfına yeni bir dalga taşıran gündemlerini kendileri belirlediler. Siyasi iktidar bu gündemin gerisinde kaldı. Avrupa ülkelerinde bile görülmeyen bir yöntemle sendikalarını fillen kurdular. Gündemin önüne geçemeyen hükümet baskı, gözdağı, sürgün, saldırı ve özel genelgelerde bu mücadeleyi durdurmak istedi fakat başaramadı. Sonra filli kongrelerle, alınan hukuksal kararlarla meşruluklarını kamuoyuna mal ettiler.

İşte kan da bu noktada bugün yaşanan sürece bakan tüm üyeler bir kıyaslama yaptıklarında Kamu Emekçilerinin sendikal mücadele hareketinin bir tikanma ve durgunluk içinde olduğunu rahatlıkla ifade ediyorlar. Bunda da haklılar. Muhabirlere yönelik basın açıklamalarında, greve hazır ol mitinglerinde -ki bunların çoğu izin alınmadan yapılmıştı- andıca bizleri coşuklu bir şekilde alanlara çıkaran Kamu Çalışanları; bir yanal mitingde bugün aynı coşukuyu ve kitleselliği yakalayamıyorlar.

Oysa şimdiki dönemce daha büyük engellerle doludur. Birincisi: Siyasi iktidar için ayırında varmış ve gündemin önünü kesmek istemektedir. İkincisi: Genel merkez ve şube tabelaları asılmış fakat hedeflenen Grev ve toplu sözleşme hakkına ulaşamamıştır.

Bu nedenleri çoğaltmak mümkün. Dolayısıyla hemen hemen tüm üyelerin, yöneticilerin bir fikir olduğu bu tikanıklık ve durgunluğun mutlaka aşılması gerekir. Bunun aşılmasının mümkün olabilmesi için sücin tikanma nedenlerini bulmak ve aşılmasını hizmet eden program ve eylemlilikleri gündeme dayatmakla işe başlanmalıdır: Samimi bir değerlendirme ile üyesinden en üst yöneticisine kadar

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kamu Emekçileri için çıkış yolu: Sürekli eylem!

tüm bireyler hatalarını kabullenme cesaretini gönderebilmelidirler.

Eylem takvimini açıklayan Kamu Çalışanlar Platformu'nun işlevi ve görevleri mutlaka değerlendirilmelidir. Bu konuda netlik sağlanmazsa geleceğe büyük sorunlar taşınabilir. Bugünkü konumuzla Kamu Çalışanları Platformu iş kollarındaki sendikaların tembelliştiren bir işlev görmektedir. Sendikalar kendi alanlarında yaşanan olumsuzluğu Kamu Çalışanları Platformunu organize edeceği ortak bir eylemle savıp üyelerinin karşısına görevini yerine getirmiş komutan edasıyla çıkıyorlar.

Platforma üye olan bütün sendikalarda sendikal işleyiş ve karar alma organları tikanmıştır. Ya da hiç çalıştırılmamıştır. Bunun sonucunda eylem kararları ve bazı önemli dönemlere ait kararlar tepeden tabana dayatılmıştır. Bu tür eylemlerde kitlenin iradesini ifade etmediğinden uygulamalarda güdük kalmıştır.

Sınıf bilincinin gelişmesine hizmet eden bir eğitim faaliyeti yürütülemez. Yapılan seminerlerin çoğu mücadeleye sürelerini ve hukuksal boyutun durumunu anlatan tekrarlar haline dönüştürülmüştür. Hiç bir sendikacının ciddi bir eğitim programı mevcut değildir. Sınıf mücadelesinde sendikaların görevi sendikal anlayışlar, sendikaların içinde bulunduğu sorunlar bu. Bunların aşılması gibi konulara yönelik net bir eğitim çalışması yapılmamıştır. Dahası eğitimin pratik faaliyetlerle birlikte işçi yürütülmesi hiçbir sendikada uygulanmamıştır.

Örgütlenme sorunu bir çözüm sağlanmayıp işyeri temsilcilikleri, komisyonları ve komiteleri işler

hale getirilmemiştir. Dolayısıyla kolektif çalışma ortamı yaratılmamış gündüzlük temelinde, bireysel özverilerle çalışan üye ve yöneticiler tikanmış ve mücadeleyi terketmek durumunda bırakılmışlardır. Hedef grev ve TİS gösterilmesine rağmen ciddi bir TİS ve GREV politikası tesbit edilemeyip TİS komisyonları oluşturulmamıştır.

Üye sayısında artış olmasına rağmen eylemlere katılım ve sendikal faaliyete katılımda aynı kitlesellik sağlanamamıştır. Yani nitel değil nicel bir büyüme söz konusu olmuştur.

Geçmiş dönemde çok sesli yönetim organları daha sağlıklı bir çalışma yürütürken bugün Kamu Çalışanları Sendikalarında bir anlayışın ağırlığı yöneticilere egemen oluncu tikanmanın bir yanını oluşturmuştur. Sendika üyeleri arasındaki bağlar ve ilişkiler bu nedenle zayıflamış ve sendikal birlik zaafa uğramıştır.

Mücadele tüm zamana yaygınlaştırılmayıp Ocak ve Temmuz dönemlerinde sözde birşeyler yapıldığını kanıtlamak için eylem programları açıklanmıştır. Böyle olunca da Kamu Emekçileri gündemin gerisinde kalmıştır. Sendikaları ilgilendiren birçok kararname ve genelge yayınlanmıştır ve bunlara yönelik hiçbir tavır konulmamıştır.

İrdelendikçe çoğalmaya mümkün olan bu sorunlar alt alta konulunca Kamu Sendikalarında reformcu ve bürokrat bir anlayışın yavaş yavaş egemen olduğunu görmek doğru bir tespittir. Yine reformcu bir mantığın egemen olduğu platformdan da ciddi bir eylem ve etkinlik beklemek mümkün değildir. Zaten açıklanan eylem programı üyeler tarafından büyük bir tepkiyle karşılanmıştır.

Sürecin zorluğu dikkate alındığında hele hele hükümetin dayattığı "personel rejimindeki reform" aldatmacasına karşı ciddi bir tepki ve eylemsellikle cevap verilmese geçerken de Kamu Çalışanlarının 89'da başlatıldığı onurlu mücadeleye çok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalabilir. Bu da demokrasi güçleri için büyük bir kayıp olur.

Bu nedenle üyelerden, yönetim görevlilerinden kadar bütün insanlar özveri ve disiplini olmalıydılar. Benim adımın, senin adının ayırımı yapmadan, duygusal davranmadan üretken insanları ve anlayışları desteklemeli; hatalara karşı da sessiz kalmamalıydılar. Temsilci toplantıları, genel kurullar canlı olmalı ve sürece kan veren politika ve kararlar üretmelidir. Gününbirlik politikalar yerine uzun vadeli çıkarılan hedefleyen politika ve eylem takvimi uygulanmalıdır.

Var olan durgunluğun aşılması için ocak-Temmuz'a bağlı eylem ve etkinlikleri aşip; SÜREKLİ EYLEM şiarını gündemlerine almalıydılar.

DDSB'li işçilerin gözüyle DISK Genel-İş'in Mersin pratiği

Mersin'den DDSB'li işçilerin Disk Genel-İş üzerine kendi mücadele pratiklerinden çıkardıkları gözlemleri okurlarımıza sunuyoruz.

Bugün egemen sınıfların içinde buldukları açmazlar giderek derinleşmekte, almaya düşündükleri her "istikrar tedbiri" emekçilerin direniş ve mücadelesi karşısında yetersiz kalmakta ve onları yeni yeni "tedbirler" almaya zorlamaktadır.

Egemen sınıflar, bunalım ve krizlerinin arttığı ve derinleştiği her tarihi dönemde, sınıfsal olarak karşılarındaki toplumsal dinamiklere karşı baskıcı ve saldırgan tutumlarını fiziki olduğu kadar hukuksal ve örgütsel olarak da sürdürmüşlerdir.

Örgütsel "tedbirler": Emekçilerin gelişmekte olan hoşnutsuzluklarını düzen sınırları içinde tutacak; onların kendiliğindenci istemlerinin düzen sınırlarını aşip siyasi iktidara yönelecek bir yöne kaymasını engellenecek; sınıfın siyasi bilinçle donanımı ve bu bilinçle sınıf düşmanlarına yönelmesinin koşullarını ordadan kaldıracak örgütlerin kurulması ve yaygınlaştırılması demektir. 12 Haziran 1967'de kurulan ve 12 Eylül 1980'de "kapatılan" Temmuz 91'den bu yana sınıfın gündeminde olan DISK'in geçmişteki konumu ve bugünü onun örgütsel "tedbir"lerden biri olduğunu doğrulamıştır.

Her ne kadar Mersin Genel-İş şubesi yöneticileri 7. Olağan Genel Kurul için hazırlanan çalışma raporlarında "tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi"nden "devrimcilerin, aydınların ve devrimci sendikacıların haykırışı"ndan dem vursalar da 19 Ağustos 92'de yayınladıkları broşürde ise "DISK GENEL-İŞ her koşulda emeği savunmuş, işçilerin ekmeği ve işi için, tüm çalışanların mutluluğu için uğraş vermiş bir sendikal kuruluş" deseler de, yayınladıkları değişik zamanlı bildirilerde "yasal olarak yetki alamayacağımızı bile biliyor yetki almaya

girmeyiz, "12 yıl aradan sonra ilk görüşmemizi Anamur ve Mersin Belediyesi'nde Genel-İş yapacağız", "mevcut yasaya göre DISK'e üye olmakla işçilerin TİS'ten doğan, ileriye ve geriye dönük hiç bir hak kaybı olmayacaktır, dayanışma aidiyetli tüm hakları alacaksınız" demelerine karşı, pratik, bunların doğru olmadığını göstermiştir:

1- Yasal olarak yetki alamayacaklarını bilmelerine rağmen, %10 barajını aşip bakanlık karşısında muhatap sendika konumuna gelebilmek için örgütlenmeye girişmişlerdir. Bu örgütlenme çalışmalarına başlarken işçiler toplanıp veya işçilere gidilip görüş alınmadan isimler

belirlenmiştir.

2-Mersin şubesi girişimciler kurulu oluşturulurken kapalı kapılar ardında, işçilerle danışmadan, görüş alınmadan isimler belirlenmiştir.

3-"İlk sözleşmemizi Anamur ve Mersin'de yapacağız" demelerine karşın yetkiyi Anamur'da Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş, Mersin'de Türk-İş'e bağlı Belediye-İş almıştır.

4-"Dayanışma aidiyetli yürütülükteki TİS'nden yararlanma yasa gereği iken, yeni yapılacak Toplu İş sözleşmesinden de yararlanabilir" gibi kavram kargaşası yaratılarak işçiler aldatılmıştır.

5- Yetki tesbitinin Belediye-İş te-

hine gelmesinden sonra yapılan itirazla sözleşmenin uzamasına neden olmuşlardır. (Ancak işçilerin tepkisi sonucu itiraz geri çekilmiştir. Anamur'da da yetki tesbitine itiraz için işçilerden imza almak istemeleri geri tepmiştir).

6-Mut Belediyesi'nde imzalatılan dayanışma aidiyetli belgesini işçilere teslim etmeyi "unutarak" az daha işçileri ekonomik kayba uğrattıkları.

7-7. Olağan Kongre öncesi propagandalarında devrimci-demokrat kanadı el altından "Kürtçü", "aşırı" gibi tanımlamalarla yıpratmaya çalışarak ne kadar "Devrimci sendikacı" olduklarını göstermişlerdir.

8- İlçe ve belde belediyelerde belediye başkanlarının ağırlığını koz olarak kullanarak ne kadar emekten ve emekçiden yana olduklarını göstermişlerdir.

9- Tüm bu olumsuzluklara karşın, kendilerine eğilimin de olmasının verdiği avantajlarla seçimleri bürokratik-reformist eski yönetim "kazanmıştır." Elbette onların bu "başarı"nda devrimci-demokrat kanadın yetersizlikleri ve eksiklikleri de rol oynadı. Ama aynı zamanda gelişmek, kitleselleşmek ve meşrulaşmak uğruna kitlenin en geri yanlarına seslenen, çevresini pasifleştirerek arkadaşlarını da "tavırsız" kalmalarıyla bu sonuç alınmıştır. Sonuç olarak, dün-bugünü açık bir biçimde belli olan DISK'e örgütlenmek sınıfı bölmeye ve daha da geriye götürmekten başka bir anlam gelmez. Ama Türk-İş'te kalmayın propagandası yapılırken de bu konfederasyonu savunma pozisyonuna düşmek gerekiyor. Çünkü mevcut olan konfederasyonların hiç biri işçi sınıfına hizmet veren tipte değildir. Ancak doğru tavır bu olmasına karşın, işçiler zorla aldatılarak DISK saflarına sürüklenirse ve DISK örgütlenmesi ağırlık kazanırsa, orada da yer alıp mücadeleye devam etmek gerekir.

Kamu Çalışanları Birlik Dayanışma Şöleni

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kamu çalışanları sendikaları 3 Temmuz'a hazırlanırken bir de şölen düzenlediler. Gençlik parkı Açık hava tiyatrosunda gerçekleştirilen şölen Bilgesu Erenus, Musa Eroğlu, Azmi Toğuzata, Dalga Çağdaş Halk Müziği Topluluğu ile Halkevleri Halk Oyuncuları topluluğu katıldı.

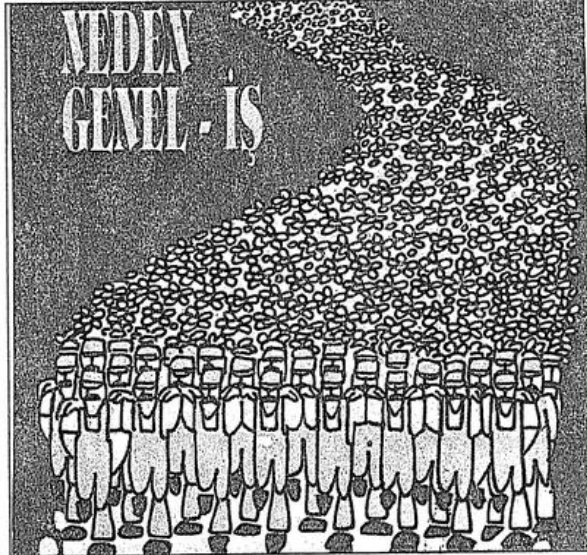
Çeşitli dillerde halk türkükleri söyleyen Bilgesu Erenus Nazım Hikmet'in şirlerinden bestelenmiş şarkılar söyleyen Nazım Hikmet'in TC vatandaşlığına kabul edilmesi için kampanya yürütenleri eleştirdi.

Kamu çalışanları platformu adına konuşan Eğitim-Sen Ankara şube başkanı Kemal Ünal "muhalefetteyken grevli toplu sözleşmeli sendika sözü veriler şimdi bu hakları görmezlikten geliyorlar" diyerek hükümetin iki yüzlü politikalarını eleştirdi.

Şölen tertip komitesinden Ankara da bulunan Kağıthane direnişçilerine yapılan çağrıda sadece 10 kişilik bir yer ayırıldığını söylenmesi ve "slogan atılır gelenler rahatsız oluyor" gibi bir açıklamasının yapılması Kağıthane işçileri arasında kinandı.

Buna rağmen Kağıthane direnişçileri 10 kişiden daha fazla bir katılım gösterdiler ve onların salonda olduğu ortamı daha fazla sıcaklaştırdı.

19 Haziran'da gerçekleşen şölende çalışanların uzun soluklu bir mücadeleye katılmaları çağrısı yapıldı.

Genel-İşçilere yönelik çıkardığı bir broşürde işçilere "Birinci sınıf yurttaş olmak, yaşam düzeyinizi yükseltmek için Genel-İş'i seçin diyor

TÜRK-İŞ'İN OYALAMA TAKTİĞİNE TEPKİLER BÜYÜYOR Türk Harb-İş uyuşmazlık tutanağına imza atmadı

700 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmeleri, uyuşmazlığa doğru yaklaşıyor, işçi sınıfı tepkileri de artmaya başladı. Geçtiğimiz 10 gün içinde sokaklar kitlese işçi eylemlerine sahne oldu. "Yeni hükümete zaman tanımak" bahanesiyle işçileri beklentiye sokan Türk-İş yöneticileri yığınsal işçi eylemleri karşısında bu kez 7 Temmuz'da yapılacak Başkanlar Kurulu toplantısını gündeme getirdi ve her yıl olduğu gibi oyalama taktiklerini geliştirmeye başladı.

Ancak kamu işçileri, İstanbul, Eskişehir, İzmir, Iskenderun ve Karabük'teki eylemleriyle Türk-İŞ'e yanıt verdiler. Savunma, gemi inşaat, demir-çelik, tekstil, petrol, gıda, inşaat işkollarında gelişen eylemlilerle, hükümetin duyarsızlığı protesto edildi. Sözleşmelerde gayriciddi yaklaşımlarını yanı sıra, Çiller hükümetinin açıkladığı özelleştirme politikaları karşısında da "daha sert" eylemlilikler yapma noktasında tartışılmalıdır.

TERSANE İŞÇİLERİNİN TEPKİSİ

İstanbul'da ilk eylemleri, grev yaşağı kapsamında olan Tersane işçileri başlattı. T. Harb-İş Sendikası'nın, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı işyerlerinde çalışan 38 bin üyesi adına yürüttüğü toplu sözleşme görüşmelerine karşılık, İşveren Sendikası TÜHİS'in ve Milli Savunma Bakanlığının sözleşmeyi kilitleyen tutumu işçileri sabrı taşırdı.

T. Harb-İş'in 27 Nisan'da başlayan TİS görüşmelerinde İşveren, idari taleplere oldukça soğuk yaklaşırken, ekonomik maddeleri tartışmaya bile yanaşmadı ve sıfır zam önerdi.

Türk Harb İş'in başlattığı eylemler 15-16 Haziran direnişinin en

anlamli selamlama oldu.

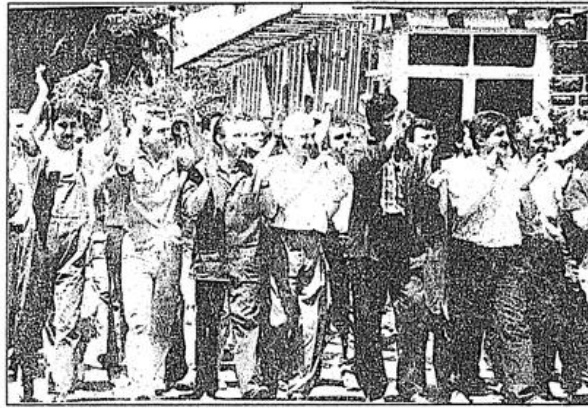
İstanbul'un dışında İzmir ve Eskişehir'deki askeri işyerlerinde işçi yürüyüşleri oldu.

"DEMOKRASİYE AÇIZ"

16 Haziran'da Kasımpaşa'da kurulu Taşkızak Tersanesi'nde çalışan 2400 işçinin yürüyüşü hazırlanırken, çok sayıda polislin çevrede "önlem aldığı" görüldü. Aynı gün yürüyüşü, Sahil güvenlik tersanesi, Deniz Dikim evi ve İkmal Bakım fabrikaları da katıldı. Bu katılımla yaklaşık 3 bin kişilik işçi topluluğu Bahariye caddesinde sloganlarla yürüyüşe geçti. Onlerini birkaç kez kesen Çevik Kuvvet, bu yürüyüşün 2911 sayılı yasaya aykırı olduğunu söyledi. Yürüyüşçüler bu engeli "başkılar bizleri yıldıramaz" sloganlarıyla aştılar. "Ana baba dediler, hakkımızı yediler", "Türk-İş istifa" sloganlarıyla devam eden eylem de ekonomik taleplerden çok demokratik taleplerin öne çıkması dikkati çekti. Dövizlerden bazıları şöyleydi: "Sanılmasın kasada, sıkıntımız yasadadır", "Demokrasiye Açız", "Özelleştirmeye hayır", "Kardesliğimiz irkçılığı yenecek", "Asker değil işçiyiz".

Tepebaşı'ndaki TÜYAP binası önüne kadar yürünen emekçiler burayı bir miting meydanı'na çevirdiler. Harb-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Orhan Coştur, işçilere şöyle selvendii: "93 yılı içinde 700 bin işçiyi kapsayan TİS görüşmeleri hükümetin katı tutumu yüzünden çıkmaza girmiştir. TÜHİS'in iki yüzütlüğü maalesef bizi 'hasta' etmiştir. Biz taslağımızda özellikle idari maddelerde değişiklik yaparak iş koşullarını değişmesini istedik. Ama işverenler bu taslağı yakınından bile geçmek istemediler. Ücretlerde ise sıfır sözleşme önerdiler."

"İkinci Başkan Nuri Ağççek ise

Türk Harb-İş'in başlattığı eylemler 15-16 Haziran direnişinin en anlamli selamlama oldu.

hükümeti eleştirerek, "milyonlarca mal varlığı olanların işçileri anlamayacağı" söylüyor. Ağççek'in konuşmasının ardından "Çözüm Meydana!" sloganı bağırılıyordu. Artık "Çankaya İstifa" emeliydi. Bu gösterilerden sonra, Iskenderun ve Karabük Demir-Çelik fabrikalarında işçileri işgalleri yaşandı. Beykoz ve Zeytinburnu Sümerbank'ta iş bırakıldı. Tuzla Deri fabrikalarında sözleşmenin tıkanmasına karşı üretilen durdu.

HARB-İŞ'TE YENİ EYLEMLER GÜNDEM'DE

Harb-İş'in 38 bin işçi adına yürüttüğü sözleşme görüşülen, 110 maddenin 63'ü kabul edilmedi ve 25 Haziran'da uyuşmazlık tutanağı. Fakat Sendika uyuşmazlık tutanağına imza atmadı. Harb-İş İstanbul Şube Başkanı Orhan Coştur bunu şöyle ifade ediyordu: "İmzalanmadık 21 gün sonra YHK'ya gönderilecek ve imzalanacaktı. Biz Ka-

mu Koordinasyon Kurulu'nun ücret politikalarını açıklamalarını bekliyoruz. O zamana kadar imzalamayacağız." İstanbul Şube Başkanı, eylemliliklerde diğer sendikaların destek anlamında yalnız bırakıldıklarını anlatıyordu. Bunu da şu sözlerle ifade ediyordu: "Söyle düştün. Bir savaş var ve bu savaşta biz bir orduya karşılık sadece bir mangayla savaşıyoruz."

Coştur; "Şimdiye kadar Türk-İş'in, izlediği ücret politikalarını açıklamamasını kaypaklık olarak değerlendiriyorduk. Sermaye nasıl daha fazla saldırıyor, nasıl sendikasıylaştırıyor" diye hesap yapıyor. Oysa yeni hükümetin özelleştirme politikalarına karşı emekçilerin hazırlık olduğunu ekliyor ve "Özelleştirmeye karşı tepkimiz çok farklı olacak" diyor. "Eğer Türk-İş'te ve sermaye cephesinde sözleşmelere ait hala bir gelişme olmazsa lokal düzeyde de olsa yeni eylemlilikler gündeme gelecek."

Karayalçın Toplu Sözleşme Masasına!

ANKARA, Özgür Gelecek/ Ankara Belediyesi ile toplu sözleşme imzalamak isteyen Tüm-Bel-Sen'e üye 2 bin Belediye çalışanı Belediye önüne yürüdü.

25 Haziran günü EGO yemekhanesinde toplanan Belediye emekçileri Toros sokak tam yürümeye başladılar. Yürüyüş sırasında "Söz yetki karar çalışanlara", "Üreten biziz yöneten de biz olacağız", "sadaka değil toplu sözleşme", "yüzdüklük zamlara hayır" sloganları atıldı. Belediye emekçileri Necetibey caddesinden geçen Kağıthane işçilerinin bulunduğu Belediye-İş sendikası önünde durdular "Kağıthane işçisi yalnız değildir", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni" sloganları atılarak Kağıthane işçilerinin de katılımlarıyla yollarına devam ettiler. Belediye önüne gelene kadar "Memurlar greve hazırlanmalı" sloganını attılar.

Belediye binası önünde Tüm-Bel-Sen Başkanı Hasan Hayır bir konuşma yaptı. "Duyduk ki Sayın Karayalçın SHP Genel başkanlığına adaymış. Tüm delegelerden oy alabilir ama toplu sözleşme masasına oturmadiği müddetçe bizden tek oy alamaz. 7 ay önce kendisine çağrı yaptık bugün tekrar toplu sözleşme çağrımızı kendilerine bırakacağız. Karayalçın masadan kaçamayacak. Bir daha Belediye meclisini basmaya geleceğiz" dedi.

Oyle tatiline denk gelen eylem mesai saati başlarken sona erdi.

Sağlık emekçilerine İstanbul içi sürgün

Haber Merkezi/ Şirinevler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi'nde çalışan Tüm Sağlık-Sen üyesi altı sağlık emekçisi İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'ne sürgün edildi. Aynı işyerinden bir ay önce Tüm Sağlık-Sen işçileri temsilcisi Cevahir Özcan'da sürgün edilmişti.

Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek yaptığı açıklamada: (devletin) istediği gibi at oynatabilmek amacıyla hakkını isteyen, özelleştirmeye karşı ses tonunu yükselten arkadaşlarımızın sürgün ediliklerini, sürgün edilen arkadaşlarımızın ikisinin emekli olmasına iki yıl kaldığını, aynı türden bir durumu Süleymanîye Doğum evi'nde de yaşadığını belirterek Sağlık bakanı Aktuna'nın sürgünleri engelleme sözlerine rağmen keyfi uygulamaların hazla sürdüğüne dikkat çekti.

Fevzi Gerçek, Fizik tedavi ve Rehabilitasyon merkezi'nin Başhekim Hürriyet Yılmaz, başhekimşire Sevim Gülümser, Sosyal Hizmetler uzmanı Ayşe Çalısar'ın hastaneyi özelleştirme dostu baskıcı idarelerinden dolayı kamuoyuna şikayet ettiklerini ve kamuoyuna sürgün olaylarına karşı duyurlu olmaya çağırduklarını da belirtti.

Sürgüne uğrayan Tüm Sağlık-Sen üyesi kamu emekçilerinin isimleri şöyle Necla Aksoy, Fadime Toprak, Fatma Yılmaz, Canan Öner, Nigar Can, Fidan Tutar.

ELBİSTAN TUĞLA FABRİKASINDAN ATILAN BİR İŞÇİ: "Meğer en büyük sahtekar devletmiş"

ELBİSTAN, Özgür Gelecek/ Elbistan Tuğla Fabrikasından 17 yıldır çalışan 3 işçinin Kahramanmaraş Valisi ve Elbistan kaymakamı tarafından kıdem tazminatları dahi verilmeyen işlerine son verilmesini haber alan DDSSB'li işçilerin atılan işçilerin birini evinde ziyaret ederek gazetemi adına görüşme yaptılar. Dayanışma dileklerini ilettiler.

-Kendinizi bize tanıtır mısınız?

-Benim adım Mehmet, 9 çocuğum var. 17 yıldır Elbistan Tuğla Fabrikasından işçi olarak çalışmaktayım. Orada fabrika bekçiliği yapmaktayım. Tuğla fabrikası daha önce özel şirket idi, borçlarını ödeyememesinden dolayı özel idareye fabrika borcu karşılığında haciz edildi. İçerideki işçilerin işine son verilerrek fabrika kapandı, üretim durdu. Özel idare ve Elbistan kaymakamı fabrika içindeki malları bir üç arkadaşımıza zimmetleyerek; "bundan sonra siz fabrikaya bakacaksınız" dediler. Maaşlarımızı özel idareden alacaksınız. "Bütün haklarımızı özel idareye ilgilenecek" dendi bundan önceki hakkımız da bizde dendi. Son 3 yıldır maaşımızı özel idareden alıyoruz.

-Peki işinize son verme gerekçeleri nedir?

-Niğdeli bir patron kiralamaş fabrikayı. O bize "asgari ücretle çalışsınız çalışan, yoksa ben sizi 2 milyon liraya çalıştırmam. Ben burda düşük ücretle alele çalıştıracağım" dedi. Biz de kıdem tazminatını isteyince: "o benim sorunun değil sizin kıdem tazminatını özel idare verecek" dedi. Özel idare

veye başvurduk. O da "biz bilmeziz vali bey öde desin, ödeyelim" dedi. Bu kez de valiye görüşmeye gittik daha doğrusu vali bizi istememiş.

-Peki valiye siz sorunu anlattınız mı?

-Valinin karşısına üçümüz de çıktık: "vali bey bizlerin dokuzar çocuğum var. Gençliğimizin en güzel günlerini, orda bitirdik. Şimdi ise bize hiçbir hak vermeden işimizi son veriyorsunuz" dedik. Vali bize: "Biz kimsenin hakkını yemeyiz evladım ama siz kendi isteğinizle çıkmışsınız" dedi ve bize imzaladığımız çıkış kağıdını gösterdi.

-Gerçekten de öyle bir çıkış imzaladınız mı?

-Evet. "Benim okumuşluğum yazmışlığım yok vali bey" dedim. Özel idare memuru "fabrikadan malları eksiksiz teslim aldık. Siz de eksiksiz teslim ettiğiniz dair bir yazı verin" diyerek bir kağıt imzalattı. Biz ne bilelim, devlet bize hile yapmaz dedik. Meğerse en büyük sahtekar onlarmış. Vali bize gülerken "hadi gidin fabrikanın sahibi ile anlaşın, çalışın" dedi. Biz de: "vali bey 9 kişilik aileyi 980 bin liraya ben nasıl geçindireyim daha önce 2 milyon alıyordum, 6 ay ekmeğim yiyordum. Şimdi çay bile içemem" dedim.

-Şimdi ne yapacaksınız?

Durumu sene mi çekeceksiniz? -Ne yapalım ben fakir biçare bir adamım. Elimden birşey gelmez. Demekki dağdaki devrimciler haklıymış ancak devletle onun anlamış dil ile konuşmak gerekiyor-muş.

İs-Demir sıcak günlere gebe

Adana-Özgür Gelecek/ İskenderun Demir Çelik Fabrikaları İşletmesi'nde çalışan işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasını protesto etmek özelleştirme ve tasarılaş-tırılmayı engellemek amacıyla 16 Haziran'da oturma eylemi yaptılar, 08:00-17:00 vardiyesinde çalışan 8000 kişilik işçi topluluğu, mesai çıkışı Müesses Müdürüğü önüne alkışla tempo tutup sloganlar atarak oturma eylemini gerçekleştirdiler. Bir Saat süren bu eylem sırasında kalp krizi geçiren İsmet Şaş adlı işçi hayatını kaybetti. Bu işçinin katili şüphesiz sermaye sahipleri ve onların çanak yalayıcılarıdır.

Eğit-Sen'li öğretmene saldırı

ELBİSTAN, Özgür Gelecek/ Elbistan ilçesine bağlı İğde kasabası ilkököl öğretmeni Ali Çoban bir grup MHP'li ve dinci gencin saldırısına uğrayarak öldüresiye dövüldü.

Olaylar şöyle gelişti: Elbistan Eğitim-Sen üyesi olan ilkököl öğretmeni Ali Çoban İğde kasabası ilkökölünde okula türbanlı gelen ilkököl öğrencisi kızlara okula türban ile gelmelerini söyledi. Bunun üzerine okul çıkışında bir grup MHP'li ve dinci gencin saldırısı ile karşılaştı. Gericiiler olayı görüp Ali Çoban'ın yardımına gelen hamile bir bayan öğretmene de saldırarak feci şekilde dövdüler. Her iki öğretmenin tedavileri Elbistan Devlet hastanesinde yapıldı.

Eğit-Sen'li öğretmenlere esas saldırıları yönlendirenlerin arka-

28 Haziran'da greve gideceğini belirten çok sayıda işçiden biri şöyle dedi: "İşçi sayısı 13 900 iken bu işletme kar dağıtıyordu oysa şu anda işçi sayısı 5000 iken ve üretimde de artış varken nasıl oluyor da işletme bugün zarar eder?" Devlet Bakanlığının Demir Çelik İşletmelerinin toplu görüşmelerinde 1993 yılı için teklif ettiği ücret artış oranı %30 gibi komik bir rakam.

İs-Demir işçileri 24 Haziran'da mesai bitiminde evlerine gitmeyip iş yerinde oturma eylemi yaptılar.

İskenderun Demir Çelik işçileri 26 Haziran'da 8 bin kişinin katılımıyla miting yaptılar. Ve 28 Haziran'da greve çıktılar.

sında onlara güç veren Maraş valisi, İlçe kaymakamı ve İlçe Milli Eğitim müdürü var. MHP'li olan Milli Eğitim Müdürü bölgede gerici yöre eğitimini yaygınlaştırmak sürdürmektedir. Ona karşı çıkan öğretmenlere gözdağı vererek suskun bırakmak istiyor. Maraş valisi de hiç bir gerekçe göstermeden Elbistan Eğitim-Sen'li lehvasını indirip, kapısını mühürledi. Eğitim-Sen üyeleri bu duruma karşı mahkeme açtılar ve sonuna kadar bu gerici eğitim karşısında yılmadan mücadele etmeye devam edeceklerini söylediler.

1 Mayıs'ı coşuklu bir şekilde kutlayan Eğitim-Sen'li öğretmenler, sendikal mücadelede aşılması gereken tüm engelleri aşacağı diyerek "hiç bir güç haklı mücadelemizden bizi alıkoymaz" diyorlar.

Ben sanat yapamam, deme. Yaparsın. Asıl sanata sen yaparsın. Ufuk çizgisini aşip etkilere yöneliyorsun. Şafak aydınlığı ile aranda hiç bir engel yok. Herkesten iyi tanıyorsun yıldızları. İşin, huyunu gökkuşağından almış. Geleceği yaratacağın, diyorsun. Bu amaçla ya da iddianı bizzat kendisi sanat değil mi? Öyle elini kolunu bağlayıp oturamazsın. İddian büyüktür. İki başın arasında değerlendirilmek zorundasın. Hiçbir sanatçı, ben sanatla geleceği yaratacağım diyebilecek kadar cesur değildir.

Zamanın değerini, gücünü, herkesten daha iyi kavramak durumundasın. Boşa geçirdiğin her saniyenin, amaçına ya da iddiana sıklıkla bir kurşundan farkı olduğu anlayışını, yaşamının temel ilkesi haline getirmek zorundasın. Okuyacaksın. Sıcak pratiğin içindesin. Okuyan pratiğin kahramanı olabiliyor musun? Çok yönlü düşünmenin erbabı olmak istiyorsan çok yönlü okuyacaksın. Şu adam, dünyayı sanatla açıklıyor. Şu adam, psikiyatride müthiş derinleşti; ekonomik krizleri, insanların psikiyatrik durumuna bağlıyor. Şu adam, yeryüzünü pedagoji deliğinden bakıyor. Şu adam, sporun tükandığı yerde savaşın başladığını söylüyor. Sandalyeye bu biçimi siyasettir veren. Ekonomi, istisnasız her şeyin temelidir. Her şeyin temelidir felsefe. Uzat uzatabildiğin kadar. Tüm bu at gözlüklerinden kurtulmanın yoludur, çok yönlü okumak.

Tüm dağları tanıyorsun. Avucunun içi gibi biliyorsun arazinin kıvrımlarını. İki kişilik bir tiyatroya eki kurabilirsin. Meceranı, tiyatroyun büyüklüğü, keskin dilyle sunabilirsin. Gerçeği bilince nakşeden en iyi araç, tiyatroyu, etkin bir silah haline getirebilirsin. Tip tip ihtiyarla içi dışısın. Masal toplayabilirsin. Altın toplayamazsın bin kat daha değerlidir. Atasözü, bilmece, deyim, fıkra toplayabilirsin. İncilemiş göz-yaşı ağıt toplayabilirsin. Halk yaşamının parlak kıvrımlarını, eğilimlerini, yergilerini, kurnazlıklarını, zeka ve duyguyu harikalarını toplayabilirsin. Toplayacağı değer veren, kavrar. Topladığı değerlerin kalıcı ve ileri öğeleriyle beslenir. Özde ve biçimde atılımın ön şartlarını, kaynaklarını yaratır kendi ruhunda.

Yeteneğinin prangalarını kır. Yapamam prangasını. Erteleme ve tembellek prangasını. Bir insanın birden çok yeteneği vardır. Üretim patlaması ve nitelik, genellikle, güçlü yeteneğin güçlü arzuya birleştiği noktada gerçekleşiyor. Güçlü arzu ve caba, zayıf bir yeteneği, güçlü bir yetenek haline getirebilir. Yeter

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

En rezil pranga: Yapamam prangası

ki, yoğun bilgilenme ve yoğun üretim çizgisinde dairesin.

Herhangi bir alanda makale yazabilirsin. Korkma. En büyük düşmanın, korkundur. Girişim cesareti ya da öüret, üretimin yarısındır. Diğer yarısı sebatır. Şiir yazamaz mısın? Ya da kısa öyküler, günlük tutamaz mısın? Edebi dokusunu giderek geliştireceğin günlükleri? Topladıklarına (masal, türkü fıkra, anı vs.) yazılı hale getiremez misin? Ya da dene bakalım belki resim yapabilir, karikatür çizebilirsin? Şiir okuyamaz mısın yağırların önünde? Giremez misin tiyatroya ekibine. Sohbetlerde ne güzel konuşuyor, ne güzel güldürüyor ve düşündürüyor insanları. Otur bir oyun yaz. Bir folklor ekibine gir. Saz çal, türkü söyle. İstesen, bir Marcel Marceau ustahı ile pandomim bile oynayabilirsin. Diline pranga vurulmuş mimik ve hareket güçlenir. Deneme yazamaz mısın, ya da edebiyat eleştirisi?

Sanatı, bir elit tabakamın meşalesi olmaktan kurtarıp, tüm topluma yaymak şiarını tüfeğinin kundağında yazmışsın. Bak, bu fena bir fikir değildir. Ama yapamam diyorsun. Bu bir yana; "yazar çizer takımı," "enteller," diye konuşuyorsun. Edanda, ince bir alay ve küçümseme var. Tüm alanlarda burjuvaziye nasıl kapışacakmış? Örneğin, sanat alanında, nasıl alternatif olacaktır? Yol göstericiliğin ve sanatın

eylemin çok oluz. Sanatçıları dönüştürecek yetkinlikle değilsin. Tüm dünya çapında, sanatçıları etkileyen, sanat akımları hakkında, görüşünü bile belirtmiyorsun.

Kardeşim, yönlendirebilir ve de yapabilirsin. Ateşin çapını, solğunu, kalitesini geliştirmek için de şarttır bu. Dağa çıkınca sanata unutuyorsun. Kemikleri sızıyor Köroğlu'nun, Karacaoğlan'ın, Dadaloğlu'nun. Köklü değişimleri, geniş perspektiflere, kalıcılığı aşık bir davadır, senin davan. Siyasal yazılarını sanatın örsünde dövebilirsin. Bu yolla onları daha etkin kılabılır, ömürlerini uzatabilir, kalıcılaştırabilirsin. Uçurumlardan, köpüklü duru sular dökülüyor. Kartal çığlıkları düşüyor vadilere. Şafak geceyi, bahar kışı, çiçek toprağı, tomurcuk dalları basıyor. Sanat harmanındasın.

Elle yil, kuşatma ve takibat altında, dağda yaşamak mümkündür. Dağ yaşamını zenginleştirmek için de geçiyor bu. Ona derinlik, büyü ve renk kazandırmaktan geçiyor. Batılılar, Yen'an'da yaşamın renkli ve çekici olduğunu yazıyor. Niçin olmasın ki? Hareketin önderi, devrimci romantizmin doruğundaydı. Şiir yazıyordu. Çın edebiyatını, felsefesini ve tarihini çok iyi yedirmişti bilincine ve ruhuna. Evrensellik yaşadığın özgül gerçeği esash bir şekilde kavrayıp dönüştürmekten, bu dönüştürme ortaya çıkardığı zenginlikle, köhne olan herşeyi tehdit etmekten başka bir şey değildi.

Sanatsal üretim için yeterli zamanın var kardeşim. Şiir ayakta ya da yürürken yazılır. Ateşin etrafında, kolektif olarak, oyun yazılmaz mı? Yürürken üret, molalarda kağıda geçir. Yürürken üretmeyi yaşam tarzı haline getirebilir misin?

Toplama sanatçı veren, sanatı yığınlara yayan bir dağ ateşi. Kendisine düşman sanatçıların derinliklerinde yankılanan, onlarda saygı ve merak uyandıran bir dağ ateşi. Sanatçıları kaçırın değil, kendi manyetik alanına çeken bir dağ ateşi.

Her insanın ölümü, normal bir kapıdır. Yaşayanlar, bu kapıyı aralamayı ve içeri bakmayı severler. Ölen bazı insanların kapısını aralayıp içeri baktığımızda, hiçbir şey göremeyiz. Hatta küf ve karanlık kokusuyla karşılaşırız. Bazı insanların kapıları ise, içerdeki ışığın gücüyle kendiliğinden açılır. Menzilleri aydınlatan birer ışık kaynağı olarak şır durur.

Gerçek dağ ateşinin ölümü yücedir, anlamlıdır. Açıl susam açıl'a ihtiyacı yoktur onun. Kendiliğinden açılır.

DÜŞ GEZGİNLERİ

"Kendi hikayemi unuttum"

Havva: Düşmek.... Bunu zaman kazanmak isteyen müşteriler sorar. Ben de hepsine bir hikaye anlatırım... Bu o kadar çoktur ki, kendi hikayemi unuttum.

Daha önce sinemalarda gösterildiğinde büyük ilgi gören (!) Düş Gezgini adlı film ancak 20 Haziran'da kanal 6'da izleyebildim.

İstanbul'dan mecburi hizmet için küçük bir ilçeye giden doktor (M. Oğuz) genelevde çalışan kadınların kontrolüne gittiğinde, yıllar önce ayrıldığı çocukluk arkadaşı Havva'ya genelevde rastlar. Ve onun "hikayesini" öğrenmek ister. Bana sorarsanız, filmin özeti Havva'nın (Lale Mansur) yanıtı "kendi hikayemi unuttum."

Filmin amacı Havva'yı, Havva'nın "düşüşünü" irdelemek değildir zaten. Ancak düşünülerek izlendiğinde, kameranın gösterdiği kadar değil, filmden sinema adına çok şey öğrenir, bu arada o salona dolmayan ve konuya sadece iki kadının lezbiyen ilişkisini izlemek gözüyle bakan sıradan ve sıradanlık altındaki seyircilerden kendimizi ayırabiliriz. Bir toplumun orospulaşmasını anlatıldığı -ama değil köklü, yüzeysel de kalsa eleştirel yaklaşılmalı-, bu yapıyla çok olumlu özelliklerini de gözeleyen -filmin sadece birkaç sahnesine takılıp kalmak yaşama, dünyaya etek ya da pantolon altından bakmak değil de nedir Bu genel film izleyicisinin durum ve tutumudur. salt sinemada değil, günlük yaşamda da esasen, hangi insan ya da kaç insan "kendi hikayesini unutmamıştır? Hangi insan ya da kaç insan düşündüğü gibi yaşamaktadır.

Filmin kuvvetli yanı toplumun orospulaştırılması orospuluğu kabullenişini anlatmış olması fakat güçsüz yanının da kişilerinin güç-

süz olmalarıdır. Genelevde arkadaşları ile karşılaşan doktor, eşinden yeni ayrılmış bu yapıyla onu tanıyan, otelcisinden, hükümetteki partinin ilçe başkanına, kahvede tavla oynayanlardan ilçe başkanına karısına kadar herkesin cinsellik içerikli ilgi alanındadır. Doktor, toplumsal statüsü gereği bastırılmaktadır. İçinde uyanan cinselliği, kaçtığı oranda kovalanmakta, bu açık ve gizli tacizler onda -daha önceki olumsuz evliliğinin de etkisiyle- karşı cinse güdüsü bir karşı koşuya neden olmakta daha yumuşak, daha az kırıcı olan kendi cinsine yönelmektedir. Salt bu kadar değil, sözünü ettiğimiz ilişkilerde ilişkilerin esasını çıkar, menfaat gibi insanı kirlen öğeler oluşturmaktadır. (Aynı doktor, muayenehane açacağı zaman kendisine "asık" zengin, paralı olan biriyle yatmakta da bir terslik görmeye, onu sevmemesine rağmen.) Öte yandan "resmi", kapısında polis, bekçinin beklediği 'orospu' vardır. Onunki muhtaçlıktan do-

ğan etini satmadır. Günde 15-20 kişiyi salt paraları var diye yatanın alçaltıcılığını, tiksintisini duymaktadır. Parayla alınan olduğu için insanı bir yanı yoktur kadını ve onun da "sığınacağı" yumuşak, salt kendisini seven -cinsi önemli değildir- birine ihtiyacı vardır. Burada altı çizilmesi gereken iki kadının çocukluğunun birlikte geçmesidir ve yaş kaç olursa olsun, çocukluk, çocukluğa ait masumiyet hep onlarıdır. Ve onları birbirine sığınak olmasının esas nedeni de budur. Bu yapıyla dikkate değer filmin "Atuf Yılmaz filmi" olma bahsiziğide söz konusudur. Giderek ustalasan ve meslektaşlarından kendisini ayırtıracak temayı, bir dönem yönettiği kadın filmleri yapma ayrılmış bu yapıya bir kez daha somutlaşmaktadır. Seyirci eğer Atuf Yılmaz filmlerine atıyor ve oraya gittikten sonra da sırtık bir yüzle çıkıyorsa, bu aynı zamanda Atuf Yılmaz'ın tercihidir. Fakat, filmi bahtsız kılan da budur.

Güneş Kitapevi yakıldı

Çok güllünc gelmişti, iki sözcükten ibaret tek cümlelik haberi geçenin onikisinde duyduğumda.

"Işık biraz daha ışık" şiarıyla sormaya çevresinin, onun koruyucusu devletin, sivil faşistlerin, gericilerin, bir bütün olarak halk düşmanlığında birleşenlerin önemli oranda kuvvetli olduğu şehrimiz Konya'da bir süre önce açılan "Güneş Kitapevi". (16 Haziran 1993) saat 11.30 civarında camekanları kırılarak içeri atılan yanıcı maddelerle yakıldı.

"Güneş Kitapevi" sadece sermaye sınıfının, onun kolluk kuvvetlerinin, sivil faşistlerin ve gericilerin değil aynı zamanda "soyul geçenin kimi çevrelerin şimdiki tam bir şaklabanlık örneği sergileyen kimi zengin olmak, kimi mafya taktik mak sevdasında olan şakülü kaymış eski devrimcilerin de karanlık hastalıklı dünyalarını bir ucundan yakıp külemeye başlamıştı ve bu çevrenin de tepkilerini çekmişti, fakat aynı zamanda devrimci demokrat, okumak öğrenmekten yana olanları aydınlatmada üzerine düşeni büyük bir özveri ve fedakarlıkla yerine getirmeye çalışıyordu.

Bu arada hemen belirtelim, kitaplarını kim yakmış olursa olsun saldırı esasen kitapevine karşı yapılmış bir saldırı değildir. Saldırı, kitapevi özgülünde kitapevine bul-

nan veya bulunmayan kitaplara, bu kitapların -yazmış oldukları kitapları yanmış olsun- olmasın, yazılarına okuyacak olanların, anlatmak-sohbet kaydıyla dinleyicilerine, faşist Hitler ve Evrenvari yapılmış bir saldırıdır.

Siz! siz karanlığın anırları, Hitlerin ve Kenan Evren'in minyatürleri, kitap yakıcıları! ilericilerinizi karşınıza aldınız. Şimdi biliyoruz, saklanıyorsunuz, karanlığa çekilmişsiniz. Nevrotik düşüncü yine karanlıktır. Fakat orada bir çarpık-sönen bir düşünce vardır, o hastalıklı insanlığa karşı beynimizin içinde ve tek doğru düşünce odur. Kendi kendinize diyorsunuz ki "şimdi ne olacak" ve devam ediyorsunuz "Ne zaman!" Bu sorular bu kadar insanın, ilericilerinizin öfkelerini, kinini, nefretini bilen biri olarak soruyorsunuz kendinize, Söyleyelim Hitler'in torunu Evren'in evladı, söyleyelim: "Nereye kaçarsan (12) kaç (11), neye saklanırsan (12) saklan (11), kaçacağın (12) yer senden de karanlık olmayacaktır.

O ki siz ilericiler insanlığa saldırmakta tereddüt etmediniz, yaptınız, yoktenez çalıştınız, yanmaya, yokolmaya adayınız demektir. Ve biz Güneş'i omuzladık geliyoruz. severek tutuşturacağız o karanlığı.

İzmir'de dostluk ve barış yasak

İzmir'de Arya Ajans tarafından 6 Haziran 1993 günü için düzenlenen Dostluk ve Barış Söleni'ne İzmir Emniyet Müdürlüğü tarafından sudan gerçeklerle izin verilmeyi. Bunun üzerine sölenin 13 Haziran '93 günü yapılması için yeni bir başvuru yapıldı. Yapılan ikinci başvuru İzmir Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü tarafından bu kez "güvenlik önlemleri alamayacağı" gerekçesiyle reddedildi. Yeni bir başvurunun 30 gün sonra yapılması istendi. (izin verilir verilmeyeceği ancak ondan sora belirlenecekmiş.)

Dostluk ve Barış Söleni'nde almadığı (?) "güvenlik" önlemlerini, sölenin bir gün sonra yapılan Rock ve Pop konserlerine izin verdiği gibi güvenlik önlemlerini de alabiliyor.

Grup Munzur, halk kültürünü yozlaştırma ve her türlü engelleme çabalarını kendilerini yıldırmayacağıni belirttikten devrimci-demokrat-ilerici kesimin duyuru olmasa gerektiğini; aksi takdirde tür uygulamaların "genelleşeceğini" (!) belirttikten tüm sanatçıları ve halk kültürüne duyarlı insanları protestolarda bulunmaya çağırdı.

MÜCADELE GAZETESİNE AÇIK MEKTUP:

Yanlışlığımızı görürsek 6 ay sonra değil, hemen özeleştiri veririz, düzeltiriz. Ancak siz ne yanlışlığınızı göreceksiniz kafaya, ne özeleştiri verecek bilince ve cesarete sahipsiniz!

Arkadaşlar,
Geçenlerde bize gelip "D.S. içi sorunlar ve gelişmelerle ilgili ne düşündüğümüzü ve yayın çizgimizi öğrenmek istediğiniz" de dinşizdaki devrimcilerin görüşlerini daha detaylı öğrenme ihtiyacı duyduğunuz şekilde yorumladık. Dilimiz döndüğünde anlatmaya ve doğruyu kabul etme olasılığını da var sayarak genişçe olayları değerlendirmeye çalıştık. Sol de görüşlerinizi anlattınız... Sonuçta ortak bir yaklaşım ortaya çıkmaya da birbirimizi anladık. Görüşlerin detayını öğrendik.

Size dünkü yaklaşımımız da dostça, bugün de, yarın da böyle olacaktır. Siz, dostunuzla dostluk gösterme tavrında olmanız da, birbirliğinizden burnunuzun ucunu görmesinden de (ki bu gerçeği örnek için güçlü görünme havaları ve kendi kendine güven telakki etme yönteminden başka birşey değildir) biz hep sabırla, hoşgörüle bakmaya devam edeceğiz. Ama bugün sert eleştirir ve ağır ifadeler kullanmak da gerekebilir. Aymaz'ı aydınlatmak için gerekli olduğunda bunu kullanmak da MLM'lerin görevidir.

Söz konusu görüşmede bize göre, iki devrimci yayın yetkilileri anlayışlarını ortaya koymuş, görüş alış-verişinde bulunmuş ve karşındakini de anlamaya çalışmıştı. Ama Mücadele gazetesinin 12 Haziran 1993, 49. sayısında, sizi, sizin hatalarınızı hiç ısırmayan ısırdana bizi ısırdığımızı gördük. Sol içi şiddet tutumunu eleştirdiğimizden dolayı gazetesinde çok düzensiz, sahte, çamurda belendiği halde elindeki çamuru fırlatıp çığlık çığlığa "a, üzerinde çamur var, bakın bakın" diye ortalığı velveleyle veren bir çabayı gördük.

Size yakışmıyor desek doğru olmaz ama yine de bir devrimci yayına yakıştığı kabul etmek zorumuz. Siz bunu anlayamazsınız. Dalga geçmeye, alay etmeye yeltenebilirsiniz. Ama hatalarınızın devrimciler arasındaki ilişkileri, halka verdiği zarar, yüreğinde devrim ateşi yanan herkesi ızdırıyor. Sadece, "en iyi savunma saldırıdır" taktiğiyle "savunma yok, daima saldırı" anlayışı sizi rahatlatıyor olabilir, alaya aldıkça rahatlıyor ve kendi kendine güven geliştirmeye çalışıyor olabilirsiniz. Ama arkadaşlar sorun kendinizi rahatlatmanızı değildir, hem de hiç değildir. Devrimci değerlerin çiğnenmesi, devrimcilerle zorbalık uygulanması sizin tahmin edemeyeceğiniz kadar devrim mücadelesine zarar veriyor ve düşmanı sevindiriyor. Bu "sovak dalaş" dilinden ve sorunları ele alış tarzından vazgeçin! Herde bunun acısını çok çekersiniz. Bu sizi ilerletmez, devrimcilerarası dostlukların geliştirilmesine hizmet etmez.

Biliyoruz, sizin tarihinizde özeleştiri yok. Hiç hata yapmıyorsunuz ki özeleştiri veresiniz! Anlıyoruz, zorla, özeleştiri vermiş olmak için de özeleştiri verilmez! Bir tavır şöyle ve şu saatte almışsınız mutlaka o doğrudur. 1 saniye önce ya da sonra aynı tavır alanlar hatalıdır. Ve bu yaklaşım sizin her tavrınız için istisnasız geçerlidir. Bu benmerkezci yaklaşımınızı bugün hala değiştirecek ve objektif olacak aşamaya gelmediyeniz bizim diyeceğimiz birşey yok. Sadece yanlışlığı doğru diye yutturma tavrınızdan vazgeçin. Yanlışta ısrar iyi birşey değildir. Biz eğer hatamızı ne zaman görürsek o zaman hemen özeleştiri veriyorsak, bu, küçük burjuvazinin kibirliliğiyle de karşılaşıp Marksist-Leninist-Maoist ideolojileri sahip olmanın getirdiği bir sorumluluktur. "Biz hata yapmayız" bobbülencesi küçük burjuvaziyeye aittir. "Hata yaptığımızı anladığımızda özeleştiri veririz" sözü (söz ufak bir kalem darbesiyle, hatamızı gördüğümüz anda değil de, gördükten 6 ay sonra özeleştiri vereceğimizi söyletiyorsunuz bize) hata yapmıyorsunuz ama, bunun farkında değiliz

demek değildir. Diyalektiğin bir yasası olarak hata yapma olasılığını kabul etmeyi, kendine ve görüşlerine güvenmeyi dile getirir. Böyle bir çizgi sağlıklı ve güvenilir bir çizgidir. Tersine ise birgün, bir anda, bir olayda (hata yapmayacağı kesin olduğu halde!) hata yaptığını görmek zorunda kalan, ya da artık bunu kabul etmek durumuna gelen küçük burjuvazinin kendine ve görüşlerine güvensiz çizgisini ifade etmektedir. Ve işte o zaman güvensizlik, panik, tereddüt ve yılgnlık gelip kapiya dayanacaktır.

Böyle bir çizgide ısrarlı olabilirsiniz. Bu durum sizin duygularınızı okuyor ve mutlu ediyor olabilir. Biz sadece eleştirir, uyarır, doğru olana davet ederiz. İşçi sınıfı ve emekçi halkın hoşgörüsü, sabrı ve dostluk duygularına sahip olduğumuzdan en kızgın anımızda bile dostları kucaklamayı sürdürür, doğruları anlatmaya çalışırız. Dostları kazanıcı olmak bize MLM biliminin kazandırdığı bir olgudur. Sizde yaklaşımımız da bunun dışında değildir. Ve bu yaklaşımımız ki, sizin bu yazdıkları yaklaşımınızın, dedi-kodu şeklinde söylenilen yayın ya da fırsatçılıkla sahte olayları yazan tutumunuzun eleştirilmesi gerekiyor.

Sizi hiç ısırmayan ısırganınız da bizim neden taraf olduğumuzu izah ederken söylemediklerimizi yazarsınız. Eğer "biz iki kişiydik sizden bir kişi vardı, çoğunluk olarak biz böyle diyorsak doğrusu budur, madem demokratik merkezietçilik devrimciler arası sorunun çözümünde doğru yöntemdir. O halde herkes bize inanmalıdır." diye ele alıyorsanız bu güzel bir demokratik - merkezietçilik değildir. O yazıyı okuduğumuzda ikinci de yakıştıramıyoruz ama, biriniz pişkinliğe vurabiliyorsanız bile değerinizin yüzünüzün kızamasını beklerdik. Demek biz "objektif olarak gerçekleri yansıtırma konusunda tarafsız ama, devrimcilerle şiddet uyguladığından, şiddete maruz kalandan tarafız. Bu devrimci ilkelere yana olmuştur." dediğimizde siz: "çünkü darbeciler azdı, yeniydi, mazlumdu" şeklinde anladınız. Pes doğrusu! Her gün, her an DK taraftarlarının saldırısıyla yüzüye kalma durumunda yaşadıklarını görmüyor musunuz? Düşman saldırısı bir tarafta, bir devrimcinin elinden ölümü hiç düşündünüz mü? Bu sizin için ne demek olurdu, halk için ne anlamaya gelirdi? Bu anlamıyla arkadaşların mazlum konumda olduklarını söyledik. Bu tür oyunlar artık sökmüyor. Dürüstlük, açıklık ve dostça eleştiri karşısında tuzla - buz oluyor.

Eski yapılanmada demokratik - merkezietçilik var mıydı? Bu sorun bizden çok sizi ilgilendirir. İkinci, objektif - subjektif koşulları olmadan "darbenin" doğmuş olduğunu düşünüyor ve açıklamalarınızla kendinizi ikna ediyorsanız bu da sizi ilgilendirir. Üçüncüsü, (ki, siz buna tüm kadro, tüm birim vb. diyorsunuz.) çoğunluk siyaha beyaz diyorsa, siyah beyaz olmaz. Kimse kimseye yabancısı değil. Birbirimizi tanıyoruz. Ortak yaşamışlıklarımız var. Ancak yine de bu konunun tüm detaylarıyla değerlendirmesi ve sonuçlanması gerekir dediğimizde bunun ne anlam geldiğini siz anlamazdık geliyorsunuz. Bizim modern iletişim olanaklarından faydalanmamız söz konusu olmayabilir, ve herkes de bilir ki, bu yada herhangi bir konuda vardığımız sonuçları kamuoyuna açıklama cesareti ve dürüstlüğüne sahibiz. Bir an için demokratik - merkezietçiliğin haklarıyla işlediğini farzedelim, örgüt içinde örgüti anti - demokratik şekilde ele geçirdiler diye devrimcilerin öldürülmesini savunamayız. Hiçbir gerekçe devrimcilerin öldürülmesini haklı gösteremez. Ve kaldı ki bu durumda örgüt üst düzey elemanlarını, hiçbir objektif zemini yokken neden "darbeye" başvurdukları

sorusu da tüm ciddiyetiyle kendini göstermektedir.

Burada diğer bazı noktalara girmeyi gereksiz görüyoruz. Onlar sadece Avrupa'da mı varlar ya da başka yerlerde de varlar mı? Ya da yaramaz, kavgı kaçını insanlar bir tarafta mı? Yoksa iki tarafta varlar mı? Doğruyu, haklıyı savunma kraldan çok kralcılık mı, devrimci değer ve ilkelere yürekten bağlı olmak mı? vs. vs.

Bu ve benzeri konuların üzerinde durmayı gerekli görmüyoruz. Tartışmak istememizin nedeni; size göre bu konularda tartışmaya girmek zaten "karşı taraftan" yana olmak olacağından ve de öyle suçlanacağından değil, tartışma özgünlüğünde önemsiz sorunlar olduğu ve de aslında görmek isteyen yanıtını göreceği sorular olduğu için. Ama, ideolojik ayırım noktasına değinmekte yarar var. Siz, MLM'lerin olayları objektif olarak değerlendirmeye ve görüş oluşturmaları kavramıyor; bu iki kesim arasındaki çelişki, siz ne karışıyor, kafa yoruyorsunuz diye düşünüyor olabilirsiniz. Bazı çelişkileri ve ilişkileri başkalarının değerlendirecek fikir veremiyoruz ve dile getiremiyoruz yanlış bulabilirsiniz ama bu sizin izniniz ya da kabulünüzle olacak birşey değildir.

İkincisi, her gelişki ve farklılık belli ideolojik ayrıtlara dayanır. Bu ayrılık/farklılık da, iki taraf da yanlış olabileceği gibi, bir taraf doğru diğer taraf yanlış olabilir.

Üçüncüsü, ideoloji ve ideolojik farkı sadece ülkenin sosyo ekonomik yapısı, mücadele biçimi vb. genel tesbitlerle aradığınız için düşük bir ideoloji ve ideolojik fark baktırsınız düşüyorsunuz.

Dördüncüsü, örgütlenme, örgüt yönetme, kısacası demokratik merkezietçilik, disiplin vb. konuları, ideolojik konular olarak görmediniz; bu kollektif yönetimden, demokratik-merkezietçilikten yanyayız, oysa onlar tek kişilik, şef tipi örgütlenme ve örgüt yönetme anlayışını hayata geçiriyorlar diye dile getirilen iki farklı örgüt anlayışı ve uygulamasının ideolojik farklılık olmadığını düşünüyorsunuz. Diğerleri de böyle düşünüyor olabilirler. Ama, bu objektif olarak örgütlenme ve örgüt işleyiş konusunda iki farklı ideolojik yaklaşımı tekbül ettiğini gerçeğini ortadan kaldırmaz.

Beşincisi, kimseye gelin size ders verelim demeyiz. Kimsenin arasında da "ayrılık yaratmak" istemeyiz. Sadece doğruyu ve gerçeği söylüyoruz.

Altıncısı, hala iki farklı örgüt anlayışının (hem de "darbe"ye yol açacak kadar ciddi tartışılıyor.) ideolojik farklılık olmadığını düşünüyor ve söylüyorsanız, bize daha söyleyecek birşey kalmıyor.

Ve yedincisi, devrimciler arası dedikodu ve söylentilerle gelişmelerle uğraşip, tavırlar almak yerine, ideolojik-politik farklılığın ortaya çıkması ve doğru bir şekilde bunun anlaşılmasına yönelik çok daha sağlıklı ve devrim için yararlı olacaktır. Siz ise, ideolojik-politik farklılığı görmezden gelecek, "kişisel sorun" düzeyine indiriyor, kişisel "halledilecek" sorunun çözülmesini sanıyorsunuz.

Diğer birkaç noktada da şu, arkadaşlar;

● 48 sayılı (29 Mayıs-5 Haziran 93) gazetesinde Tokat'tan Partizan okurlarının, Grup Yorum'un konserine halkın gitmemesi için çalıştığını, buna rağmen halk yoğun olarak katıldığını ise, özeleştiri yaparak katıldıklarını (okuyan da sanki bütün Tokat konseri katılımı da is-siz şekilde kalan Partizan okurları da kitleye katılmak zorunda kalmışlar sanacak) yazıyorsunuz. Arkadaşların "engelleme" gibi bir çabası olmadığı gibi bir-iki okurun bireysel katılımı dışında da katılım olmamıştır. (Kuşkusuz "bireysellik" kollektif içinde olan bir devrimci açısından düşülebilecek en olumsuz noktalardan birisidir. Ve

istenildiğinde kollektifin içinde, istenilmediğinde dışında bir birey olmak gibi bir tasarıf da sözkonusu olamaz. Diğer yandan "gazete-dergi okuru" olan herkesin kollektifin içinde olduğunu varsaymanın ne derece gerçeği ifade edeceği de ortadadır.) Onlar da özeleştiri vermek gibi bir tutumlarının olmadığını açıklamaktadırlar.

Şimdi ise, Tokat'tan Partizan okurlarının evine sizin çevre tarafından baskılar yapıldığını ve tehdit edildiklerini duyuyoruz. Ne yapılmak isteniyor? Sizinle görüşmemiz böyle bir tutumumuzun olmadığını söylemenize rağmen saldırgan tavırların sürmesi neyin ifadesidir? Cellat-Papaz rolü mü oynanıyor yoksa?

● Yıllar önce olan ve nasıl olduğu açıklanan, değerlendirilen; burada fazla detaya gerek yok ama bir gece yazılmasında, Partizan taraftarlarının faaliyetini engellemek ve zorla ellerinden silahlarını almak isteyen birilerine (o anda bu birilerinin kim olduklarını da bilmiyoruz) silahlarını teslim etmek yerine savunmak için ateş ettiklerini, olayın bu şekilde meydana geldiğini, ancak ertesi gün, ölenin siyasi kimliğinin öğrenildiğini biliyorsunuz gibi davranıyorsunuz. Her ihtiyaç duyduğunuzda pişirip pişirip ve isim vererek yeniden yayınlamak hangi akla hizmet ediyor acaba? ("Biz Mustafa Albayrak'ı her yıl dönümünde anıyoruz. İsim verip vermeme konusunda bazen isim vererek, bazen vermeden yazıyoruz, art niyet yok.") açıklamanız üzerine geçen yılın Mücadele gazetesine baktık, böyle bir ilana rastlamadık. Üstelik bu yılki ama M. Albayrak 16 Mayıs 1980'de öldüğü halde haftalık çıkan Mücadele gazetesinin o tarihe denk gelen 46. sayısında değil de üç hafta sonrası 48. sayıda çıkması bir anlam ve niyet taşıyor olsa gerek.)

● Özgür Gelecek okurları, gazetelerinin D.S. içi olaylardaki tutumunu beğenmiyor ve artık okumayacaklarını söylüyorlar, diye söylenti yaymak hangi "taktik" gereğidir? Kaldıkça açıkça söylüyoruz ve herkes de bilir ki, birileri bizi okumak veya savunmak istemediğinde bunu rahatça söyleyeceği ortam vardır. Çekineceği ne bir baskı, ne bir tehdit, ne bir ifade alma ya da "cezalandırma" yoktur. Ve böyle si durumlarla karşılaşmayacağını her okurumuz da, dost da, düşman da bilir.

● Devrimci dergilerin bürolarını basılması, "istenmeyen" dergi-yi okuyanın, basan matbaayı ve satan bayileri tehdit etmeyi olumlu bulan bir anlayışa nereden kadar varılacaktır? Bir an olsun "biz ne yapıyoruz?" diye sorulmaması nasıl bir kavrayıştır?

Arkadaşlar, son zamanlarda yoğunlaşan olumsuzlukların olumsuzluğuna çevrildiği, ideolojik-siyasi mücadelenin devrimcilerle yarışar, halka güven verir bir tarzda yapıldığı ortamın sağlanması esas olarak sizin anlayışınıza bağlıdır. Yine söylüyoruz "zaten siz öylesiniz, böylesiniz" diye suçlayarak, saldırıya geçme tavrına girebilirsiniz. Çünkü halen sürdürülen genel taktiğiniz budur. Biz yine de dostça uyarıyoruz, devrimcilerle şiddet uygulanmasını savunmaktan vazgeçin! Devrimci ilke, gelecek ve ahlakî ölçüler içinde yapılan ideolojik - siyasi mücadelenin siz de dahil hepimizde, devrimci mücadele hizmet edeceğinizi göreceksiniz. Size çağrımız budur.

17.6.1993

Arkadaşlar,
Sizde bu mektubu yazmıştık ki, konu üzerine akılalmaz bir olay daha yandı. 21 Haziran günü bir kısım DK. taraftar silah ve sopalarla Devrimci Çözüm dergi bürosunu bastı. Daha bir hafta önce aynı şekilde baskına gelip basarsız olca güçlerin, olay karşısında topluca

duyarlılık gösteren sosyalist basın tepkisinde de gerekli mesajı olarak en azından bundan sonra dergi bürosuna baskına yeltenilmeyeceğini düşündüyorduk. Yanılmı-şız! Yanlışla düşmenin sınırı yokmuş! Faşist komprador patron-ağa devleti sosyalist basını susturma yöntemleri arasına daha henüz top-lu kıyımı koymamışken, tek tek kı-yımlarla yetinirken bu kıyım sınırı devrimcilik adına aşılmaya yeltenilmmiştir.

Hergün, her satırında devrim düşmanlığı yapan burjuva yazar ve düzen basın organlarına karşı böyle bir saldırıyı göze alamayanlar -ki, biz onlara yönelik böyle bir saldırı metodunu da doğru bulmuyoruz- meşru, sosyalist bir basın organına saldırıyı göze almışlardır. Bu ne demektir? Bu gözü dönmüştükçe ne-reye varılacaktır?

Bu pervasız, hesapsız, göz-kulağı sağır saldırılara kendisine sosyalist, sosyalist basının dişi-yen herkesin karşı durması gere-kerken, sessiz kalmak ya da "sos-yalist adalet" adına savunmaya çalışılmak kelimenin tam anlamıyla cinayete ortak olmak demektir. Bu cinayetlere ortak olmayan arkadaşlar! Bugün desteklenen anlayışın zararını ne kadar derin ve yaygın olduğunu ve hatta hedef-leri arasına sizin de girebileceğinizi görmek için çok da ileri görüşlü ol-maya gerek yoktur. Devrimci ilke, ah-lak ve adalet anlayışı herkesi karşı, her yerde ve her zaman savu-nulmak zorundadır.

Son nota olarak şunu da belirt-mek istiyoruz: Sizinle sağlıklı ve devrimci bir polemigin sürdürüle-meyeceğini biliyoruz. Tarihte, baş-kalarıyla yürüttüğünüz polemikler hep dalaşa ve çekişmeye dönü-şmüştür. İdeolojik-siyasi konular-da polemik yürütmeyi sevmediniz-kadar; dedim -dedin, yaptım-yaptın tartışmalarına bayıldığını-zı da biliyoruz. O nedenle sizin-le kısıp ve dalaşa dönmüştük bir po-zisyona düşmekten kaçınacağız. Pervasızlaşp, okur mektuplarıyla, "schelterimize sahip çıkmadığını-z halde darbecilere sahip çık-tığımız" gibi seviyesiz yaklaşım-larımızın sürdürüğü, dişi çürük ısırgan-lıya ve kültür/sanat sayfanızda nızdan yazmaya devam ettiğiniz, ka-rikatürlerinizle çamur attığınız bu ortamda sizlerle aynı çuvala girmeyi tercih ederiz.

Dostluğ, eleştiririz ve tabiyet ilişkisi olarak kavrayıp, haklı duru-muna destek verdiğimiz taraftan eleştiri geldiğinde olayı "ne İsa'ya, ne Musa'ya yaranamama" olarak ele alan yaklaşımınız kendinizi çok iyi ifade ediyor. Eleştirileri kişilik-li, onurlu, dostları bir ilişki olarak görmeyip, destler İsa'ya ya da Mu-sa'ya yaranama olanların kaygılarını size bırakarak, açık-dürüst eleştir-i-lerin bizi ancak onurlandıracakım, eleştirilerde dostluk ilişkimizin da-ha da sağlıklı zeminerde sürdürül-mesinin ortamının yaratılacağına düşündüğümüzü burada birkez da-ha belirtiyoruz. Biz "kavgalı dost-luk" istiyoruz! Bize yakışın budur. Ve yıkmak istediğiniz şey, ne adı-na olursa olsun özgür kişiliği yık-maya -engellemeye çalışan anlayış-lardır.

Şu sözünü ettiğiniz gramafon markasıyla ("sahibinin sesi") ara-nızda hiçbir bağlantı kuramıyor musunuz? Biraz daha dikkatli olun lütfen!

Sosyalist basın mensuplarının bürolarında kıyama uğratılma girişimini tek bir sözcükle, birakılm kınamayı, haber bile yap-madan bir sosyalist basın olarak, iddia ettiğiniz sosyalist kimliğe layık olmak için çok şeyin de-ğiş-mesi gerekiyor. Ve sizde bu potan-siyel fazla gözükme de, umudumuzu yitirmek istemiyoruz.

Dostlukla
26.6.1993

Slogan yasağı

Kamu Çalışanları İstanbul Şubeleri Platformu 27 Haziran'da İstanbul'da "Demokrasi ve sendikalar hakları mitingi" düzenledi. Kamu emekçileri, miting izni için Valiliğe başvurduklarında Valilik şu sloganların mitingde atılmasını yasaklamış:

"Yaşasın halkların kardeşliği", "Yargısız infazlara son", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Kırlı savaş çözüm değil, çözüm demokrasi", "Yargısız infazlara son", "Kırlı savaşa hayır, demokratik siyasal çözüm", "Basıklar bizi yıldıramaz", "Olağanüstü hal kaldırılmalı", "gerekçe" de hazır: "Mitingte ilgisiz yok."

Yasak kararını haber alınca olayın üzerine gittik. Araştırmalarımız sonucu çok ilginç bulgularla karşılaştık. Meğer Valilik sadece yasaklamakla kalmamış. Mitingte slogan boşluğu doğmasını diye "yepyeni bir ruhla", özel ajit-prop. birimlerinde

ürettiği bir dizi sloganı memur sendikalarına önermeye hazırlanmış. Özel ajanımız bu sloganları sizler için çaldı. Yayınlamakla ithihar ediyoruz. Okuyun da ufkunuz açılınsın, kafalarınız değişsin:

özel slogan 1: Lütfen Daha Çok Yargısız İnfaz İstiyoruz!

özel slogan 2: Devlettir Öldürür de Sever de!

özel slogan 3: Sıfır Sözleşme İstiyoruz!

özel slogan 4: Korkağım, İtaatkarım, Haddimi Bilirim!

özel slogan 5: Devlet Bizim Başımız, Yoksulluk Aşımız!

özel slogan 6: Demokrasi tu kağa, dökülmeyiz sokağal

özel slogan 7: Önce Büyükelimiz Yesin, Kalırsa Arzederiz!

özel slogan 8: Özel Timi Sevmeden Ölsün.

özel slogan 9: Kirli Savaş Dursun Tertemiz Edin Herifleri.

Focus çarpıtıyor mu?

Aşağıdaki alıntıyı Almanya'da yayınlanan Focus dergisinden yurtdışı büromuz çevirip gönderdi. Türkiye'de geniş tartışmalara yol açan PKK liderinin sözleri gerçekten çarpıtıldı mı? Bilemiyoruz.

Focus: Son dönemlerde Almanya'da Türklere karşı pek çok saldırılar olmaktadır...

Ocalan: Alman halkının tepkisini normal görüyorum. Bu insanların çoğunluğu geri dönmeli. Almanların Türklere Almanya'da serbestçe hareket etmelerini doğru bulmuyorum.

Focus: Almanya'da eylem hazırlıyorsunuzuz.

Ocalan: Yalnız zorunlu kalırsak. Bizler Türklere karşı her yerde saldırıya uğruyoruz. Öyleyse biz buna karşı durmalıyız. Almanya'da eylemlerimiz yalnız Türklere karşı yönel-

mekte. Biz Almanya'da Almanlara saldırıyız.

TKEP'in başına ne geldiyse SSCB'den geldi

Siz hiç bugünlerde TBKP adını duyuyor musunuz? Oysa TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın Türkiye'ye dönüşlerinde manşetlerden inmiyorlardı. Kutlu ve Sargın önce işkenceye neden kalandıklarını bugün kendi kendilerine soruyorlardı herhalde. Son umutları Gorbaçov'du, o da gitti. Şimdi huzur içindedirler. Nasıl olsa

kıblesine yüzlerini çevirecekleri SSCB yok artık!

Ama Sovyetler Birliği ve uydu ülkelerin dağılması ve buralarda burjuva liberal iktidarların kurulması herkese bu kadar iç huzuru vermiyor.

Gerçek Dergisi'nin 26 Haziran tarihli sayısında TKEP Genel Sekreteri Teslim Töre'nin anlattıklarına bakılırsa başına ne gelmişse bu malum "sosyalist sistemin çöküşünden" gelmiş: "Yakalanmamızın legalleşmeyle hiçbir ilgisi yok... nedeni esasen; bugüne kadar vermiş olduğumuz partili mücadele içerisinde gelinen noktadaki zaafımız ve zayıflıklarımızdır. Sosyalist sistemin çöküşünden sonra, ideolojik anlamda bir sar-

sıntı geçirmiştir bizim parti, öteden beri Sovyetler Birliği'ni savunageldik. Onun çöküntüsü başka partilerden daha fazlasıyla bizi etkilemiştir.

Herkes bizim kadar olmasa bile büyük bir depresyon geçirmiştir. Ideolojik bir sarsılma olmuştur. Bu örgütlü mücadeleyi de olumsuz yönde etkilemiştir.

Kadroların Sovyetler Birliği'nin durumundan dolayı morali bozulunca TKEP'te neler olduğunu Töre şöyle anlatıyor: "Partiden bir dizi ayrılmalar olmuştur. Mücadelede, bir gevşeme, kadrolarda bir gerileme, geriye düşmeler olmuştur Bunun getirdiği disiplinsizlikler kararlara uymama, zamanında randevuya gelmeme gibi illegalitenin birçok

kuralını sarsmıştır. Çünkü bütün bu olumsuzlukları birkaç ay önce Merkez Komite bir belirieme ile ortaya koymuştuk. Liberal eğilimlerin parti içinde artış gösterdiği, bir erime sürecinin başladığı ve devam ettiği, hiyerarşik yapıda bir bozulmanın ortaya çıktığı tespitleri yapılmıştır.

O güne kadarki, yıpranmalar bizi polisle çıplak yüz yüze getirmiştir. Yoksa herhangi bir niyet bizi silahlarımızla, yıllardır biriktirdiğimiz arşivimizle polisin eline geçmemizi sağlayamazdı."

Umarız TKEP tabanı suçlu içerde aramaz. Bütün suç Sovyetler Birliği'nde. Bunun bilmeleri belki Teslim Töre'ye olan kızgınlıklarını azaltabilir.

Kağıthane işçilerine yardım kampanyasına katılan kişi ve grupları açıklıyoruz

Her defasında Hürriyet ve Sabah'ta yardım kampanyalarını açıklayacak. Bir keresinde de Babıl'nın sokaklarının dışında kalmayı erdem sayan ÖZGÜR GELECEK açıklasın. Ustelik Hürriyet ve Sabah'ın atılarak bir kere de biz "Haberde Olay" diyemez miydik? Sıkı durun dedik bile... Kağıthane işçilerine yardım kampanyasına katılan kişi ve grupları isimlerini, neteliklerini ve derecelerini açıklıyoruz.

Bu kampanya da beklendiği üzere birincilik için en çok çalışan, performans gösteren dolayısıyla epeyce alın ter döken işçiler oldu. Birinci sırayı, 10 milyon lira ile Genel-İş Üyesi Cankaya ve Gözbaşı işçileri yapmış oldukları işbirliği ile elde ettiler. İkinci sırayı, 8 milyonla Belediye-İş birliği ve devam ettiği, hiyerarşik yapıda bir bozulmanın ortaya çıktığı tespitleri yapılmıştır.

Üçüncü sırayı İseli öğrenciler elde etti. Kampanya boyunca bazı öğrencilerin harçlıklarından ayrı kalan paralarını yardıma bulduğunu saptırmak; göze batan bir durum ise ODTÜ öğrencilerinininki. Kampanyanın sonuçları açıklandığında öğrenciler adına en çok yardımda bulunan ODTÜ'lüler olmasına karşın yardımlarını her defasında farklı isimlerle yaptıklarından sıralamada her hangi bir derece elde edemediler.

Bu kampanyanın en mütevazı yardım sever grupları ise işçiler adına bir buçuk milyon artı onbin lira ile DDŞB Ankara ve İstanbul taraftarları; sol dergilerin okurları adına Emegün Bayrak Dergisi İstanbul ve Ankara okurları; gençlik adına ise 510 bin lira ile DPG Eskişehir taraftarları oldu.

Kampanyanın en vefakâr ve yardımsever insanı, Çanakkale İlelepe Belediye Başkanı oldu. Başkanın bu insanı özelliği o kadar uzak yolu aşarak yapmış olduğu 100 bin liralık yardımı görüldü.

En yardım sever aile ise Ali Şen Canpolat (100 binlira) ve 9 yaşındaki oğluydu. (10 binlira).

DEVLETÇİLÜ

TOKAT'TA JANDARMA KARAKOLUNU BAŞMIŞLAR, ÇUKURCA'DA HAVAN MERMİSİ ATMIŞLAR, TOROSLARDA YOL KESMİŞLER... ULAN BU TERÖRİSTLER ÜÇ KURUŞLUK GAZETE KEYFİMİZİNDE İÇİNE ETTİLER BE

BUGÜN UÇURTMA UÇURTUR-SUNUZ, YARIN SIRA DEVLETE GELİR!

ON-ONBEŞ MİLYON MAŞ ANILIRLAR. BİR DE NANKÖRLÜK EDİP BAS BAS BAĞIRIRAR. TABİİ, DEVLETİN MALI DENİZ YEMİYEN DOMUZ DEĞİLMİ?

ALGAKLAR BİRDE DEMOKRASI YOK DEKLER. TEZ SAHAR HEP BUNLARIN YAYINLARIYLA DOLU. YİNE MİLLETİ KİŞİRTACAKLAR. YAKMALI BUNLARI.

DEVRİMCİ ÇÖZÜM

ULAN BU MANZARAYI DA GÖRMESEYDİM, GÜNÜM ZEHİR OLACAKTI ÖHM BE... YÜREĞİM SOĞUDU. YÜRÜN LAN YÜRÜN!

K. Esen

Esenyurt: Kentlileşme düşünün yarattığı köy

Esenyurt'ta son bir kaç yılda muazzam nüfus artışı olurken, beraberinde gözle görülür düzeyde artan inşaat alanları beldeye adeta bir şantiye görüntüsü veriyor. Düzensiz ve plansız yapılaşma, birçok yatkın alt sorunu da beraberinde getiriyor. Hafif rüzgarlı, sıcak bir yazın günü Esenyurt'ta minibüs-ten indigimizde yoldan kalkan toz gözlerimize doluyor. Ana caddede olan Doğan Arası caddesi asfaltlı değil. Etrafımıza baktığımızda her yerde ve sokağın toz duman içinde olduğunu görüyoruz: "burası her zaman böyle mi?" bizimle birlikte minibüsten inen biri "her zaman" diyor; "yazın tozsuz, kışın çamursuz yazamıyoruz."

Gecekondular... Dağınık inşaat halinde evler... Esenyurt'ta yapılaşmanın temel özelliği herkesin kendi gücüyle sahip olmaya çalıştığı iki katlı evler. Esenyurt'u ikiye ayırması gözükten asfaltlanmamış tozlu Doğan Arası caddesi. Sokak oldukları belli olmayan evlerin aralarında patika yollar. Esenyurt'a gidildiğinde ilk göze çarpan bu çarpıklıklar insanda; kendi kaderine terk edilmiş kasaba izlenimi uyandırıyor.

Esenyurt; altmış yılı aşkın geçmişi olan bir yerleşim birimi. Daha önceleri büyük bir köyken, 1989 yılında belediye oldu. O zaman nüfusu 30 bin civarında idi. Şimdi resmi olmayan rakamlara göre 150 bini aşmış durumda. Özellikle son iki yıldır doğudan gelecek bölgeye yerleşenler oldukça fazla. Esenyurt'a son iki yılda gösterilen rağbet devam ederse, İstanbul'un en kalabalık ve en büyük ilçesi olmaya aday. Esenyurt belediye olduğunda Fatih, Saadetdere, İncirtepe, Yenikent, Mehterçesme ve Merkez olmak üzere altı mahalle ayrıldı.

İşçi ve emekçileri barındıran bir belde olan Esenyurt, çok fazla fabrikanın bulunmasıyla birlikte inşaat işi olarak potansiyel çalışma alanına sahip. Bölgedekiler genellikle inşaatlarda, fabrikalarda çalışıyorlar.

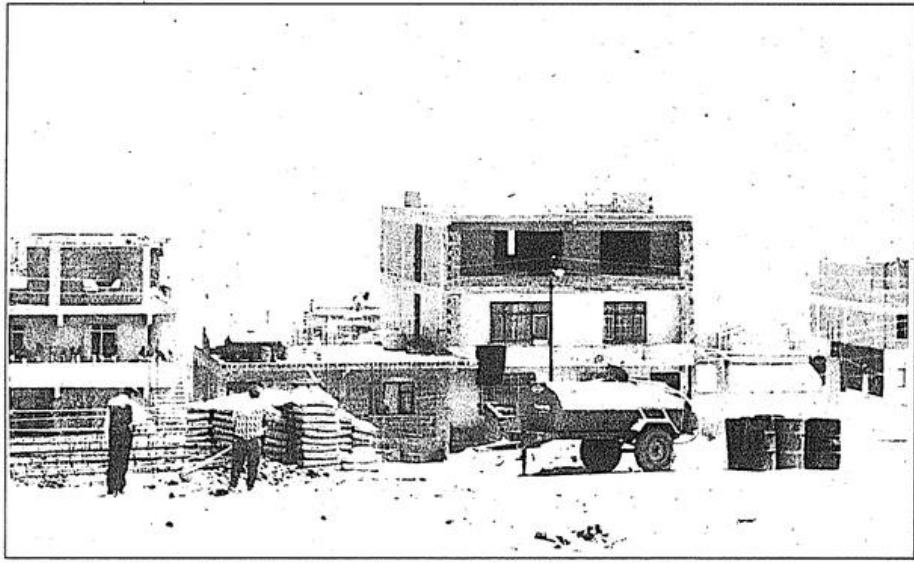
Esenyurt, ikamet edenleri açısından tam bir mozaik. Bulgaristan'dan göç edenler, boşnaklar, kürtler, çingeneler, türkerler... Kısacası her kesimden, her kültürden insanın bir araya geldiği bir yerleşim birimi. İnsanlar mekanlarını değiştirdiklerinde sahip oldukları değer yargılarını ve yaşam biçimlerini yaşadıkları yeni mekanlara taşırlar. Bunun örneklerini Esenyurt'un her sokak ve mahallesinde görmek mümkün. Yenikent mahallesi göçmenlerin, Fatih mahallesi çingenelerin, İncirtepe

ile Saadetdere mahallesi yoğun olarak kürtlerin bulunduğu mahalleler. Birbirleriyle sıkı ilişkiler içine girmeden kendi örf ve adetleriyle birbirlerine tutunmaya, ayakta durmaya çalışıyorlar.

SORUNLAR EYLEMSİZ ÇÖZÜLMÜYOR

Esenyurt alt yapısı olmayan, düzensiz ve plansız gelişen bir yerleşim bölgesi. Bunun getirmiş olduğu pek çok sorun mevcut. Ulaşım, su, okul, kanalizasyon önde gelen sorunlar. Özellikle ulaşım sorunu çok üst boyutta. Sabahları işe gitmek oldukça zor. Esenyurt Topkapı arasında işleyen belediye otobüsü bulunmuyor. Sadece 52 'sinin yasal olarak kayıtlı olan 250 civarında Esenyurt-Topkapı arasında işleyen dolmuş mevcut. İşçilerin yoğun olduğu bölgede ihtiyacı karşılamaya yetmiyor. 1992 yılında halk bu sorunu çözmek için imza kampanyası başlattı. Toplanan imzalarla birlikte anakent belediyesine giden halka, N. Sözen kendilerine yer gösterdikleri taktirde araba verileceğini söyleyince, halk yer gösterdi. Esenyurt-Barkırköy hattı ile Aksaray-Esenyurt hattında çalışmak üzere Anakent belediyesi otobüs verdi. Ancak Esenyurt belediyesi yer olmayışını gerekçe göstererek, Aksaray-Esenyurt hattını kaldırdı. Olayı protesto için halk toplanarak özel dolmuşlara binme kararı aldı. Bunun üzerine jandarma halkı saldırdı. Hasan Ince adında bir Esenyurt'lu "başkan istemedi. Çünkü dolmuşların, işi kırılıyordu. Bugün belediye her dolmuştan ayda 1.700.000 lira alıyor. Bir hat bugün 120 milyon lira. Çapan buraya ne kadar dolmuş kazandırması belediye o kadar çok para akar. Bizler sıkıntı çekmişiz önemli mi?" diyerek tepkisini belirtiyor.

1984 yılına kadar yolu olmayan Esenyurt'ta yol yapım çalışmaları bitmek bilmiyor. Yollar kışın çamurdan geçilmez durumdayken yazın tozdan durulmuyor. Yine Esenyurt sakinlerinden biri İstanbul'da yaşayan birinin her gün yakanması gerektiğini, ama Esenyurt'ta temiz kalabilmek için her saat yikanma ihtiyacı olduğunu vurguluyor, iğneli bir dille. Fatih Mah. Kardeşler sokak oldukça mağdur durumda. Sokak sakinlerinden Demir Altın, "kışın çamurla adeta içiçeyiz. Çamurdan sokağa ekme arabası dahi giremiyor. Yetkililerden biran önce bu konuyu çözmelerini istiyoruz" diyor. Ulaşım konusunda bunca sıkıntı-

"Okul, yol, su, kanalizasyon olmasa da olur, yeterli başını sokacak bir evin olsun"

nin çekildiği Esenyurt'ta yollarda ilginç görüntüler sergileyen lüks otomobillerin sıkıntısı yok. Esenyurt bu noktada çağı yakalamış vaziyette. Halk arasında lüks otomobilleri yarıştıranlar "tempra sınıfı" adıyla anılıyor. Esenyurt belediye başkanı Gürbüz Çapan'da makam otosu Opel Vectra ile "tempra sınıfı"nın flaş isimlerinden biri olarak gündemde.

Esenyurt'un bir başka önemli sorunu eğitim. Mehter Çeşmesi mahallesinin ilkokulu yok. Yedi yaşındaki çocuklar binbir zorlukla diğer mahallelerdeki okula gidiyorlar. Muhtar Hanifi Güner "G. Çapan yeni belediye başkanı olduğu sırada Hisar Çatal Kaşık fabrikasında yapılan bir toplantıda, gündemde Mehterçesme ilkokulunun yapılması vardı ve başkanın söz vermesini rağmen bugüne dek okulumuz yapılmadı" diyor. Öğrenciler diğer mahallelerdeki okullara gidiyorlar. Diğer mahallelerde ilkokul bulunuyor. 150 bini aşan nüfusuna rağmen Esenyurt'ta yalnızca bir lise mevcut. Lisede ikili eğitim yapılarak ihtiyaç karşılanmaya çalışılıyor. Ama oldukça yetersiz. Halkın baskısı sonucu Saadetdere Mahallesi'den yeni bir lise yapımına başlandı. Esenyurt'ta belediyenin bir sorunu çözmesi için mutlaka bir dizi eylemlilik

gerçekleştirmek gerekiyor. Çeşitli imza kampanyaları ve belediye topluca baskın düzenlemek gibi. Hekimbaşı çöplüğü gibi önceden geliyorum diyen felaketlerden biri de Esenyurt Lisesi ile yanyana bulunan (!) Türk petrolün benzin deposunun okulun bahçesinde bulunması. 1990 yılında benzin istasyonu kurulmaya başlandığında, okulun bitişiğinde olması halkın tepkisini aldı. Türkpetrol, Oltan Sungurlu'nun akrabası olan Anap Esenyurt belde teşkilatının başkanına ait. Kurulduğu dönemde duyarlı insanlar buna karşı çıktılar. Bu arada HEP ve SP mahkemeye başvurdu ama olayın üzerine düşmeyince, 92 yılının Temmuz ayında mahkeme Türkpetrolün lehine sonuçlandı. Üç yıl önce Sivas'tan gelecek Esenyurt'a yerleşen Hüseyin Akay "ortada para dönünce petrol kuyusu okulun altına da yapılır, içine de" diyor.

Beldede İncirtepe ile Saadetdere mahalleri dışında diğer mahallelerin su sorunu çözülmüş değil. Su tankerleri mahallelere su yetiştirmekle hayli yetersiz. Köprübaşı dere sokağa beş yıl önce Kars'tan gelen yerleşmiş olan 7 çocuk anesi olan Tamam Aşkan'ın evi geçen yıl su baskınında zarar gören geçekondulardan biri. Tamam Aşkan devletten, her seçimde kendilerini hatırlayan politikacıların hayli şikayetçi; "Tansu Çiller yanında kerli ferli hanımlarla gelmiş ti evimize kadar inmeye dahi tennezül etmedi. Köprü'nün üstünde bize oy verin ki derdinizi sahiple-nelim" dedi. Burada kazanınca gidip koltuğuna oturdu, bizi de unuttu. Bütün politikacılar aynı şeyi yapıyorlar." diyor ve devam ediyor; "Onbeş gün öncesine kadar yollarımız çamur içindeydi. Buraya araba giremedi. Bir ölümlü vardı. Sedeyle köprüye çıkarıp arabaya bindirdik. En ufak bir sorunu mu topluca belediyeye baskın yapmadan çözülmüyor. Tabi yine belediyeye topluca gittik. Geçen sene yine aynı sorunlar için gittiğimizde bizi kovdular. Ama bu kez çok olduğumuzu görünce seslerini çıkarmadılar. biz geldikten sonra dozer geldi, yolu düzeltti. Fen işlerinden de bize üç gün sonrası için asfaltlama malzemesi getireceklerinin sözünü verdiler. 18 gün oldu hala gelen bir şey yok." O arada Erzincan'dan iki yıl önce geldiğini söyleyen Yüksel Kocael "çok olduğumuz için iyi davranmadılar. Hani seçimler yaklaşıyor ya onun için iyi davrandılar. Gelsinler bakalım, oy verecek miyiz?" diyor sinirlenerek.

Fatih mahallesine hala su boruları döşeniyor. Su akmadığı halde İSKİ'den oldukça yüklü su faturaları gelince şaşır kalmışlar. Kimse

faturaları almayınca, postacı topluca muhtara bırakmış. Fatih mahallesinden Remzi Avcı su akıyor ki faturaları alalım" diyor. Herkes farklı farklı ödemelerin gelmesi ayrı bir soru işareti. Mustafa Demir Topuz'a 199 bin liralık fatura gelmesine anlam veremiyor; "kullanmadığım suyun faturasını ödeyemem" diyor. Muhtar Sabri Görkemli'nin sekreteri Nuri Ozer suyun akmadığına dair tutanak tutup göndermemize rağmen, fatura gelmiş anlamadık" Peki bütün sorunlar için belediye ne yapıyor? Hiçbirşey. Gelecek yıl yapılacak olan seçimin heyecanı sarmış belediye başkanı ve meclis üyelerini. Halk düşüncecek vakit mi?!

Belediyenin hizmet etme duyar-sızlığı halkı birçok sorunla boğuş-mak zorunda bırakıyor. Halk belediye yetkililerini suçluyor. İncirtepe Mahalle muhtarı Mehmet Koya "Başta Fon işleri müdürü olmak üzere Esenyurt belediyesindeki kadroları işgal edenler ya işgal ettikleri kadroların hakkını versinler, ya da istifa etsinler. Göreve geldiklerinden beri Esenyurt'ta kalıcı bir hizmet yapmadılar." Yapılan kaldırım inşaatlarında da yolsuzluk olduğunu iddia eden Kaya "Torpiller tarafından yapılan kaldırım-larda eksik malzeme kullandığını kaldırım var mı yorm mu belli de-ğil. ancak belediyenin muhasebesinde kaldırım ve tretuarlara ödenen meblağlar dağ gibi. Bizler di-yoruz ki artık bunlara dur demenin zamanı gelmiştir."

Esenyurt sorunlarının yanı sıra, yapılan toplu eylemlilikleriyle de dikkatleri üzerine çeken bir belde. '91 yılında gerçekleşen 3 Ocak Genel grevlerde YİTED (Yapı İşçileri Teknik Elemanları Derneği) ve SHP'nin önderliğinde bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yine '91'de İncirtepe mahallesi'deki geçekondolu yıkılmalarına YİTED'in öncülüğünde halk müdahale etti. İnsanların geçekondularını yitirmemek için tek çıkışları karşı koymaktı. O olunca geçekonduları yıkılmadı. Beldenin sorunlarına ancak topluca imza toplayarak veya belediyeyi basarak Esenyurtluların artık günlük yaşamlarının neredeyse her parçası haline. '92 yılında 5 bin kişinin katılımıyla Kutlanan Newroz bayramı belleklerde uzunca bir süre canlı kalacağı benziyor. Rize'den 1.5 yıl önce gelecek Esenyurt'a yerleşen Serkan gelişinden kısa bir süre sonra yaşadığı Newroz kutlamalarından çok etkilenmiş. "Düşün-biliyor musun insanlar sel gibiydi. 5 bin kişinin coşkulu kutlamalarını, yürüyüşlerini kimse engelle-yemedi. Jandarmanın kurduğu her üç barikatta aştı. Müthiş birşey-di" derken olayı tekrar yaşıyordu.

Tamam Aşkan: "En ufak bir sorunu dahi, çözmek için belediyeyi basmak gerekiyor"

Ho Şi MINH

Emperyalizme bir musibet (!): Vietnam Devrimi

1930'da Ho Şi Minh önderliğinde kurulan Çinhindi Komünist Partisi (sonradan adı: Vietnam Komünist Partisi oldu) aynı yıl yaygınlaşan ancak her defasında kanla bastırılan ayaklanmaların insiyatifi ele geçirdi. Ve ayaklanmaları kiral bölgelelere çekerek yaygınlaştırdı.

1870'lerden beridir süregelen Fransız işgali altındaki Vietnam'da Ho Şi Minh, sınıfsal kurtuluşu ulusal kurtuluşu tabi kılmıştı. Çin'de toplanan Çinhindi Komünist Partisi Merkez Komitesi 8. toplantısında alınan karar doğrultusunda kısa adı Viet Minh olan Ulusal Cephe kuruldu. Viet Minh'in başında Ho Şi Minh yerliyordu.

Japonlar, 1945 Mart'ında Fransızlara verdikleri 2 saatlik bir ultimatom sonucunda Vietnam'ı ele geçirmişlerdi. Kukla hükümete ilan ettirdikleri sahte bağımsızlık ta inandırıcı olmamıştı. Japonların hükümet darbesinden sonra başını Ho Şi Minh ve arkadaşlarının çektiği Viet Minh, 13 Ağustos 1945'te genel ayaklanma ilan etti. Uzun yıllar süren gerilla savaşı içinde oluşan Kurtuluş Ordusu Ağustos 1945'te Hanoi ve Saygon'u da ele geçirdi. Ho Şi Minh bağımsızlık bildirisini 3 Eylül 1945'te Hanoi'de 500.000 kişinin önünde okudu. Hemen ardından, halkı kırıp geçiren kitleye karşı, her karış toprağın işlenmesi ve kısa süreli tarım ürünlerinin elde edilmesi için bütün güçlerin ortaya konması yolunda kampanya başlattı. Bu tarım kampanyasına paralel olarak, okuma - yazma seferberliğine girişildi. Bu toplumsal gelişmeler önünde engel teşkil eden Troçkistlerin ve diğer muhaliflerin liderleri toptan saf dışı edildi.

Ho Şi Minh, Şubat 1945'de ABD başkanına, bağımsız Vietnam'ın tanınması ve Birleşmiş Milletler örgütüne alınması yönündeki isteklerini içeren bir mektup yazdı. Böylece yani bir Fransız işgalini engellemek istiyordu. Ancak ABD cevaben Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla, Viet Minh'i desteklemeyeceğini bildirdi.

ABD, SSCB ve İngiltere Postdam Konferansı'nda Çin ve İngiliz birliklerinin, Japonların izlerini silmek üzere Vietnam'a "geçici müdahalede" bulunmasını kararlaştırdı. Ancak Fransızlar Çinli generallerle anlaşarak 1946 ilkbaharında Vietnam'ı ikinci kez işgal ettiler. Vietnam kentleri yeniden sömürgeci egemenliği altındaydı. Ancak Kurtuluş Ordusu Fransızlara rahat vermiyordu.

1949 sonlarında durum Fransızlar için tehlikeli olmaya başladı: Mao'nun birlikleri Vietnam sınırındaki Çin bölgelerini ele geçirmişlerdi. Vietnam'da olup bitenleri yeni yeni anlamaya başlayan ABD, Mao'nun Çin'de kazandığı zaferle çok şaşırılmıştı. Çin ve SSCB Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ni 1950'de tanıdılar. Buna karşılık ABD, Fransızların da yönetiminde yer aldığı (güney) Vietnam'ı tanıdılar.

Fransız orduları ABD'nden de aldığı yardımlarla, başında Vu Nguyen Giap'ın bulunduğu Kurtuluş Ordusunu yok etmek amacıyla saldırıya geçti. Ancak,

Kavganın Güncesi

Vietnamlı partizanların kurdukları ölüm tuzakları arasında her dönüleri, saldırılarında çok daha acıktı oldu. Fransızların-önlü- Dien Bien Fu askeri üsleri de Giap'ın komutasındaki partizan gerilla birliklerinin- gece gündüz çalışarak- 55 günde kazdıkları tünelle, üssün içine girilerek imha edildi.

21 Temmuz 1945'teki Cenevre Konferansı'nda Vietnam, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti (Kuzey Vietnam) ve Vietnam Cumhuriyeti (Güney Vietnam) şeklinde ikiye bölündü. Güney Vietnam, Fransızların denetimindeki bir hükümet tarafından; Kuzey Vietnam ise Viet Minh hükümeti tarafından yönetilecekti.

Güney Vietnam'daki Diem hükümetinin azgın baskıları 1957'deki ayaklanmalara yol açmıştı. 20 Aralık 1960'ta Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi (UKC) kuruluşunu ilan-etti. 1 Kasım 1963'te Diem hükümeti yıkıldı. Diem, Saygon'da öldürüldü.

Ve ADB 1961'de -ilk elden- 16.000 askerle Vietnam'a çıktı. Vietnam köylerini ovalık yerlerde kuracakları yerleşim birimlerinde toplamayı ve böylece partizan gerillaları halktan soyutlayarak imha etmeyi düşünüyordular. Ancak köylüler topraklarını terketmediler. (Aynı siyasetle Ecevit'te "köyken"ler kurmuştu...)

ABD'nin Kuzey Vietnam'a yoğun bir uçak bombardımanına başlamasına karşılık, U.K.C Saygon ve diğer güney kentlerine geniş çaplı bir saldırı başlattı. Dünyanın en korkunç ve en kanlı çarpışmalarının yaşandığı Vietnam'da, ABD emperyalizmi düğümü kan seline kapılmış, sürüklenerek Vietnam'dan Hint Okyanusuna dökülürken, Güney Vietnam kentleri bir bir U.K.C'ne teslim oluyordu.

Savaş tahribatının ve yaraların sarılmasıyla geçen kısa bir dönemden sonra, 2 Temmuz 1976'da Vietnam'ın resmen birleştiği ve başkenti Hanoi olan Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nin kurulduğu ilan edildi.

"Yeni Demokrasi" Yolunda ÇKP

MAO ZEDUNG

17 Ekim devrimi'nin dünyada yarattığı muazzam devrimci dalgalanma, bir dizi ülkede Komünist Partilerinin kurulmasına esin kaynağı olmuş ve bir çok ülkede devrim gerçekleşmişti. Bu devrimci dalgalanmadan etkilenen ve aralarında Mao'nun da bulunduğu Çinli devrimciler bir araya gelerek, 1 Temmuz 1921'de gerçekleştirdikleri Kuruluş Kongresi'yle Çin Komünist Partisi (ÇKP)'nin kuruluşunu ilan ettiler.

Kuruluş Kongresi'yle beraber ÇKP içinde -esasta- iki farklı düşünce ve anlayış belirdi. Bunlardan güçlü olanı ve ÇKP yönetimini oluşturan kesimi, sana-

vi proletaryasının Çin'de az olmasında ötürü işçi sınıfını küçümsüyorlar ve devrimde önder sınıf misononunu yerine getiremeyeceğini düşünüyordular. Ancak, yine de şehirleri esas mücadele alanı olarak tesbit ediyorlardı. Diğer Kesim ise, başını Mao'nun çektiği ve işçi sınıfının devrimin önder gücü olarak gören ve işçi-köylü temel ittifakına dayanarak kiral alanları esas mücadele alanları olarak tesbit eden kesimdi.

ÇKP içinde hakim kanat olan Kominternçiler, şehirlerde üst üste yenilgiler almalarına rağmen, bu düşüncelerinden vazgeçmiyorlardı. Oysa Mao, Çin koşullarının farklı olduğunu tesbit etmişti. Mao'nun 1927 şubat'ının ilk günlerinde yazdığı "Hunan'daki Köylü Hareketleri Üzerine Rapor"u bu alanda bir nitelik sıçrama yarattı. Mao'nun Rapor'unda belirttiği "yoksul köylüler olmaksızın Çin'de devrimden sözemenin hayal olduğu" düşüncesi doğrultusunda köylü gerilla birlikleri oluşturuldu. Bu gerilla birlikleriyle 8 Eylül 1927'de başlatılan halk savaşı, ilk çıkışında askeri yenilgiye uğradı. Ertesi yıl yapılan ikinci çıkışla, iki yıl içinde birçok kurtarılmış bölgede Kızıl Siyasi İktidar (KSI) kuruldu. Gerilla birliklerinden oluşan Kızılordu, Goumintang'ın KSI'ları boğmak üzere başlattığı imha ve katliam seferleriyle ağır yenilgiler aldı.

Mao, varlık-yokluk sorunu yaşayan Kızılordu'yu yeniden toparlayabilmek için kalan az sayıdaki halk savaşçısını 25.000 km'lik ünlü "Uzun Yürüyüş" te geri çekti. Kızılordu bir yandan Goumintang birlikleriyle savaşarak çekilirken, öte yandan Uzun Yürüyüş güzergahı üzerindeki köylük bölgelerde sürdürdüğü siyasal faaliyetleriyle halkı bilinçlendirerek saflarını güçlendirdi. ÇKP içerisinde Mao'nun hakimiyetini sağlayan Uzun Yürüyüş, halk savaşının bir dönüm noktasıydı.

Başkan Mao'nun formüle ettiği ve dünyanın en az üçte ikilik bölümü için genel geçer bir devrimci iktidar stratejisi olan uzun süreli halk savaşı, ÇKP, Mao önderliğindeki pratik uygulamaları somutladı. Bunun sonucunda, bir iktidar biçimi olan "Yeni Demokrasi"yi de Çin'deki ilk uygulamasıyla somutlayan, yine, Başkan Mao önderliğindeki ÇKP'dir.

Çin Komünist Partisi'nin, Mao Zedung önderliğinde gerçekleştirdiği "Büyük Proleter Kültür Devrimi, dünyada yeni bir devrimci dalgalanma yaratmıştı. "68 Kuşağı", bu devrimci dalgalanmanın etkisinde kalan kuşağın adıdır. Türkiye'de de Büyük Proleter Kültür Devriminin ürünü olarak şekillenen ve kurucu önderi İbrahim KAYPAKAKAYA olan TKP/ML, önderlik ettiği TIKKO aracılığıyla aynı stratejik hat üzerinde ilerliyor şimdi...

2. Enternasyonal

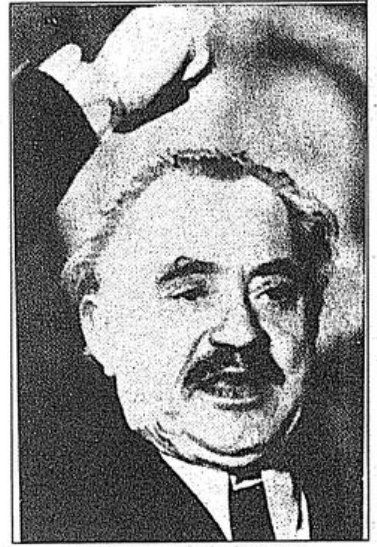
II. Enternasyonal, 1889'dan 1. Emperyalist paylaşım savaşının patlak verdiği 1914 yılına kadar süren çeyrek yüzyıllık bir dönemi kapsar.

14 Temmuz 1889 Paris Kongresi'yle kurulan II. Enternasyonal, I. Enternasyonal'de olduğu gibi yalnızca işçi sınıfının sendikal birliği değil; aynı zamanda Komünist ve Sosyalist Parti'ler bazında örgütlendiği, dünya işçi sınıfının siyasal bir örgütüdür.

II. Enternasyonal'in 1900'de yapılan Paris kongresi'nde Rosa Luksemburg'un önerisiyle o dönem gelişmekte olan faşizme karşı mücadele edilmesi; öte yandan emperyalizmle mücadele edilmesinin yanısıra, ezilen bağımlı ülkelerde Sosyalist-Komünist Partilerin kurulması ve devrimci hareketlerin aktif olarak desteklenmesi kararının alındığı bir kongreydi.

1907'deki Stuttgart Kongresi, Lenin ve Martov'un önerileri doğrultusunda, patlak vermesi muhtemel olan I. Emperyalist paylaşım savaşının önlenmesi için çalışılması; ancak, önlenememesi halinde de emperyalist savaş devrimci iç savaşa dönüştürülmesi kararlaştırıldı.

Alınan kararlara rağmen, 1914'te patlak veren I. Emperyalist paylaşım savaşı başladığında, II. Enternasyonal üyesi bir çok "sosyalist" hareket "ulusal savunma" gerekçesiyle fiilen savaşın içinde yer aldılar. Ve böylece II. Enternasyonal işlevsiz kalarak dağıldı. Marksist-Leninist olanlarla olmayanların ayrışması, bu gelişmeleri içinde daha da belirginleşti.

Georgi Mihailoviç DİMİTROV

"Halk Demokrasisi" mimarı Dimitrov

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin kurucu önderi ve ilk başkanı olan Georgi Mihailoviç DİMİTROV, 18 Haziran 1882'de doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğu olmasından ötürü, henüz 13 yaşında öğrenimini yarıda bıraktı ve bir basımeye işçisi olarak çalışmaya başladı. Katıldığı sendikal faaliyetler içindeyken 1902'de Bulgaristan Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ne girdi. Parti içerisinde üstlendiği çeşitli görevlerden sonra 1909'da Merkez Komitesi seçildi.

1913'te Milletvekili seçilerek Parlamenta'ya girdi. 1918'deki savaş aleyhtarlığı konuşmalarından ötürü (milletvekili dokunulmazlığı olmasına rağmen) tutuklandı. 1919'da çıkan kısmi aifan yararlanarak serbest bırakıldı. Partinin, Bulgaristan Komünist Partisi (BKP) adını alarak yeniden örgütlenmesinde önemli roller üstlendi.

1921'de 3. Enternasyonal (Komintern) Yürütme Kurulu'na seçildi. Yenilgiyle sonuçlanan 1913'teki isyanı yönetmekten, gıyabında idam'a mahkum edildi. Ve Bulgaristan'dan ayrıldı. Komintern Orta Avrupa bölümü başkanlığına, 27 Şubat 1933'teki Reichstag (parlamento) Yangını'nı çıkardığı iddiasıyla Nazilerce tutuklandı.

Dimitrov, gördüğü akıl almaz işkence-ler karşısında, işkencede direnişin komünist manifestosu niteliğindeki tavri ile "Laipzig Duruşmaları" olarak bilinen siyasal savunmalarıyla, dünya proletaryasının devrim tarihine geçti. Aklını cezaevinden çıkıttıktan sonra Moskova'ya yerleşti ve SSCB vatandaşlığına geçti. SSCB'nin Kostroma seçim bölgesinden milletvekili seçilerek Prezidyum'a girdi.

Ağustos 1935'teki Komintern 7. Kongresine sunduğu raporunda Dimitrov, faşizmi sınıfsal muhtevasıyla tahsil etmesi ve anti-faşist halk cephesi stratejisinin temel ilkelerini ortaya koydu. Bu belirlemeleriyle dünya proletaryasına yeni bir silah kazandırdı.

Dimitrov önderliğindeki BKP'nin örgütlendiği anti-faşist "Vatan Cephesi" Bulgaristan'ı faşist Nazi işgalinden kurtararak 1944'te iktidarı ele geçirdi. Dimitrov bunun üzerine, SSCB vatandaşlığından ve Prezidyum'daki görevlerinden ayrılarak Bulgaristan'a döndü.

Dimitrov'un başkanlığında hazırlanan ve 4.12.1947'de kabul edilen yeni anayasayla Bulgaristan'ın yönetim biçiminin bir "Halk Demokrasisi" olduğu ilan edildi. Dimitrov'un önderlik ettiği Vatan Cephesi Hükümeti'ne gerek kalmayınca, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin yönetimini, Dimitrov'un önderliğindeki BKP tamamen devraldı.

Sağlık durumu iyice bozulan Halk Demokrasisi'nin mimarı Dimitrov, tedavimak üzere gittiği Moskova'da 2 Temmuz 1949'da öldü.

Savaşan Kadınlar

Alman komünisti Olga Benorio 1908 yılında Berlin'de dünyaya geldi. Babası Almanya'nın ünlü avukatlarından idi. Annesi ise yüksek sosyetenin bir hanımıdır. Ama burjuva yaşamı onun politik birisi olmasına, sosyalizm uğruna savaşmasına engel olmadı. Daha 16 yaşındayken Komünist Gençlikle tanıştı ve onların safalarında yer aldı. Burjuva kökeninden dolayı ona kuşkuyla bakanlara "Bu benim suçum değil" diye yanıt verdi. Babasının insancıl kişiliğine rağmen, annesi Olga'nın politik gelişmesinden dehşete kapıldı ve onu reddetti.

Olga Burjuva yaşamı terk edip Sovyet komünisti Otto Braun'la yoksul bir hücre evine yerleşir ve illegal çalışmaya başlar. Komünist Partinin Ajitasyon/propaganda sekreteri olur. Mücadele içinde Otto ile birlikte yakalanır. yoğun işkence görür ama hiçbir şey söylemez, serbest bırakılır. KG'den yoldaşlarıyla birlikte baskın düzenleyip Otto'yu mahkeme salonundan kaçıtır, daha sonra Moskova'ya gider, 6 yıl sürgün yaşar.

Genç kadın SB'de parti tarafından ideal genç komünist örneği olarak gösterilir, ve Komünist Gençlik Enternasyonal (KGE) Merkez Komitesine seçilir. Yeni görevi gereği 4 dil öğrenir.

1931'de Olga'ya ilk uluslararası görev verilir. KGE adına Fransız gençlik birli-

Yaşanacaksa Olga gibi yaşanmalı

OLGA BENORIO

ğinde eğitim çalışması yapar. Fransa'da sadece gizli görevini yapmakla yetinmez çeşitli gösterilerde katılır. Bu arada tutuklanır serbest bırakılır daha sonra tekrar tutuklanır ve sınır dışı edilir. Yoldaşları onu İngiltere'ye götürür orada katıldığı bir gösteride tekrar tutuklanır. Tekrar Moskova'ya döner. Orada KGE'nin V. kongresinde oy birliğiyle başkanlığa seçilir. Hava kuvvetleri akademisinde paraşüt ve uçuş kurslarına katılır; hafif ve ağır silahların kullanımını öğrenir.

Daha sonra komintern ona Brezilya devrimine önderlik etmek için Brezilya'ya gidecek olan Luis Carlos Prestes'in koruyuculuğunu yapma görevi verir.

Çeşitli Avrupa ülkelerini dolaştıktan sonra Brezilya'ya giderler genel olarak ordu ve orta katmanlara dayanan Devrim başarısızlıkla sonuçlanır devrimin önde gelenleri gözaltına alınır. Olga hâmile olduğu halde Brezilya hükümeti tarafından Gestapo'ya teslim edilir. İnsanlık dışı koşullarda yaşayan Olga bebeğini nazi kampında dünyaya getirir.

Gestapo tarafından sürekli sorgulamaya alınan Olga hiçbir şey söylemez. O zor koşullarda bile tutuklulara siyasi bilinç ve umut vermeye çalışır sırf bu yüzden büyük işkencelere maruz kalır.

Olga 34 yaşındayken binlerce insan gibi komünist ve yahudi olduğundan dolayı gaz odalarında katledilir. Eşine yazdığı son mektupta şunları söyler. "Dünya üzerinde doğru, iyi, en iyi uğruna savaştım". Evet yaşanacaksa Olga gibi yaşanmalı.

KADIN VE POLİTİKA -3

Köle yaşamın bilincinde olmayanlar kölelikten kurtulamaz!

Emekçi Kadınlarımızın sosyal-politik yaşamdan uzak duralarının birçok nedeni vardır:

Bunlardan birincisi ve en önemlisi mevcut düzenin onları geri planda ve ikinci sınıf konumunda tutmak için ekonomik, politik ve kültürel olarak çok yönlü bir kıskaç altına almıştır. Ve bu objektif durumdur. Bu durumun çeşitli yansımaları olarak;

İkincisi: İçinde buldukları durumun yeterince farkında olmamaları. Olanla olması gerekenin kıyaslanmasını yapamamaları.

Üçüncüsü: Kendilerini feodal akrabalık bağlarına mahkum etmeleri, yaşamlarında onların çok söz sahibi olmalarına izin vermeleridir. Aman şunu demesinler, aman bunu demesinler diye var olan ilişkilerle boyun eğiyorlar. Bizlerin elbette aile çevresiyle ilişkilerimiz olmalı, iyi dostluklar kurabilmeliyiz. Ama bu ilişkilerimizi geriletiyor, dar kalıplara mahkum ediyoruz karşı çıkma diye de bir sorumluluğumuz olmalıdır. Artı akrabalıkların tümüyle ne pahasına olursa olsun sıkı ilişki sürdürme diye bir zorunluluğumuzda olamaz.

Eğer bizler yaşantımızı hep başkaları ne der? üzerine inşa edersek, her zaman yaşamımıza yön veren birileri olur ve yaşam bizim olmaktan çıkar. Kâh onun kâh bunun sözlerine göre biçimlenen, yalpalağan tutarsız bir kişiliğimiz olur. Eğer omuzlarımız üzerinde bir kafa varsa, onun içinde de bize ait bir beyin olmalıdır. Başkalarının olumluluklarından etkilenip daha ileri adım atarken olumsuzluklarına karşı kendimizi silahlandırmalıyız.

Dördüncüsü: Evde, çocuk, mutfak, yatak üçgenine mahkum olmaları. Bu üçgen kör bir kuyu gibidir, iradi olarak işleri kendi şartlarına göre ayarlamasan seni girdiğine çeker kurtulmasında zor olur. Bu çembere girme için ev işlerini paylaşma noktasında dayatıcı olmak gerekir. Bu noktada çıkacak her türlü huzursuzluğu göğüslemeye hazır olmalıyız. Haklı bir direniş karşısında güç ya da güçler süreci içinde mutlaka dize gelir. Yaşanan sıkıntılarda duygusal davranıp geri adım atılmamalıdır. Ev işleri yeterince yapılmıyor diye fazlaca dert edinmemeli, çocuklara karşı ortak sorumluluk yüklenilmelidir. Tabiki evdeki işleri paylaşma genel olarak çalışan kadınlarımız içindir. Dışarıda birlikte çalışanların içerideki işleri de paylaşmaları gerekir. Ama bazı çok bilmiş kadınlarımız "kadın hakları" diye dışarıda çalışmadıkları halde evdeki işi de paylaşarak yapmak istiyorlar. Tabii bu erkeğin evde hiç iş yapmayacağı anlamına gelmez. Ama bu

koşullarda asıl sorumluluk kadına düşer. Zira kadın evde, erkek dışardaki iş bölümünü baştan kabul etmiştir.

Beşincisi: Kadınlarımızın sosyal yaşamdan uzak duralarının bir başka nedeni de içinde buldukları hantal ve rahatına düşkün yaşamdan kaynaklanmaktadır. Özellikle küçük burjuva nitelikteki ev kadınlarında bu çok yoğun yaşanmaktadır. Sabah biraz erken kalkıp ev işlerini yapıp sokağa çıkma yerine öğlene kadar yapıp sonrada kalkıp ev işlerini yapıyorlar. Sonra da zamanın yok diye yakınıyorlar. Ayrıca her sosyal ilişki belli bir maddi harcama ya neden olduğu için o harcama için de kaçınmak istiyorlar. Oturup Brezilya dizilerini seyretmek daha cazip geliyorlar. Dört duvar arasında bir ruh gibi yaşıyorlar. Ara sıra yaptıkları bol dedikodulu gün toplantıları da tek sosyal faaliyetleri oluyor.

Bu kadınlarımız ev işlerini ya da çocuk bakımını tek başına yeterli sayıyor ve yaşamda üzerlerine düşeni yaptıklarına inanıyor hatta övünerek "ben de çocuk yetiş-

tiriyorum azımsanacak şey mi?" diyorlar. Ve bu anlayışla çocuk yetiştiriciler de genelde sağlıklı bencil ve asosyal bir çocuk yetiştirirler. Zira kendisi sosyal yaşamın içinde olmayan, yüce idealleri ve üretken emeği olmayan biri çocuğa da fazlaca bir şey veremez. Hatta çocuğu salt kendi denetimi altında ve kendi yapamadıklarını ona yaptırma noktasında bencil ve dayatıcı olur. Çocuğun yaşamının her anına, her alanına müdahale eder. Çünkü onun dışında yaşamında herhangi bir amaç yoktur. Onu da yapamadığı zaman kendini işlevsiz hissedecek, psikolojik bunalıma düşecektir. Ve şurası da açık bir gerçektir ki sosyal-siyasal yaşamın içinde olan ailelerin çocukları sosyal yönden çok daha sağlıklı bir kişilikle yetişiyorlar.

Altıncısı: Büyük bir kesimin üretimden uzak olması ve ekonomik özgürlüğünün olmaması. Çalışan kadınlarımızın haklarının bilincinde olmamaları.

Peki bu köle yaşamdan kurtulmak için ne yapılmalıdır?

Kitap

Olga Yürekli-Bir Kadının Yaşamı

Fernando Morais

Belge yayınlarını çıkardığı bu kitap savaşan kadınlar da kısaca özetlediği Olga Benorio'nun yaşamını ve Mücadelesini anlatmaktadır. Kitapta, kısa ama, dopdolu, onurlu bir yaşamı bulacak ve bir nefeste okuma ihtiyacı duyacaksınız.

Olga'nın atak, yürekli ve sevecen kişiliği yeni insan tipinin güzelliğini ortaya koymakta onun gibi olabileme duygusu insanın her yanını sarmaktadır. Onun yaşamı, Burjuva yaşamı reddeden ve proletaryanın kurtuluşu uğruna mücadele eden soyul bir yaşamdır. Yaşama ve bağımsızlığa tutkundan Olga. Korku ve sakınma bilmeden bir dizi eylemliliklere katılır. Kendisine ikinci sınıf görevler verildiği kuşkusuna kapıldığında şiddetle tepki gösterir, kadın olmanın suç olmadığını haykırır.

Otto'yu kaçırma eylemini gençlere şöyle anlatır. "Bu eylemle partime ve kalbime karşı olan görevimi yerine getirdim." Olga, Otto'ya aşiktir. Ona daha yakın olabilmek ve birikiminden yararlanmak için sekreterlik görevini üstleniyor. Ama, süreç içinde çok yoğun görevler üstlenmesi birlikte yaşayacakları zaman, oldukça azalır. Bu durum Otto'yu zorlar ve Olga'yı kiskanır duruma gelir. Ama, Olga politik yaşamından ödün vermez ve sevdiği halde Otto'dan ayrılır.

Brezilya devriminin önderi yüzbaşı Prestes'i korumak için görevlendirilen Olga, Prestes'in ilgisine karşılık verince birlikte yaşarlar.

Kitapta Küçük Burjuva önderliğinde yapılan ve esas olarak orduya dayanan Brezilya devriminin hazin sonucunu görecektir işçi ve emekçilere dayanmayan bir devrimin başarı şansının olmadığını bir kez daha öğreneceksiniz.

Devrim 5 gün sürer, yaklaşık 20 ölü ve yüzlerce tutukluyla biter. Komünistler, ulusal birlikçiler ve onların sempatisyanları, Ülkenin bugüne kadar gördüğü en büyük insan avının kurbanı oldular. Brezilya hükümeti devrimi bastırmak için İngiliz istihbaratından ve Gestapo'dan yardım ister. Ülkede bir baştan bir başa işkencehaneye döner.

Faşist iktidar tarafından zindanlara doldurulan devrimci, demokrat, yurtsever Brezilya halkının direnişi ve hapishaneyi bir okul durumuna getirmelerini okuduğumuzunda kendimizi ülkemizde hissedeceğiz. Tutsakların Olga'yı Gestapo'ya teslim etmeme noktasında ölüme göze alarak topyekün direnmelerini okumak insanda enteryanolist duyguların daha da kökleşmesine neden olmaktadır.

Kitapta oğlu ve gelinin kurtulması için çalındık kâğıt, dolaşmadık ülke bırakmayan Prestes'in 60'lık annesinin mücadelesini görüp saygı duyacaksınız. Minik torunun Gestapo seflerinin ellerinden çekip alma olayını an an yaşayacaksınız. Ve kitapta kızının Gestapo tarafından alındığını düşünen Olga'nın yürek parçalayan isyanına şahit olacaksınız. Her okuduğunda tüyler ürperten, insanlık tarihinin kara lekesi olan nazi kamplarında yaşananları öğreneceksiniz. Ve bir tarafta onurundan asla taviz vermeyip gaz odalarında ölüme göze alan olanın yaşamı ile diğer taraftan küçük burjuva düşüncesinin vardığı ihaneti göreceksiniz. Siyasilere çıkarılan affa serbest kalan Prestes'in; ülkeyi kan gölüne çeviren, Olga'yı Gestapo'ya teslim eden Başkan Vargas'ın "ulusal birlik, beraberlik" adına desteklediğine şahit olacaksınız. Yaşamın her tarifi, ders ve tecrübelerle doludur. Bu yanı sıra kitaptan öğreneceğimiz çok şey vardır.

Özgür Gelecek okurlarının dikkatine!

Kitap köşemizde ağırlıklı kadınların mücadelesini, sorunlarını ve çözüm yollarını anlatan her çeşit kitabın tanıtımını yapmaktayız. Bunlar roman, şiir, öykü, derleme, teorik, araştırma, belgesel vb. kitaplar olabilir. Ayrıca yazarı kadın olan kitaplarla, kadın sorununa yanlış yaklaşan kitaplardan "kötüden ders çıkarma" düşüncesiyle tanıtım istiyoruz. Bu nedenle konuyla ilgili kitapların tanıtımı için gazetemize yazıp okuduklarınızı diğer okuyucularla paylaşma duyarlılığını gösterirseniz okurlarımız daha zengin bir kitap tanıtımına kavuşmuş olacaktır. Yazacak olanlara duyarlılıkları için şimdiden teşekkür ediyoruz.

Somali'de Mavi Miğferler döktükleri kanda boğulacaktır

5 Haziran 1993 günü, Mogadişu'da General Aidid'in denetiminde olan bir radyoemini ele geçirmek isteyen Unosom 2'ye bağlı Pakistan'lı askerlerle çıkan çatışmada 23 Pakistan'lı ve 30'dan fazla Somali'li öldürüldü. Bu gelişme üzerine, İtalya ve Pakistan'ın çağrısıyla 6 Haziran'da acilen toplanan BM Güvenlik Konseyi'ni birliğine kabul ettiği 837 sayılı kararında, Somali Birleşik Kongresi Hareketi'nin radyo yoluyla BM kuvvetlerine karşı tahrik edici yayınlarından dolayı siddetle kınarken, suçluların hemen tutuklanması ve uluslararası mahkemece yargılanmalarını kararlaştırdı. Çatışmanın hemen ertesinde radyoda bir konuşma yapan Aidid BM kuvvetleri'nin sivilleri katletmekle suçladı ve Mogadişu'dan hemen çekilmelerini istedi. "Somali kitlelerinin Sesi" adlı radyoda yayınlanan bir bildiri de "Amerikalıların ülkemiz üzerinde uyguladığı politikanın farkındayız, ama onlara milletimize sahip olduğumuzu ve sonuna kadar kanımızı akıtmaya hazır olduğumuzu öğretiliyoruz" denilirken, BM kuvvetlerinin ülkeyi yeniden sömürgeleştirmeye çalıştıklarını vurgulayan bildiri, BM kuvvetlerinin derhal çekilmelerini isteyerek "Aksi takdirde mesajlarımızı kanla yazacağız" tehdidinde bulundu.

Oteden beri, BM şemsiyesi altındaki uluslararası emperyalist koalisionunu, en başta da ABD emperyalizmini en çok rahatsız eden olgu, ulusal kurtuluş mücadelesinin önemli bir propaganda aracı olan radyo istasyonlarının susturulması, Somali'lileri silahsızlandırmadan daha büyük önem kazanmıştı.

Mavi miğfer işgal komutanlığı (UNOSOM 2) bu operasyon için İtalyan ve Pakistanlı birlikleri görevlendirdi. Her zaman riskli operasyonlarda olduğu gibi bu kez de emperyalist ülke birlikleri yerine yarı sömürge ülke askerleri olan Pakistan'lılar ön safa sürüldü. Zaten, kıyıclıkta nam salmış paralı askerlerden oluşan Pakistan'lılar bu iş için özel olarak seçilmişlerdi.

İşgalın asıl sahibi olan ABD, doğrudan kendisine yönelik bir sal-

dır olmadığı halde UNOSOM 2, işgal komutanlığı dışlayarak misilleme saldırısına girişti. ABD, Fransa, İtalya, İsviçre, Norveç, Almanya emperyalistleri yanında Türkiye, Pakistan, Hindistan, Mısır, Fas, Tunus, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi yarı sömürge uşakları da yer almaktadır.

Somali halkına boyun eğdirmeyi amaçlayan operasyonlar aralıksız sürdürülmektedir. General Aidid'i ele geçirmek için Mogadişu'nun güney kesiminde ev araması yapan mavi miğferliler, direnişi bastırıp denetim ele geçirebilmek için kıyıclıkta tereddüt etmemektedirler. Hava ve topçu bombardımanının yanısıra sokaklarda vahşetle varan işkenceler sergilenmektedir. General Aidid'in aynı zamanda evi de olan karargahı çevresinde saldırgan protesto eden Somali'lilere ateş açan Pakistan'lılar 14 Somali'liyi öldürdüler, sayısız keskin olarak bilinmeyen onlarcasını da yaraladılar. ABD emperyalizmi, BM şemsiyesini de bir yana iterek çok kapsamlı bir işgal için hazırlıklar yapmaktadır. Somali'de iyice teşhir olmuş olan ABD emperyalizmi, diğer rakipleri karşısında konumunu koruyabilmek için daha da pervasızlaşmaktadır.

9 Aralık 1992 yılında başlayan işgal aslında, iktidar kavgasında en güçlü durumda olan Aidid'in iktidarı ele geçirmesini amaçlıyordu. İtalyan sömürgeciliği döneminde İtalya'nın Modana Askeri Akademisi'nde eğitim gören Aidid bağımsızlıktan sonra Moskova Askeri Akademisi'ne devam ediyor. Bir dönem Bare'nin yaveri ve güvenilir şefi olan Aidid, Bore'nin en ciddi rakibi olmaya başlayınca gözden düşüp iktidar çevresinden uzak tutuldu. Sürgüne gönderildiği Hindistan Büyükelçiliği'ni bırakıp Etiyopya'ya yerleşen Aidid Moskova'nın da desteğini alarak Bare'ye karşı savaş açtı.

1990 yılında ABD'nin en güçlü adamı olan Bare devrildi. ABD önemli bir etki alanını kaybetmekle yüz yüze geldi, iyice telaşlandı. Çünkü, Aidid yalnız Rusya ile içli dışlı değildi, aynı zamanda İran'la

çok iyi ilişkileri olan Sudan'ın dinici yönetimi ile de çok iyi ilişkiler içindeydi. Aidid'in iktidarı ele geçirmesi durumunda ABD emperyalizminin, özellikle de petrol tekelininin hayatı tehlikeye girebilirdi. ABD'nin son operasyonları BM kuvvetler komutanlığını dışlayarak emrivaki yaparak sürdürmesindeki asıl telaş da budur. Aidid'in uluslararası kamuoyunda meşruluk kazanmasını engellemek için her türlü dalavere çevrilmektedir. Aidid'in karşısında çıkarılabileceği bir alternatif güç olmadığı için, işgal rejimi içinde yerli bir kukla hükümet oluşturmak için yeni manevralara girişmektedir. Somali'lilerin Nazi dedikleri Butros Galli işgalin ilk günlerinde böyle bir planın

uygulanabileceğini vurgulamıştı. Emperyalistlerin, insani yardımlar adı altında gizledikleri saldırılarına karşı uluslararası proletaryanın tutumu ne olmalıdır? Herseyden önce emperyalist işgal ve haksız savaslara karşı güçlü bir uluslararası anti-emperyalist cephe, proleter cephe örgütlemek en acil görevlerdendir. Özellikle küçük burjuva pasifizmini insancılık adına yedeğine alan emperyalist burjuvazinin bu çevreler eliyle, emperyalist politikalarına haklılık kazandırma girişimlerine karşı mücadele edilmelidir. Küçük burjuva pasifizminin, emperyalist saldırganlığı meşru kılan özü açığa vurulmalı ve savasın sınıfsal niteliğini yadsıyan, barışı proletaryanın sınıf çıkarlarına tabi

kılmayan her türlü barışçılık son tahlilde emperyalizmin saldırgan eylemlerine hizmet ettiği vurgulanmalıdır. Özellikle de Saraybosna'dan müslüman boşnakları daha çok hedeflenen etnik temizlik eylemleri karşısında insancılık adına emperyalist müdahaleye çanak tutan küçük burjuva pasifizminin emperyalist savaslarla olan bağı, tam da bugünkü Somali gerçeğinde teşhir ve tecrit etmeliyiz. Haklı bir direniş içinde olan Somali halkı ve ona karşı haksız ve yağmacı bir savas yürüten uluslararası emperyalist koalisionun yeni sömürgecilik saldırganlığı ciddi kampanyalarla mahkum edilmelidir.

Zafer Somali halkının olacaktır!

Elleri üzerine basıp ayağa doğrulan Somali halkını mavi bereliler de yıldıramayacak

Fransız emperyalizmi kendi mahkemesinde yargılandı

Fransız devleti uluslararası kamuoyunda "demokrasi ve özgürlüklerin beşiği" olarak bilinir. Emperyalist propagandalarla kamuoyunu yanıltıp çıkarları gereği çeşitli ülkelerdeki insan hakları ihlallerine karşı çıkıp bazı dönemlerde kampanyalar da açar. Özellikle Doğu Avrupa ülkelerindeki gelişmelerde kendi sistemlerini alternatif göstererek insan hakları savunucusu kesilmişlerdir. Yine 12 Eylül Askeri faşist diktatörlüğü döneminde siyasi çıkarları gereği, dönem dönem Türkiye'deki uygulamaları "protesto" edici tavırlar sergilemişler. Dünya kamuoyunu aldatıcı bu tavrın iki yüzü bir politika olduğu açıktır. Fransız emekçileri de bu ikiz yüzlü politikaları bilmekte ve yaşamaktadırlar.

Uzun bir zamandan beri Fransa cezaevinde tutuklu bulunan

TKP/ML taraftarları, 15 Haziran'da mahkemeye çıkarıldılar. Tam 20 yıldır Paris Cezaevinde bulunan ve Fransız polisinin uygulamaları ile Fransa adaletinin adaletsizliğini yaşayan tutuklular, bu süre içinde cezaevinde insanlık dışı birçok uygulamalara maruz kalmışlardır. Fakat, boyun eğmeyip cezaevinde militanlar bir mücadele vermişlerdir. 20 Ay gibi uzun süre içinde davaları sürekli ertelenmiş ve mahkemeye çıkartılmamışlardır. Cezaevinde hücre tipi odalarda tutulmuş, gazete, kitap vb. en doğal ihtiyaçları uzun tartışmalar ve dişe diş mücadeleler sonucunda, sınırlı bir şekilde alınmaya başlanmıştır. Cezaevi yönetiminin bu kadar keyfi uygulamalar içinde olmasının bir nedeni de bugüne kadar örgütlü bir mücadelenin olmaması ve tutukluların dışarıdan da yeterli des-

teği görememesidir. Böylece cezaevi yönetimi keyfi uygulamalarını, sistemli bir şekilde (psikolojik yıpratma, çökertme, uysallaştırma, düzene adapte etme vb. uygulamaları) sürdürebilmiştir. Tutuklular, TKP/ML'nin ideolojik-siyasi düşüncelerinden aldıkları güçle cezaevlerinde de boş durmamışlardır. İnsanları orada da devrimcileştirme mücadelesine devam etmişlerdir. Fransız cezaevleri daha çok uyuturucu vb. suçtan içeri düşen Türk, Kürt, Arap ve Afrikalıya doludur. Bu insanları düzenin psikiklerinden arındırma mücadelesine veren devrimci tutuklular, sınırlı bir şekilde de olsa özellikle Türk, Fransız ve İspanyol devrimcileriyle ilişkilerini sürdürmüşler ve bugün gelinen aşamada belli kazanımlar elde etmişlerdir. Savcının 6'şar yıl ceza istemiyle

süren davada mahkeme heyeti ve savcı karşılıklı pişmanlık gösterip af dileyen esirler yerine; Fransız mahkemeleri ve Fransız emperyalizmini yargılayan, başı dik, yaptıklarından gurur duyan, diğer tutuklulara hiç de benzemeyen bu insanları görünce oldukça şaşırıldılar. Tarihin akışını tersine çevirmek isteyenlere bedenleriyle, bilinç ve cesaretiyle set çekenlere herkes birkez daha taşınmışlardır. İnançları, uğruna baş koydukları düşünce ve görüşleri, birkez daha, Fransız burjuvazisinin önünde savundular. Asıl yargılanması gerekenler, birkez daha yargıç rolünü oynadıkları duruşmada, bugünün sanıklarının yarın yargıç olacakları günlerin geleceğini de bunun Türkiye'nin topraklarında rahatça görülebileceğini gösterdiler. Güçlerini, çeşitli milliyetlerden

emekçi halkımızın zulme, zorbalığa, sömürüye ve her türden karanlığa karşı verdikleri mücadeleden alan devrimci tutuklular, Avrupa'nın emperyalist burjuvazisinin kendilerini yargılayamayacağını haykırmişlerdir. Mahkeme salonunda bulunan izleyicileri oldukça etkileyen savunmalarında "Sizler, T. Kürdistanı'nda yapılan soykırım ve katliamların suç ortağınız. Sizin verdiğiniz silahlarla hergün onlarca insanımız katlediliyor. Siz ve Türk hakim sınıfları diyerek önünde yargılanacaksınız" diye rek faşizmi ve emperyalizmi teşhir eden sözlerini "Kahrolsun Faşizm ve Emperyalizm", "Yaşasın Partimizin TKP/ML" sloganlarıyla bitirdiler.

Mahkeme, davayı birkez daha sürdürmede birakmayacağıyla, karar dışımasını 6 Temmuz'a erteledi.

Ey canevinden vurulmuş toz duman olmuş bacılar! inanın oğullarınıza kök oldular Onlar Sade köki Kan suratlı taşlar altında Karışmadı torağa dağınmış kemikcikleri Ağzılasırır hâlâ Kuru barut ve demir bir okyanus gibi Titreşimler hâlâ Ben ölmedim der yumrukları Yukarı kalkık yumrukları...

ZÜLFÜ YILDIZ
1953-1993

Belçika'dan TKP/ML taraftarları

Vurdular dövüştürdüler. Onlar emekçi halkın kalbine ruhuna gömüldüler. Her engebe düşen gerillanın kam devrim fırtınası yarandı. Onlar Kurtuluş kadar savas şiarını kanlarıyla yazdılar. Yolunuz devrim yolunda şehit düşenlerin yoludur.

Ağade SARIKAYA
(Dede-Zafer)
9 Mayıs 1993 Fatih THKP-C/HDÖ Savaşçısı
Almanya'dan kurtuluş cephesi dergisi adına Adem Sucu-Bayrampaşa Sağamçılar Cezaevi'nden THKP-C/HDÖ tutuklularına adına Tuncay Kurşbaş, Memet Çiftçi-Ankara Cezaevi'nden-THKP-C/HDÖ tutuklularına adına, Muhlis Özgül-Istanbul yoldaşlarına adına, Özgür, İlkey, Bahadır, Ahmet, Hakan-Kocaeli'den, yoldaşlarına adına, Sema, Recep-Zonguldak, Bursa, Manisa, Balıkesir, Adana, İçel'den Kurtuluş Cephesi okurları

Emekçi Kadın Kurultayı'nı yapıyoruz

EMEKÇİ KADINLAR KURULTAYI'nda SESİMİZİ YÜKSELTELİM!

Caferaga Spor Salonu KADIKÖY/İSTANBUL

10-11 Temmuz 1993 Saat: 10.00-22.00

BİRİNCİ TİYATRONUN SON SAHNELERİ VEYA

Azerbaycan üzerindeki oyunlar

Rus Sosyal Emperyalizminin çöküşü arefesinde, Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ bölgesinde Ermenistan'ın hak iddia etmesiyle beraber, Azerbaycan'ın başkenti Bakü yakınlarında meydana gelen Azeri-Ermeni çatışması sonucu Rus ordusu olaya "hakem" rolüyle müdahale etti, ama otuz insan ölmüştü bile. Ertesi yıl resmi açıklamalara göre 91 kişi ölümlü ve 1600 kişi yaralanırken, Rus parlamentosu "bölgenin Azerbaycan'a ait olduğu" yolunda karar verir. Bu kararın ne kadar ikiye bölünmüş bir karar olduğu dana sonra ortaya çıkacaktır.

Azerbaycan 25 Aralık 91'de bağımsızlığını ilan eder ve ermenilerle çatışma resmen ilan edilmiş fakat milletler arasında yürütülen bir savaş döner.

Savaşın tarihi köklerini bulabilmek için sonuçlardan değil nedenlerden hareket etmek gerekir. Sosyalist SSCB'de pazar sorunu yoktu çünkü pazar sorunu kapitalizmin sorunudur. 1956 sonrası modern revizyonist Kruşçev ve hemparalının iktidarı komünistlerden gasp-meleriyle, ekonomi kapitalizm temelinde restore edildi. Bu arada ekonomik olarak daha güçsüz olan ve siyasi olarak modern revizyonizme karşı silahsız Doğu Avrupa, Balkanlar ve çevredeki küçük cumhuriyetler yarı-sömürgeleştirildi. Kapitalizm pazar arayışını ve eşitsiz gelişimi getirir.

Azerbaycan iktisadının temelini tarım ve hayvancılık oluşturmaktadır. Gününde Lenkoran ovasında çay, pirinç, tütün ve turuncuğiller yetiştirilir. İç ve kuzey bölgelerdeki ovalarda ise tahıl tarlaları, üzüm bağları ve meyve bahçeleri bol ürün verir. Azerbaycan'ın yıllık petrol üretimi ise 25 milyon tonu (yaklaşık 7 milyar varil) geçer. Ermenistan'ın ise topraklarının verimsizliği bir yana doğal gaz hatları ve petrol ihtiyacı büyük oranda Azerbaycan'ın denetimindedir. İşte Azeri egemenleriyle kendileri arasındaki bu dengeyi Ermeni egemen sınıfların Dağlık Karabağ üzerinde hak iddia etmeye götürdü. (Böylece hem petrol ve doğal gaz denetimi Azerbaycan denetiminden çıkarılacak hem de hayvancılık ve tarım elverişli araziler ele geçirilecekti). Daha önce de Ermeni egemen sınıflarının bu talepleri vardı. Fakat Rus emperyalistlerinin merkezi otoritesi çok yoğun ve ekonomik krizleri şiddetli boyutta değildi.

İşte 80'li yılların sonlarında Rus

Hüseynov, Elçi bey gibi sadece basit bir piyondur. Bu piyonun görevi Azerbaycan halkı üzerinde hangi kliğin diktatörlük kuracağını netliğe kavuşturmasıdır. Piyonlar için savaşmak size ne kazandıracaktır?

imparatorluğunun ekonomik ve siyasi sarsıntıya girmeleriyle yarı-sömürgeci üzerindeki otoriteleri de aşındı. Ortaya çıkan bu "boşluk", Doğu Avrupa ve Balkanlar'da olduğu gibi Kafkaslar'da da küçük cumhuriyetlerin egemen sınıflarının "bağımsız" ve "yayılmacı" siyasetlere girmelerinin önünü açtı.

"DEMOKRATİK" TEZGAHLAR

Rus imparatorluğu ekonomik ve siyasi olarak büyük sarsıntılar geçirirdi, ABD ve Batılı emperyalistler küçük cumhuriyetlerin ilan ettikleri "bağımsızlık"ları derhal desteklediler. Amaçları tabii demokrasi düşkünlükleri değildi. Tersine bu cumhuriyetleri ekonomik ve siyasi abluka altına almak. Bu arada Batılı emperyalistler ve ABD boş durmuyordu. Elçibey sürekli ermenileri yeneceklerinden dem vururken, ABD, Kafkaslar'a yatırım yapılması amacıyla Türkiye köprüsüne 2 milyar dolar para pompaladı. Bu arada sürekli kövrülen Türk milliyetçiliğinde sebat eden Azeri ve Türk egemen sınıfları, "kavl-ü karar" olunca, Rus ordusu TC'nin olası müdahalesine seyirci kalmayacakları açıkladı. İngiliz British Petroleum şirketi (şu ünlü BP) ise Azerbaycan petrol rezervlerine el atmak için protokoller imzalamakla meşguldü.

Yeltsin Gorbacov'un yenilgisinden ders çıkardı ve Yeni Dünya Düzeni'nin mucitleri Batılı emperyalistlerin taktiklerini çabucak kaptı. Ordu zaman zaman müdahale edecek, halta fiili olarak bir tarafı tutacak ama esas gücünü sınırlarda bekletecekti.

Bakü'deki ilk çatışmalarda Rus ordusu hakem rolünü oynadı. Milletler arasındaki çatışmalarda Ermeni milletlerin arasında fiili olarak yer alırken, diplomatik olarak Rus parlamentosu Dağlık Karabağ'ın Azerbaycan'a ait olduğuna karar verdi. 91'de Azerbaycan bağımsızlık ilan etti ve bir yıl sonra Rus yanlısı devlet başkanı Muttalibov görevden alındı. Azeri Ulusal Meclis'i Muttalibov'u indirirken yerine Elçibey'i devlet başkanı atamıştı.

Bu arada Batılı emperyalistler ve ABD boş durmuyordu. Elçibey sürekli ermenileri yeneceklerinden dem vururken, ABD, Kafkaslar'a yatırım yapılması amacıyla Türkiye köprüsüne 2 milyar dolar para pompaladı. Bu arada sürekli kövrülen Türk milliyetçiliğinde sebat eden Azeri ve Türk egemen sınıfları, "kavl-ü karar" olunca, Rus ordusu TC'nin olası müdahalesine seyirci kalmayacakları açıkladı. İngiliz British Petroleum şirketi (şu ünlü BP) ise Azerbaycan petrol rezervlerine el atmak için protokoller imzalamakla meşguldü.

SON GELİŞMELER ÜZERİNE

Gazetemizin üçüncü sayısında, "Azeri Egemenleri Neden Korkuyor" başlığı altında sunları yazmıştık "Başkent Bakü Azerbaycan'ın batı ucunda yer aldığı halde, burada geçeyerisinden sabah 05 00'a kadar sokağa çıkma yasağı ilan edilmiştir. Bakü adeta kuşatılmış, askerler kontrol noktaları oluşturarak halkı didik didik arıyorlar. Halk, özel izin olmaksızın başka yere gi-

demiyor."

Bunlar zoraki savaşın sonuçlarıydı ve Azeri egemen sınıfları arasındaki krizin işaretleriydi. Hüseynov'un Bakü'ye yürütmesi ve Elçibey'in Nahçıvan yakınlarındaki kendi köyü Keleci'ye kaçmasıyla, arabulucu Aliyev hükümet sözcüsü haline geldi. 22 Haziran'da iki kez iktidardan uzaklaştırılan ve Rus yanlısı eski devlet başkanı Muttalibov Bakü'ye geldi. 23 Haziran'da ise Hüseynov, Elçibey'e 2 gün süre vererek istifa etmesini istedi. Bu arada Elçibey, Başkentte mitingler yapılarak pazarlık gücünü sergilemeye çalışıyor. Yine 23 Haziran'da bir rastlantı olması gerek, Ermenistan, kurduğu Karabağ devletinin tanınmasını istedi.

Bu savaşta emperyalistlerin hep iki ata oynadığı kesindir. ABD aracılığıyla Türkiye Azerbaycan'ı destekledi ve para pompaladı. Ama aynı zamanda incirlik'ten kalkan yabancı uçaklar Ermenistan'a son ana kadar silah taşıdılar. Rusya Dağlık Karabağ'ın Azerbaycan'a ait olduğunu "onaylarken", Muttalibov'u geri göndermek üzere arka cepheye çeken ermeni milletleri ve ordusuna asker ve danışmanlar sağladı.

Durum göstermektedir ki, Hüseynov, Azeri medyasının ilan ettiği gibi bir kahraman değil, Elçibey gibi sadece basit bir piyondur. Bu piyonun görevi Azerbaycan halkı üzerinde hangi kliğin diktatörlük kuracağını netliğe kavuşturması için Bakü'ye yönelmektir.

Gelecek için ise sunları rahatlıkla söylemek mümkündür: oluşturulacak resmi kurumlar (hükümet, meclis veya devlet başkanlığı) için oynanan oyunların son kartları açılmaktadır. Emperyalistler (Rusya, ABD ve İngiltere), gerekirse piyonlarının sürdüreceği silahlı pazarlıklarla kendi güçlerini koyacak ve Ermeni egemenlerinin ilerleyişini koz olarak kullanacaklar-

dır. Bu oyun birinci tiyatronun son sahnesidir. İkinci tiyatronun zeminini tüm Kafkasyadır. Senaryosu ise daha çok kan, açlık ve sefalet ve sonuç olarak emperyalist rekabete hizmettir.

SAVAŞ HALKLARINA NE VERDİ

Savaş, Azerbaycan halkına 3000 ceset, 500.000 mülteci verdi. Azerbaycan egemenleri kaybedeceklerini bile bile savaştılar. Ekonomik bağımsızlık ve işsizlik arttı. Sadece ABD'ye 2 milyar doların üzerinde borçları var.

Ermeni egemen sınıfları ise Karabağ'ı halkların kanyıyla satın aldılar. Karabağ savaşında 25 000 halk çocuğu öldü, 93 kişide savaş nedeniyle 300 000 kişi açlık ve ölümlü karyı karşıya kaldı. (Yakacak gazın 7 litresinin fiyatı ortalama aylıkların üzerinde seyrediyor) günlük ekmecek payı 250 gram. Bu pay, 2. Dünya Savaşı sırasında, Nazi kuşatması altındaki Leningrad'ta ekmecek bölüşen işçilerin payından daha az. Ayrıca tüm besin ihtiyaçları Rusya'dan karşılanıyor (tabii iki misli fiyatlarla). Bu da Rus egemenlerinin ayrı bir vurgunu. Bu savaş haklı bir savaş değildi. Kan, açlık, acı ve gözyaşının, ABD, İngiltere ve Rusya dokuması "demokrasi" örtüsüyle şirin gösterilmeye çalışıldığı bir savaştır. Her iki ülke halkları birbirleriyle ve yayılmacı amaçlar uğruna değil fakat sosyalizm için ve kendi egemen sınıflarına karşı; halk bir savaşı, bağımsızlık ve halk iktidarı için bir savaşı, halk savaşını inşa etmelidirler. Aksi halde onlar da emperyalizmin objektif piyonları olmayı sürdüreceklerdir.

Sonuç olarak; Hüseynov Başbakan ve başkomutan oldu. Türkiye ile yapılan eski sözleşmeleri iptal etti ve TC. vatandaşlarına vize uygulamaya başladı.

Ebulfeyz Elçibey